Czwartek, 16 (28) Kwietnia 1870 r.

Czwartek, 16 (28) Kwietnia 1870 r.

№ 83. ROK SIÓDMY. № 83.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 8 rsr. „ 6 miesięcy 4 „ „ 3 miesiące 2 „ „ 1 miesiąc — 67 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą: Na rok . . 10 rsr. „ 6 miesięcy 5 „ „ 3 miesiące 2 „ 50 k. „ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;—w St.-Petersburgu w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w Moskwie, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—Oddzielne numera sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— Artykuły i ogłoszenia *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — Listy przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Jutro Dziennik Warszawski nie wyjdzie.

SPIS RZECZY.

Tymczasowe przepisy względem wyrobu wódki z porostów (mchu).—Na skutek przedstawienia ministra skarbu względem wydania tymczasowych przepisów o wyrobie wódki z porostów (mchu), Najwyżej zatwierdzona w dniu 6 marca uchwała komitetu ministrów stanowi: wyrabianie wódki z porostów (mchu), w ciągu lat trzech od zastosowania niniejszych przepisów, dozwala się z zachowaniem ogólnych, przepisanych obowiązującem prawem warunków wyrabiania wódki z materjałów zbożowych, z następującemi wyjątkami: 1) Obrachunek wydajności spirytusu z porostów czyni się za pomocą narzędzia systemu Stumpego. Nabycie tego narzędzia i ustawienie go będzie kosztem właściciela gorzelni. 2) Z obrachowanej za pomocą tego narzędzia ilości spirytusu potrąca się bez opłaty akcyzy na korzyść właściciela gorzelni 6%.

Najwyżej zatwierdzone postanowienie rady ministra oświecenia. — Rada ministra oświecenia publicznego, na posiedzeniu 11-go grudnia 1869 r., rozpatrzywszy wniesiony w ministerstwie projekt domowego ubrania dla uczniów pensjonatów, gimnazjów i progimnazjów, postanowiła: 1) Dla uczniów pensij, gimnazjów i progimnazjów, gdzie wedle okoliczności ekonomicznych będzie to możliwe, wprowadzić odzienie domowe powszednie, składające się: *a)* z kaftanu (pidżaku) sukiennego ciemno-szaraczkowego, zapinanego na jeden rząd o sześciu guzikach kościanych, niedochodzącego do kolan, z kołnierzem wykładanym; i *b)* z majtek takiegoż sukna ciemno-szaraczkowego. Prócz tego, stosownie do miejscowych okoliczności klimatycznych, dozwolić używanie odzienia letniego płóciennego lub bawełnianego podług tegoż wzoru. 2) Takie domowe odzienie dozwala się nosić uczniom pensij tylko podczas znajdowania się poza klasami wewnątrz zakładu. 3) Pomienione odzienie dozwala się używać uczniom mieszczącym się w ogólnych lokalach studenckich. Sporządzony podług tego opisu rysunek odzienia domowego dla uczniów pensjonatów, gimnazjów i progimnazjów, minister oświecenia publicznego miał zaszczyt złożyć Najjaśniejszemu Panu, i Jego Cesarska Mość w d. 4 lutego r. b. Najwyżej zatwierdzić raczył ten rysunek. *(Gon. Urzęd.)*

Bank Cesarstwa podaje do publicznej wiadomości, że po wypłacie ostatniego kuponu biletów bankowych 5-procentowych 1-ej emisji, w miesiącu maju 1870 r. bank przystąpi do wymiany tych biletów na nowe, z arkuszami kuponowemi na następne dziesięciolecie. Dla uzyskania nowych biletów właściciele mogą zgłaszać się wprost do banku państwa, tudzież do kantorów jego i oddziałów. Przytem bank uprasza pp. właścicieli biletów 5-procentowych, aby przy podawaniu biletów do wymiany, wypisane były w deklaracjach wyraźnie i w kolejnym porządku numera i ceny pokładanych biletów, w zamian których przygotowane będą nowe bilety takiej samej wartości. Właściciele biletów imiennych z napisami in blanco lub cesyjnemi, powinni naprzód postarać się, aby napisy te były zgodne z Najwyżej zatwierdzoną uchwałą rady państwa 31 maja 1865 r., t. j. aby napisy na biletach poświadczone były drogą notarjalną. Składane do banku bilety dla uzyskania nowych z kuponami na następne dziesięciolecie, nie powinny mieć dołączonych kuponów terminowych. Bilety znajdujące się w opiekach szlacheckich, sądach sierocych, instytucjach skarbowych lub u osób urzędujących w depozycie, na kaucje w liwerunkach, dostawach i t. d., mogą być zadeklarowane bankowi do wymiany na zasadzie niniejszego ogłoszenia. Bilety znajdujące się w depozycie banku będą wymienione przez bank, przyczem właściciele nie są obowiązani podawać osobnych deklaracji. Przyjmowanie do wymiany składanych osobiście bankowi biletów odbywać się będzie we wtorki, czwartki i soboty, a wydawanie w poniedziałki, środy i piątki, od godziny 10-ej do 2-ej. W przyjęciu biletów udzielane będą pokwitowania bankowe, bez prawa cedowania. *(Gon. Urzęd.)*

Warszawa, dnia 16 (28) Kwietnia.

Amnestja udzielona przez cesarza austrjackiego za przestępstwa prasowe, głównie wyszła na korzyść dziennikarstwu czeskiemu, dla tego też gazety czeskie w tej chwili pełne są uprzejmości dla nowego gabinetu przedlitawskiego, a jedna z nich *Politik*, zapowiadając przyjazd hr. Potockiego do Pragi na naradę z znakomitościami wszelkich odcieni politycznych, zapewnia, że Praga gościnnie go przyjmie. Według późniejszych jednak doniesień z Wiednia, wspomniana narada odbędzie się nie w Pradze, ale w Wiedniu, w ciągu bieżącego tygodnia, i po niej dopiero gabinet poweźmie postanowienie co dorozwiązania lub nie,

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

HRABINA DE CHALIS

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 45—82).

— Ba! wyrzekł ktoś, nakoniec—wkrótce dowiemy się prawdy. Wprawdzie Tycjan nie powie sam nic wyraźnie—lecz jest on za nadto próżny, ażeby nie pozwolił światu odgadnąć tajemnicy—i bądźcie pewni że poznamy jego „piękną nieznajomą” po naszyjniku, w który ona niezawodnie przy lada okazji ustroić się zapragnie.

Rozmowa młodzieży ciągnęła się dłużej jeszcze w ten sposób—gdy w tem... pani de Chalis owinięta od stóp do głów, burnusem z indyjskiego kaszmiru w złote palmy, przeszła przez kurytarz i stanęła przed drzwiami swej loży na pierwszem piętrze.

Każdy z obecnych usunął się przed nią z uszanowaniem i z głębokim ukłonem. Ja sam tylko zdjęty jakimś dziwnym przestrachem, stałem nieruchomy zadając sobie pytanie, czy hrabina miała na sobie lub nie—ów naszyjnik, tego wieczoru?

W chwili więc gdy pani de Chalis weszła do małego saloniku poprzedzającego jej lożę, zbliżyłem się ku niej szybko, pod pozorem ofiarowania usług w zdjęciu burnusa.

Hrabina zdziwiła się taką uprzejmością moją, a bardziej jeszcze tem, gdy zdjąwszy z niej burnus i spostrzegłszy na djamentową agrafę spięty ów naszyjnik do koła jej warkoczy, odpiąłem go szybko.

Nikt nie mógł dostrzedz tej czynności, gdyż znajdowaliśmy się w saloniku oddzielającym nas od zamkniętej jeszcze loży.

Pani de Chalis—odwróciła się ku mnie i rzekła z niechęcią:

— Jakżeś pan dziś niezręczny — mości profesorze!

— Nie pani—nie jestem niezręcznym, odrzekłem z głębokim smutkiem w głosie—lecz ocalam cię przed hańbą publiczną!

Każdy z zgromadzonych tu, wie już że nikczemny książę Tycjan kupił ten naszyjnik od Florencji. Cały Paryż mówi dziś o tem jedynie. Wszyscy śledzą która z kobiet poniżyła się aż do takiego stopnia, że przyjęła dar podobny... Gdybym więc nie znalazł się tu obecnie, byłabyś pani zgubioną!

Hrabina przygryzła usta i odtrąciła ręką naszyjnik który jej podawałem.

Podczas gdy chowałem ten przeklęty klejnot w kieszeń jej burnusa, pani de Chalis rzuciła się na sofę w małym saloniku, pałająca gniewem.

Stanąłem przy niej, oparty o drzwi loży.

— No! dalej! zawołała nagle. Czemuż pan nie znieważasz mnie dłużej jeszcze, gdy widzisz żem cię słuchać gotowa.

Wtedy opowiedziałem otwarcie, jakim sposobem dowiedziałem się o wszystkiem i uwiadomiłem hrabinę o wszystkich znanych mi szczegółach te sprawy.

Gdym skończył, pani de Chalis zawołała z wściekłością:

— Tycjan odpowie mi za to! On to właśnie nabił mi głowę tym naszyjnikiem. A przecież nie mogłam go kupić sama — tem bardziej że i tak już mam przeszło miljon franków długu.

— Jakto? zawołałem zdumiony. Pani, która posiadasz blisko miljon rocznego dochodu, potrzebujesz zaciągać długi!

Spojrzała na mnie z pogardą i rzekła krótko:

— I cóż ztąd?

To spojrzenie, te lekceważące wyrazy, wzburzyły mnie do żywego — wreszcie oburzała mnie myśl że zostałem strącony z zajmowanego w sercu tej kobiety miejsca przez takiego Tycjana — rzekłem więc z zimnem szyderstwem:

— Masz pani słuszność nie dbając o swoje długi—książę jest hojnym panem i...

— Dosyć! przerwała powstając. Zanadto jesteś zuchwałym... panie... Kerouan!

To rzekłszy podniosła się, przeszła koło mnie z miną wyniosłą—i usiadła w swej loży.

Widziałem jak z tamtąd do koła sali, oddawała mnóstwo ukłonów któremi ją powitano — a ponieważ miałem jeszcze wiele rzeczy do powiedzenia hrabinie, przeto ośmieliłem się wejść za nią i usiadłem na taburecie za jej fotelem.

Zaledwie to uczyniłem jednak, pani de Chalis,

rady państwa i sejmów prowincjonalnych. Agitacja narodowościowa, która tak żwawo okazywała się w Przedlitawji, zaczyna się dawać spostrzegać i w wschodniej połowie austro-węgierskiej monarchji, mianowicie pomiędzy rumunami w Siedmiogrodzie. Gabinet węgierski niezawodnie przedsięweźmie przeciwko temu energiczne środki i będzie starał się zarazem o uregulowanie stosunków w Przedlitawji.

Nota rządu francuzkiego w przedmiocie następstw uchwał soboru powszechnego, została doręczona i urzędownie przez margr. de Banneville papieżowi, jako przewodniczącemu na soborze; wątpliwem jest jednak, aby ojciec św. zakomunikował ją temu zgromadzeniu. Korespondencje z Wiednia jednocześnie podają treść noty hr. Beusta do barona Trautsmandorffa w poparciu tego kroku rządu francuzkiego w Rzymie. Nota austrjacka zwraca uwagę na następstwa uchwał soboru, nie z powodu obaw o instytucje w kraju, ale ze względu niebezpieczeństwa na jakie mogą być narażone pokój umysłów i stosunki pomiędzy stolicą apostolską a monarchją austro-węgierską. Nota ta dodaje, iż rząd wiedeński zupełnie podziela pogląd rządu francuzkiego, uwydatniony w nocie hr. Daru.

Dzienniki paryzkie prawie wyłącznie zajęte są zbliżającem się głosowaniem powszechnem, a proklamacja cesarza również jak okólnik ministrów do ich podwładnych, otwiera im szerokie pole do ocenień w duchu reprezentowych przez każden z nich zas.d. Pomyślne dla rządu powodzenie przy głosowaniu powszechnem nad uchwałą ludową, zdaje się być niewątpliwem; tembardziej że tak samo jak w szeregach stronnictwa radykalnego, w stronnictwie legitymistycznem zaszło rozdwojenie co do sposobu zamanifestowania swej opozycji.

Doniesienia z Madrytu wskazują, jakie panuje tam zamięszanie. Jeden z deputowanych złożył kortezom adresa z Katalonji na korzyść obrania królem, sędziwego, bo 80-letniego Espartera. Spodziewano się wkrótce odezwy rejenta Serrano do kortezów; na naradzie pomiędzy ministrami Sagasta, Zorilla i Primem, ten ostatni uważany za największego przeciwnika kandydatury księcia Montpensier, odrzucił propozycję p. Sagasta, której osnowa nie jest wiadomą; pomiędzy federalistami, a unionistami uwydatnia się coraz bardziej rozdwojenie; alfonsiści gotują się do wzięcia broni do ręki; podobneż zamiary ma i Don Carlos, chociaż został opuszczony przez swego głównego wodza, Kabrerę.

Doniesienia z Aten podają bliższe szczegóły o zamordowaniu przez rozbójników, schwytanych przez nich anglików i urzędnika legacji włoskiej. Pomimo, że żądany przez nich okup, był złożony, ale z powodu odmówienia im amnestji, widząc się otoczeni przez wojsko, rozbójnicy zamordowali swych jeńców. Następnie wojsko zaatakowało ich, położyło trupem kilku z nich i ich przewódcę, schwytało także kilku i odebrało zwłoki zamordowanych, które pochowane zostały w Atenach; w orszaku pogrzebowym uczestniczył król.

Wiadomości telegraficzne.

* *Praga, 23 (11) kwietnia.* Trzynastu redaktorów, skazanych za przestępstwa prasowe, zostało uwolnionych z więzienia dziś, o godzinie 3-ej po południu, po odczytaniu amnestji przez prokuratora. *(T. N.)*

* *Zagrzeb, 23 (11) kwietnia.* Opozycyjna reprezentacja gminna Karlstadtu rozwiązaną została dziś; nowe wybory nie odbędą się na teraz. Obawiają się demonstracji. *(Tamże.)*

* *Grac, 23 (11) kwietnia.* We wtorek odbędzie się zgromadzenie ludowe, na którem ma być uchwalona rezolucja żądająca rozwiązania sejmów i rady państwa. *(Tamże.)*

* *Trjest, 26 (14) kwietnia.* Grecy tutejsi robią składkę dla udzielenia nagrody narodowej rodzinom żandarmów poległych w obronie podróżnych cudzoziemskich od rozbójników. *(Cor Bür.)*

* *Paryż, 24 (12) kwietnia.* W sferach dobrze poinformowanych zapewniają, że margr. de Banneville nie doręczy urzędownie noty francuzkiej. Margr. de Banneville przyjęty został przez papieża i przez kardynała Antonellego w sposób nadzwyczaj uprzejmy.—*Union* i *Gazette de France* ogłaszają manifest zbiorowy dwóch zgromadzeń legitymistycznych, które odbyły się w biurach redakcji tych pism; manifest ten doradza odrzucenie plebiscytu. Zgromadzenie, które odbyło się w biurze pisma *Gazette de France*, zalecało głosy przeczące, podczas gdy zgromadzenie w biurze gazety *Union* żądało, ażeby powstrzymano się całkiem od głosowania. *(Wolff's T. B.)*

* *Paryż, 25 (13) kwietnia.* *Journal officiel* ogłasza okólnik ministerjalny do urzędników, w którym powiedziano: W roku 1852, cesarz żądał władzy, dla zapewnienia porządku, dziś zaś żąda on takowej dla ugruntowania wolności. „Głosować twierdząco nad plebiscytem, znaczy to samo, co głosować na korzyść wolności. Prawdziwi przyjaciele wolności będą po naszej stronie. Czyż nie wiedzą oni, że głosowanie przeciw plebiscytowi oznaczałoby toż samo, co wzmocnienie tych, którzy sprzeciwiają się przeobrażeniom w cesarstwie dla tego tylko, ażeby obalić organizację polityczną i społeczną, której Francja obowiązana jest swą wielkością? W imieniu spokojności publicznej i wolności wzywamy was do połączenia waszych usiłowań z naszemi. Nie udzielamy wam w tej sprawie żadnych rozkazów, lecz dajemy jedynie radę patrjotyczną. Chodzi o zapewnienie krajowi przyszłości spokojnej, ażeby zarówno na tronie, jak i w najuboższej chałupie, syn mógł dziedziczyć spokojnie po swoim ojcu.” *(Tamże).*

* *Rzym, 23 (11) kwietnia.* Jutro odbędzie się trzecie posiedzenie publiczne soboru, na którem nie będą miane żadne mowy. Po mszy, zgromadzeni ojcowie soboru głosować będą ustnie, w obecności papieża, nad pierwszą częścią uchwał soboru, papież zaś, niezwłocznie po głosowaniu, ogłosi te uchwały. *(Tamże).*

* *Madryt, 23 (11) kwietnia.* Na posiedzeniu kortezów p. Madoz złożył różne petycje z Katalonji, żądające, ażeby jenerał Espartero obrany został królem hiszpańskim. *(Cor. H. B.).*

* *Madryt, 24 (12) kwietnia.* *Imparcial* zapewnia, że nie prowadzą się żadne układy z dworami zagranicznemi w przedmiocie kandydatury do tronu. Powiada on, że blizkiem jest zerwanie pomiędzy republikanami federalistycznymi i unitarnymi, i że ci ostatni zyskają przewagę. *(Corr. H. B.)*

* *Konstantynopol, 23 (11) kwietnia.* *Levant Herald* powiada, że arcybiskup z Syra złożył wizytę patrjarsze ekumenicznemu i że przywiózł mu pozdrowienia od lorda Stratford do Redcliffe, od p. Gladstone, prałatów angielskich i starego duchowieństwa anglikańskiego, które dąży do zjednoczenia kościoła anglikańskiego z kościołem wschodnim. Patrjarcha okazał wielkie zadowolnienie; wyrzekł on, że oba kościoły muszą się poznać, ażeby to zjednoczenie wypływało z ich życzeń, i że jest przekonany o tem, iż podróż arcybiskupa przyczyni się do sprowadzenia tego pożądanego rezultatu. *(Cor. H. B.).*

* *Ateny, 24 (12) kwietnia.* W przedmiocie zakomunikowanej już wiadomości o zamordowaniu anglików wziętych do niewoli przez rozbójników pod Marathonem, otrzymano obecnie następujące bliższe szczegóły: Wszyscy jeńcy zostali przez rozbójników wymordowani, z wyjątkiem lorda Munkaster'a, którego puszczono na wolność po zapłaceniu wykupu i po uzyskaniu amnestji. Wykup za pozostałych jeńców był już gotowy, lecz amnestja nie mogła być przez władze udzieloną, ze względu na przepisy konstytucji. Rozbójnicy, otoczeni przez wojska, usiłowali uciec do Cuboei i wymordowali jeńców, którzy z powodu znużenia nie mogli podążyć wraz z nimi. Żołnierze zabili 9 rozbójników, w tej liczbie herszta bandy, i wzięli do niewoli jednego rozbójnika ranionego. Reszta bandy, w liczbie 12 ludzi, pomiędzy którymi znajduje się 4 ranionych, ścigana jest przez wojska. Statek wojenny, który brał udział w tej walce, przewiózł do Piraeus ciała ofiar zamordowanych. *(Wolff's T. B.)*

* *Ateny, 24 (12) kwietnia.* Na wczorajszym pogrzebie ciał zamordowanych anglików Herbert'a i Lloyd'a, znajdowali się król i całe prawie tutejsze ciało dyplomatyczne. *(Tamże).*

* *Berlin, 25 (13) kwietnia.* Traktat pocztowy pomiędzy Anglją i związkiem północno - niemieckim

---

odwróciła na wpół ku mnie głowę i rzuciła mi przez ramię te lodowate wyrazy.

— Przeszkadzasz mi pan...

Wyszedłem natychmiast miotany wściekłością.

LVII

Od tej chwili przeczułem że byłem już odsądzony i potępiony zupełnie w umyśle hrabiny — lecz nie domyślałem się nawet, jakie okrucieństwo z jej strony poprzedzi moje wygnanie.

Błaha istotnie sposobność posłużyła ku temu i sprowadziła katastrofę.

Nazajutrz, podczas śniadania, pani de Chalis, pomimo że nie wyjrzała z domu i pomimo że powietrze było ciepłe, — oświadczyła że dzień jest zimny i że dzieci nie pójdą na spacer. Sama jednakże wkrótce potem wyjechała na miasto — a ponieważ słońce zajaśniało wspaniale i czas był prześliczny, przeto ulegając natarczywej prśbie moich elewów wyprowadziłem ich sam na przechadzkę do parku Monceaux. Obadwaj chłopcy bawili się tam przez dwie godziny, rozumie się bez najmniejszej dla zdrowia szkody.

Gdy wróciliśmy do pałcu, dzieci poszły przywitać się z matką a ja udałem się wprost do mego pokoju.

Zaledwie-m tam jednak zaszedł, zjawił się lokaj i oświadczył że hrabina wzywa mnie do siebie.

Zastałem ją w salonie w obec czterech gości — samych mężczyzn.

Skoro tylko rzuciłem okiem na hrabinę i dostrzegłem złowrogi wyraz jej spojrzenia, przeczułem od razu że zada mi ona jakiś cios bolesny.

Skoro tylko ukazałem się w salonie, pani de Chalis wyciągnęła ku mnie rękę z gestem mówiącym wyraźnie, że dalej wchodzić nie potrzebuję.

Zatrzymałem się więc na progu.

W tedy to, w obec tych czterech mężczyzn, litujących się widocznie nad mojem położeniem, w obec dzieci zdumionym i przerażonych, hrabina oświadczyła, że prosiła mnie abym jej synów nie wyprowadzał na spacer, że ona jako matka, sama jedna tylko ma prawo rozporządzać ich czasem, że-m o tem nigdy zapominać nie powinien i żebym odtąd stanowczo stosował się do tego.

Wszystko to powiedziane było tonem oschłym, zimnie-grzecznym, słodko-kwaśnym, a znieważającym, jakiego tylko arystokracja umie używać, ilekroć pragnie poniżyć kogoś.

Obadwaj chłopczyki, słysząc wyrazy matki zawołali razem że oni to sami uprzykrzali się mnie tak dalece, iż musiałem ich wyprowadzić, że przeto nie należało mnie *łajać* za to.

Hrabina nakazawszy dzieciom milczenie, mówiła dalej w podobny sposób, patrząc na mnie wzrokiem zimno pogardliwym.

Przerwałem jej na chwilę, mówiąc, że ponieważ dzieci nudziły się w domu a pogoda zrobiła się tak piękna, przeto nie uważałem za złe wyprowadzić je na przechadzkę, choćby dla samego zdrowia.

Pani de Chalis odpowiedziała na to, że niesłuchając jej poleceń, już tem samem zawiniłem bardzo i dodała z pełnym impertynencji naciskiem, że ma nadzieję, iż uwolnię ją na przyszłość od konieczności robienia mi tak przykrych, dla niej samej, wyrzutów.

Przykrych dla niej! mój Boże!

Chciałem już odezwać się... lecz w tej właśnie chwili dumna dama spojrzała na drzwi, za mną będące, z tak wyraźnym rozkazem wyjścia zwróconym ku mnie, że przygnieciony wstydem złamany boleścią—poniżony w obec tylu obcych ludzi, oddaliłem się chwiejącym krokiem.

Dopiero, gdy się znalazłem samotny w mojem mięszkaniu, żal i boleść wyrwały się ze mnie. Krzyczałem i płakałem jak istne dziecko — albo raczej jak matka której serce zrani śmiertelnie jej ukochane dziecko.

Nie mogłem się uspokoić długo... tarzając się po pościeli gryzłem poduszki!..

— Onaż-to, mówiłem sobie, obeszła się ze mną tak okrutnie... Ona, którą tak ukochałem i jeszcze w chwili, gdy oddałem jej tak wielką przysługę, ocalając od pewnej hańby!

Pośród takiej rozpaczy, wszedł lokaj prosząc mnie na obiad. Oświadczyłem mu że mam gorączkę i nie mogę zejść do stołu.

Pani de Chalis musiała się ucieszyć moją odmową, gdyż leżała w niej, jakby zapowiedź stanowczego zerwania pomiędzy nami, którego zapewne skrycie pragnęła... *(d. c. n.)*

został dziś podpisany.—Stan zdrowia hr. Bismarcka polepszył się tak dalece, że zwykły jego lekarz wrócił tu dziś z Varzin'u. (*Corr. H. B.*)

* *Augsburg, 23 (11) kwietnia.* Z Rzymu donoszą do *Augsb. Post Ztng* ze źródła wiarogodnego, że papież, czyniąc zadosyć naleganiom ze strony 400 przeszło biskupów, polecił nareście złożyć niezwłocznie na soborze kwestję nieomylności, jako przedmiot narad. Pomienione pismo klerykalne dodaje do tego: „Na rezultat ostateczny oczekiwać będą spokojnie ci wszyscy, którzy wierzą w panowanie ducha św. w kościele." (*T. N.*)

* *Toronto, 21 (9) kwietnia.* Sędzia Galt uznał prawomocność drugiego rozkazu co do aresztowania Richot'a i Scott'a, delegowanych z nad Red River, i zostali już oni oddani w ręce policji. Wyprawa militarna do Red-River uda się w pierwszym tygodniu maja, pod dowództwem pułkownika Wolesley'a (nie zaś Wellesley'a). Sir Stafford Northcote przybył tu z Anglji. (*T. N.*)

---

* Jutro, w piątek, 17 (29) kwietnia, jako w dzień urodzin Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszego Pana Aleksandra Mikołajewicza, odprawione będzie uroczyste nabożeństwo w warszawskiej katedrze prawosławnej św. Trójcy o godzinie 11-ej z rana, a w kościele metropolitalnym i archikatedralnym św. Jana o godzinie $9\frac{1}{2}$ z rana. JW. Namiestnik w Królestwie, raczy przyjmować w Zamku o godzinie $10\frac{1}{2}$ powinszowania jenerałów, sztabs i oberoficerów, oraz klasowych urzędników wojskowych, duchowieństwa wszelkich wyznań, urzędników Najwyższego Dworu, urzędników cywilnych wszystkich klas, obywateli ziemskich i miejskich, oraz konsulów zagranicznych. W wielkim teatrze dane będzie wieczorem przedstawienie bezpłatne.

* Wczoraj na pamiątkę cudownego ocalenia Jego Cesarskiej Mości od grożącego Mu niebezpieczeństwa, po skończeniu mszy św. w prawosławnej katedrze, odbyła się procesja, która ruszyła o godzinie 12-ej i postępowała ulicami: Miodową, Senatorską, Krakowskiem Przedmieściem na plac Saski. Duchowieństwo poprzedzane było chorągwiami i mnóstwem obrazów świętych, niesionych przez niższe stopnie różnych pułków. Na czele duchowieństwa postępował arcybiskup warszawski i nowogieorgiewski, najprzewielebniejszy Joanicjusz, za duchowieństwem Jenerał-Feldmarszałek, wszyscy jenerałowie, władze wojskowe i cywilne, a za nimi parafjanie obojga płci; ulice z obu stron były natłoczone masami ludu. Procesja zatrzymała się na placu Saskim, gdzie uszykowane były wojska uczestniczące w paradzie; muzyka wojskowa grała hymn: „Jak sławny". Najprzewielebniejszy arcybiskup pontyfikalnie odprawił uroczyste nabożeństwo na urządzonej po środku placu estradzie. Po nabożeństwie, kiedy procesja ruszyła z miejsca i przechodziła przez plac Saski, muzyka grała hymn: „Jak sławny"; przy wejściu na ulicę Wierzbową, wykonała hymn narodowy. Procesja powróciła do katedry ulicami: Wierzbową, Bielańską i Długą. Pogoda cały czas była piękna i ciepła, tylko przy samym końcu procesji zaczął kropić deszczyk, który potem powiększył się i padał do samej nocy przy grzmotach i niewielkim gradzie.

* Dziś, w wigilję urodzin Jego Cesarskiej Mości, będzie dany obiad w klubie myśliwskim, a jutro w klubie ruskim; wieczorem zaś bal u Namiestnika w pałacu Łazienkowskim.

---

* (U r o d z a j e). Według wiadomości dochodzących z różnych stron, wiosenne wschody zbóż i traw dają nadzieję pomyślnego urodzaju. Pożądanem by było, aby nadzieje te nie zostały zawiedzione, w skutku niespodziewanych zmian pogody.

* (T y d z i e ń g i e ł d o w y). *D. 11 (23) kwietnia.* Giełda berlińska po przejściu już regulacij terminowych z końcem zeszłego miesiąca v. s. w Petersburgu, mimo zmniejszonego w tym tygodniu u siebie napływu walorów rublowych, takowe nowem obniżeniem kursów obdarzyła. Rzeczywistą przyczynę tego nawet szczegółowe raporta giełdy berlińskiej nie wyjaśniają dostatecznie, jednakże faktem dla nas pozostaje, że i tak już nizkie kursa biletów bankowych, weksli warszawskich i petersburgskich obniżone zostały jeszcze o $^1/_8$%, listy zastawne, listy likwidacyjne i obligi terespolskie o $^1/_4$%, akcje wielkiego towarzystwa o $^5/_8$%, akcje bydgoskie o 1%, a pożyczki premjowe o $^1/_2$ i $1\,^1/_4$%. Jakby na załagodzenie wrażenia ztąd przykrego, podniesiono kursa obligów skarbu o $^3/_8$%, akcij warszawsko-wiedeńskich o $^5/_8$ talara i listów zastawnych ruskich o $1\,^1/_8$%. Na petersburgskiej giełdzie ogólna czynność pod wpływem blizkości świąt znacznie była mniejsza; cokolwiek interesów wywozowych, nieco tańszy napływ remes gotowych z Odesy i Rygi, wszystko to razem wstrzymało wprawdzie chwilowe dalsze podrożenie kursów walut zagranicznych; wszelako potrzeba remes jest ciągle tak wielką, a środki ich wytwarzania tak niedostateczne, że się z chciwością dziś kontraktują po kursie obecnym remesy wszelkich dewiz na dostawę późniejszą. Wnioskując z takich operacij, widocznie w Petersburgu obawiają się w miesiącach letnich jeszcze wyższych kursów. W papierach publicznych mało co obrócono; z wyjątkiem znaczniejszego popytu i lepszych kursów na ruskie listy zastawne, obligacje mikołajewskie i akcje terespolskie, kursa innych papierów prawie się nie zmieniły, bo spekulacja mimo zmniejszenia tak przez bank petersburgski jako i przez osoby prywatne stopy eskontowej za zaliczki na papiery zastawione, wcale nie była ożywioną. Giełda nasza jeszcze z świętowania właściwie nie wyszła; suma obrotów całego tygodnia była wprawdzie nieco większa od sumy obrotów tygodnia poprzedniego, ale najlepsze chęci kupujących, lub raczej potrzebujących remesy, rozbijały się częścią o brak takowych, a częścią o wysokie ich kursa. Berlińskie kursa walut rublowych nie zachęcają do operacji na Berlin naszemi wartościami; trasowania na Gdańsk, Berlin i Szczecin za produkta tam wysłane są ciągle berdzo nieliczne, a remes zagranicznych ani z Petersburga, ani z Rygi lub Odesy nie sprowadzisz pod warunkami odpowiedniemi. Przez takie okoliczności handel nasz nieobliczone ponosi straty, skazanym będąc na karłowatą wegetację pod naciskiem nie mogącej się wyrobić należycie wzajemności naszych stosunków międzynarodowych. Idąc za proporcją kursów berlińskich, giełda nasza zmuszona była do nowego podwyższenia kursów walut zagranicznych, jak np. weksli pruskich o $^5/_1$, $^1/_2$% (z 120, 90—120, 75 na 121, $27\,^1/_2$—121, 5), wiedeńskich o $^1/_3$, $^1/_6$% (z 99, 90 na 100, 20), a londyńskich o $^1/_3$% (z 8, 29 na 8, 30); paryzkich zaś został taki sam jak w końcu zeszłego tygodnia (99). Brak własnych trasowań na miasta pruskie zastąpiono w niedostatku korzystniejszych dewiz, trasowaniami na Petersburg, weksle na Paryż i Wiedeń także mniej były dostarczane, a remesy na Londyn pojawiające się, pochodziły z poprzednich operacij na Berlin, zkąd takowe już od dość długiego czasu sprowadzamy. Ruch w papierach publicznych małoco ożywieńszy był od ruchu tygodnia poprzedniego, zajęto się wszakże znowu więcej listami zastawnemi trzeciego okresu i listami likwidacyjnemi, z których ostatnie powiększej części kupowano na dostawę późniejszą w miesiącu maju. Podaż listów zastawnych, codziennie liczbę żądań znacznie przewyższająca, przyczyniła się do dalszego obniżenia ich kursu, które w końcu tygodnia przecież ograniczyło się do $^1/_{12}$, $^1/_6$% (z 74, 25—94 na 94, 17—93, 83); listy likwidacyjne przeciwnie nietylko się utrzymały przy kursie zeszłotygodniowym, ale nawet o $^1/_{12}$% się podniosły (z 76, 50—76, 17 na 76, 59—76, 26). Listy zastawne pięcioprocentowe nowe, w mniejszej ilości aniżeli tygodnia poprzedniego, przychodziły do tranzakcji, mianowicie w sztukach gotowych; na dostawę późniejszą żądano po $93\,^1/_2$% i wyżej nawet, stosownie do odległości terminu samej dostawy. Obligi towarzystwa kredytowego były poszukiwane, sumy podane znalazły chętnych nabywców po kursach nieco wyższych (100 $^1/_2$, 100 $^7/_{12}$%). Również poszukiwano obligi skarbu, metaliki i akcje, oraz obligacje terespolskie, których to papierów zapasy u nas częścią wcale nie, albo w silnych tylko rękach egzystują. Z akcij kolei żelaznych sprzedano drobne sumy warszawsko-wiedeńskich z podwyższeniem kursu o $^1/_2$—1%, większe sumy bydgoskich płacono w sztukach pięciosetrublowych do $73\,^3/_4$, łącznie z kuponem, w sztukach storublowych po $7\,^1/_2$—72 łącznie z kuponem bieżącym. Za listy zastawne ruskie żądano również kursa podwyższone, do notowań petersburgskich i berlińskich zbliżone, tranzakcij jednakże nie było. Pożyczki premjowe zupełnie były zaniedbane, kursa żądane przez tutejszych posiadaczy tych papierów, są znacznie wyższe od petersburgskich i berlińskich, dla tego też niekiedy tylko tranzakcja jakiej sumy niewielkiej przychodzi do skutku; kupna zaś sum większych bardzo rzadko się zdarzają. (*Gaz. Hand.*)

* (J a r m a r k i). Jak piszą do *Gaz. Warsz.* w miesiącu kwietniu w Widawie (powiat łaski, gubernja petrokowska) i w Zduńskiej-Woli (powiat sieradzki, gubernja kaliszka), odbyły się po środopoście walne jarmarki, na które dostarczono znaczną ilość koni, a najwięcej wypasionych powozowych. Na te ostatnie nie było wielu amatorów; za to wałachy średniego wzrostu, bez względu na rasę, zakupywane były przez spekulantów pruskich, po rs. 100 — 120 za sztukę. W ogóle ruch na jarmarkach był mały.

* (C e n y p r o d u k t ó w). Podług dostarczonych nam w dniu 10 (22) kwietnia r. b. wiadomości przez gubernatora warszawskiego, ceny zboża i innych produktów w ciągu miesiąca lutego, na głównym targu miasta powiatowego Włocławska były następujące: za czetwert pszenicy przy zakupie w większych partjach płacono rsr. 8 k. 20, w mniejszych rs. 8 k. 48; za czetwert mąki pszennej w małych partjach, gdyż zakupów w większych partjach w ciągu powyższego miesiąca nie było, płacono rs. 10 k. 40, za czetwert żyta w małych partjach rs. 5 k. 14, w większych rs. 6; za czetwert mąki żytniej w małych partjach, gdyż zakupów w większych partjach w ciągu m. lutego nie było, płacono rs. 6 k. 24; za czetwert owsa płacono w małych partjach rs. 3 k. 52, w większych rs. 3 k. 20, za czetwert jęczmienia w małych partjach rs. 4 k. 85, w większych rs. 4 k. 50. Ceny innych ważniejszych artykułów żywności w ciągu tegoż miesiąca, były następujące: za czetwert buraków w małych partjach płacono rs. 1 k. 75, a kartofli rs. 1 k. 5; za pud mięsa wołowego płacono rs. 3 k. 60, za funt k. 9; za pud świeżych ryb od 9—10 rs., za funt kop. 22—25; za pud soli rs. 1; za wiadro okowity rs. 4 k. 10, wódki 48 próby Trallesa rs. 2 k. 88; za sążeń półkubiczny drzewa sosnowego rs. 7 kop. 40; za pud żelaza tak w snopkach jak w sztabach płacono rs. 2 k. 40.

* (U p i ę k s z e n i e m. S i e r a d z a) (powiat sieradzki, gubernja kaliszska) jak piszą do *Gaz. Pols.*, od niejakiego czasu coraz większe robi postępy. Pomiędzy innemi wybrukowano tam rynek, zaprowadzono dwie studnie, zegar na kościele farnym, urządzono skwer przed jedną z tamtejszych cukierni i chodnik spacerowy przy ulicy Kaliszskiej obok placu musztry, usunięto jatki z miejsca zbyt widocznego przy rynku; wszystko to zaliczyć można do ulepszeń. Jak mówią przybyć ma tam jeszcze jeden skwer na placu gdzie były jatki, co wpłynełoby na oczyszczenie powietrza i usunięcie błota. Na pomieszczenie, niedawno zaprowadzonej ochronki, rada opiekuńcza zakupiła zabudowania, w których dawniej mieściły się konie rządowe z stada janowskiego. W tem miejscu również urządzona być ma sala na przedstawienia dramatyczne amatorskie i zabawy tańcujące.

* (S t a n p o w i e t r z a i c h o r o b y p a n u j ą c e w g u b. P e t r o k o w s k i e j). *Dzien. gub. petrok.* pisze: Zima, jaka się srożyła w styczniu, trwała i w miesiącu lutym; wprawdzie mrozy nie były już tak mocne i termometr powiększej części opadał do 5 lub 7 stopni niżej zera, jednakże i te mrozy w tutejszym klimacie i w tym miesiącu, uważane być mogą za nadzwyczajne. Obok mrozów zdarzały się zamiecie śnieżne, a sanna trwała do połowy lutego. W końcu lutego, od 17 do 22 tego miesiąca były dni jasne, w południe ciepło dochodziło 11 stopni Reaumura; zdawało się, że już koniec zimy, lecz 22 lutego znowu wypadł wielki śnieg, nastało zimno, pochmurno, wilgotno i taki stan powietrza trwał do końca miesiąca. Z powodu tego długiego zimna, we wszystkich powiatach gubernji panowały kataralne i zapalne cierpienia organów oddechowych. Gorączki tyfoidalne dostrzegane były przez lekarzy w powiatach częstochowskim i łaskim. Ospa naturalna ukazała się w gminie Sulmierzyce, w powiecie noworadomskim, gdzie w trzech wsiach zachorowało 12 dzieci. Odra przybierać zaczęła epidemiczny charakter w m. Petrokowie i Łodzi, a także pojawiała się w powiatach łaskim i brezinskim. Co do odry nadmieniamy, że na początku XIX wieku lekarze uważali tę chorobę jako samoistną epidemję, obecnie zaś sądzą, że odra jest chorobą zaraźliwą szerzącą się przez komunikację. Zarażenie powstaje skutkiem przeniesienia małych roślinnych lub zwierzęcych organizmów; lecz gdy ilość tych organizmów przenoszonych na ciało jest zbyt mała, przeto rozwinięcie tej zarazy w zarażonym organizmie wymaga pewnego czasu, tak, że ciało od chwili zarażenia pozostawać może 8 do 14 dni bez wszelkich znaków słabości. Materja zaraźliwa może być przenoszona przez ciało lub odzienie zdrowych ludzi, którzy znajdowali się koło chorych na odrę, ale sami niezachorowali; może być także unoszona przez powietrze o kilka mil, nie tracąc swej mocy. Odra zaraźliwa podczas trwającej wysypki, nie udziela się w perjodzie odstawania nadskórka, jak mniemano dawniej, ale w perjodzie poprzednim, a jeżeli dawniej sądzono, że odra najzaraźliwszą jest w okresie odstawania nadskórka, to tylko dla tego, że przy chorowaniu dzieci jednej rodziny, nie miano na względzie czasu upłynionego od pierwszego zakomunikowania zarazy, który mógł trwać 12 do 14 dni, tak, że wysypka u zarażonego ukazuje się wtenczas, kiedy dziecko zarażające znajduje się już w okresie odstawania nadskórka. Przy takiem zapatrywaniu się na sposób szerzenia choroby, bezzasadnem byłoby utrzymywać, że dzieci, u których odstawanie nadskórka jeszcze się nie skończyło, nie mogą chodzić do szkół; właściwiej należałoby przestrzegać, aby dzieci mające katar i kaszel, przepo-

wiednie odry, nie siedziały na jednej ławce ze zdrowemi, bo w tym perjodzie choroba jest już zaraźliwą.

* (Fotografje à la Rembrandt). P. Karol Bayer, najdawniejszy w mieście naszem fotograf, któremu fotografstwo wiele różnorodnych ulepszeń jest winne, nie powstrzymany na drodze postępu w otrzymywaniu portretów fotograficznych tak w kartkach wizytowych, jako też i w wielkich formatach, zdobył znów obecnie tak odrębną i charakterystyczną doskonałość, która dozwala wyrazić się: chyba już sztuka dalej nie pójdzie. Są to fotografje *à la Rembrandt* zwane, na wzór tego holenderskiego mistrza, tak sztucznie, a raczej z tak czarodziejskiem złudzeniem z boku oświetlone, że portret wychodzi w całej pełni swego uroku, przy owej silnej i miękkiej zarazem modulacji światłocieniu, tak że postać wyskakuje z ciemnego tła, jak rzeźba wypukła, przedstawiając plastycznie każdy muskuł, każdy włosek, każde zagięcie draperji. Fotogramy *à la Rembrandt* z powodu ich tryumfującej efektowności, coraz większe znajdują rozpowszechnienie, i coraz liczniejsze w tej mierze zlecenia p. Bayer odbiera. ф.

* (**Kurjerek**). Sprawozdanie dzisiejsze zaczniemy od wtorku, którego to dnia wieczorem, spełnił się fakt ważny w muzykalnych dziejach Warszawy—albowiem Henryk Wieniawski, jeden z pierwszych tegoczesnych skrzypków, odegrał w sali wielkiego teatru pierwszy swój u nas koncert.

Henryk Wieniawski używa już oddawna zasłużonej sławy a smyczek jego, nietylko w Petersburgu i Warszawie lecz i w całym muzykalnym świecie zdobył sobie zaszczytne pomiędzy najpierwszemi stanowisko. Że sala teatru, pomimo to wszystko, nie została napełnioną, szczególniej zaś loże, te główne weksle kasowe—przyczyna tego leży prawdopodobnie w podwyższonych cenach miejsc, jak również w świeżem jeszcze, poświątecznem rozprzężeniu żywiołów towarzyskich.

A przecież warto było posłuchać tej gry prawdziwie mistrzowskiej, która w martwy instrument życie, boleść, jęk i westchnienie wlewa!

Ilekroć pomyślimy o braciach Wieniawskich, zawsze przychodzą nam do pamięci, drudzy, również sławni bracia wirtuozi: Apolinary i Antoni Kątscy. I tu i tam, skrzypek i pianista z europejską sławą, także bracia rodzeni. Dziwna! że dwie tak sławne pary, jednocześnie prawie na tej samej zrodziły się ziemi!

Obadwaj Kątscy obecnie podróżują po świecie, zbierając wawrzyny—tak samo czynią w tej chwili bracia Wieniawscy, z których Józef świeżo powrócił z Amsterdamu i znów niebawem do Londynu wyjeżdża.

Wracając do onegdajszego koncertu, nie będziemy jednak oceniać przymiotów gry Henryka Wieniawskiego. Jest ona doskonałą—i za taką też została uznaną przez oczarowanych słuchaczy, którzy niewysłowiony entuzjazm objawiali w frenetycznych oklaskach i okrzykach.

O ile nam wiadomo, drugi koncert Wieniawskiego przypadnie w przyszłą sobotę.

Niepodobna tu także pominąć świetnego udziału, jaki w koncercie onegdajszym miała p. Dowiakowska, której śpiew piękny, pełen kolorów i ozdób, pokonywający zwycięzko wszelkie trudności wokalne, wzbudzał zapał powszechny.

—Drugi, również ważny, choć z innej już całkiem dziedziny fakt, spełnił się wczoraj na tejże samej scenie. Przedstawiano bowiem pierwszy raz na niej, dramat trzyaktowy, oryginalny, napisany przez jednego z znanych literatów tutejszych, p. Wacława Szymanowskiego, obecnie redaktora *Warszawskiego Kurjera*. Nie pierwszy to raz p. Szymanowski występuje z utworem scenicznym. Napisał on kilka komedij, z których jedna konkurs wygrała—napisał także i dramat „Sędziwój", który w swoim czasie po przedstawieniu go na scenie (będzie temu lat dziesiątek z górą) wywołał wiele zdań różnorodnych, z których żadne nie zaprzeczało autorowi talentu.

P. Szymanowski należy do szczupłej u nas liczby literatów, którzy i dobrze język znają i poprawnie nim pisząc, wierszem swobodnie władną. Rzecz to nie małej wagi, dziś zwłaszcza gdy tylu z pomiędzy piszących, gramatyki dobrze nie umie.

Otóż i w przedstawionym wczoraj „Salomonie" widnieją od razu te przymioty autora: wyborna i łatwa wersyfikacja, język czysty, jędrny, styl piękny i kunsztowna, często nawet prawdziwie artystyczna oprawa myśli—nadewszystko zaś smak wytworny, nieskażony trywjalnością—towarzyszą całemu temu dramatowi, któryby słusznie poematem raczej nazwać należało. W niektórych miejscach jest tam i wysoki nastrój poetyczny, jak np. w prześlicznych kantykach, z chórem, w akcie trzecim. Szkoda tylko że p. Grzywiński przepysznej strofki tych kantyków, zakończonej wierszem „Niech ginie jak piasek na wietrze!" nie uwydatnił właściwie. Za to osnowa „Salomona" dość uboga i nie uderza nowym pomysłem. „Żydówka" w której kocha się chrześcijanin, pan możny, przeklęta za to lub zabita przez ojca—to treść prawie każdego dramatu i każdej powieści, do której te elementa wchodzą. Począwszy od opery Halewego „Żydówka" aż do dramatu p. Lubowskiego „Żyd", wszędzie się tak samo dzieje—nawet w powieści p. Przyborowskiego „Hinda", o której nieraz już wspominaliśmy...

Takież same ubóstwo w sytuacjach dramatycznych. Nie ma ich tu prawie — wyjąwszy parę scen pomiędzy Sarą i Rubenem, oraz ostatniej sceny pomiędzy nią a ojcem, gdzie zresztą, tylko mistrzowska niema gra rysów i posągowe pozy p. Modrzejewskiej całą dramatyczność tworzą.

Za to wiele pięknych i szczytnych myśli, na tle religijnem przesuwa się po kanwie dramatu p. Szymanowskiego. Nie są to rzeczy nowe — zapewnie — lecz autor umiał odziać je w świeże i piękne szaty.

Oto są pierwsze, w grubych jedynie rysach ujęte wrażenia, jakie unieśliśmy z pierwszego przedstawienia „Salomona," którego rozbiorowi szczegółowemu, jak również i grze artystów, oddzielny poświęcimy artykuł. Tu dodamy już tylko, że publiczność zgromadzona licznie przyjmowała ten dramat bardzo życzliwie i przywołała autora, który jednakże nie ukazał się na scenie wbrew przyjętym zwyczajom. Prześliczną muzykę illustrującą niektóre sceny i chóry, a zarazem stanowiącą jakby introdukcją do każdego aktu, napisał p. S. Krzyszkowski.

— W przyszłą sobotę w „Dożywociu" Fredry wystąpi p. Rapacki w roli Łatki. Rolę tę przedstawiał już p. R. w czasie pierwszych swoich w Warszawie debiutów.

— Koncert Józefa Wieniawskiego w Kaliszu odbędzie się w dniu 29 kwietnia (11 maja). Wielka to będzie uroczystość dla muzykalnych kaliszan.

— Nowo obrani prezes i wice-prezes komitetu zabaw w warszawskiem towarzystwie dobroczynności, rzeczywisty radca stanu Ambroży Zaborowski i p. Krakow, zajmują się już gorliwie urządzeniem tegorocznej loterji fantowej w ogrodzie Saskim. Obecnie najpilniejszą rzeczą jest zbieranie fantów, których ofiary szczodrobliwe oszczędziłyby towarzystwu ponoszenia znacznych kosztów, a tem samem powiększyłyby fundusz ubogich.

— Z dniem pierwszym przyszłego miesiąca myśl uorganizowania w Warszawie biura posłańców publicznych, czyli tak zwanych za granicą komisjonerów, w czyn przechodzi. Podobno na początek, liczba tych posłańców nie będzie zbyt znaczna z powodu, że zarząd tylko ludzi doświadczonej poczciwości i wzorowego prowadzenia się przyjmuje, a o takich, zwłaszcza w klasie nieoświecoej, nie tylko w Warszawie lecz i wszędzie trudno. W każdym razie godzi się mniemać, że przy poparciu ze strony publiczności i zdawaniu sprawy zarządowi z każdego ich uchybienia — nowa ta, a tak pożyteczna instytucja rozwinie się do coraz szerszych rozmiarów.

— Na wystawę petersburgską wysyła także swoje dwa fortepjany słynna u nas zdawna fabryka pod firmą Seidlera i Kralla.

— W tych dniach również, i słynna, jedna z najpierwszych u nas fabryk powozów, pod firmą dawniej Brühla, obecnie zaś Romanowskiego, wysyła na petersburgską wystawę przepyszne powozy i welocipedy, które amatorowie mogą oglądać codziennie w jego fabryce przy ulicy Erywańskiej.

— Podczas dorocznej, modnej jeszcze, choć już dziś mniej uczęszczanej wycieczki paryżan do Longchamps, w drugi dzień wielkiejnocy — zauważano, że damy stroiły się w kostjumy pasterskie z kapeluszami słomkowemi o skrzydłach motylich... a już obecnie, niektóre z przodkujących w modzie piękności, poczynają nosić peruki pudrowane jak za czasów Ludwika XV. Wyborna to nowina dla fryzjerów i składników mąki, lecz przykra dla... kieszeni mężów, ojców i opiekunów wszelkiego rodzaju!

— W dniu 11 (23) kwietnia r. b., w cyrkule Sobornym, w domu pod Nr. 279 przy ulicy Freta, w mieszkaniu zamkniętem Nowakowskiej akuszerki, w czasie jej nieobecności wybuchł ogień, który przez uczątskowych naczelników miejscowego cyrkułu, ugaszonym zaraz został; kanapa i kilka sztuk bielizny uległo spaleniu. Ogień jak wnosić należy, wynikł z pozostawionej przez Nowakowską świecy zapalonej.

— W tymże cyrkule, w fabryce żelaznej Lilpopa i Rau pod Nr. 1766, robotnik Jan Kuskowski, żołnierz urlopowany, w skutek nieostrożności uległ zranieniu głowy przez maszynę, bez uszkodzenia kości. Kuskowski po udzieleniu mu pomocy lekarskiej, odesłany został do mieszkania.

— W cyrkule Zamkowym, Aleksander Ziłkow, b. stróż magistratu, lat 25 wieku liczący, kąpiąc się w łaźni parowej Żdanowicza, tak mocno zasłabł, że prawie bez czucia natychmiast odwieziono go do szpitala Dzieciątka Jezus, gdzie na drugi dzień umarł.

— Dnia 12 (24) kwietnia r. b., w cyrkule Zamkowym, na rogu ulicy Senatorskiej i Krakowskie-Przedmieście, omnibus Nr. 30, przejechał Cholewińską, wdowę po żołnierzu dymisjonowanym, która uległa w skutku tego złamaniu pięści u ręki prawej i stłuczeniu nogi lewej. Cholewińską odesłano do szpitala Dzieciątka Jezus, a powożącego omnibusem przyaresztowano dla ukarania za nieostrożną jazdę.

— W cyrkule Sobornym, w domu pod Nr. 489*d*, Hana Rudnicka służąca, wyrzuciła do świetnika popiół z węglami żarzącemi się, od których zapaliła się słoma, lecz ogień zaraz przez stróża ugaszonym został. Rudnicka za nieoględność, powołaną będzie do odpowiedzialności.

— W dniu zaonegdajszym, w cyrkule Sobornym, w domu pod Nr. 2569, Marjanna Kiersznowska wyrobnica, pokłóciwszy się z wspólnie z nią mieszkającym, Andrzejem Płodniakowskim, chwyciła za nóż trzymany przez Płodniakowskiego i takowym przerznęła sobie nieszkodliwie trzy palce u ręki prawej. Odesłano ją do spitala Dzieciątka Jezus.

— W cyrkule Powązkowskim, w domu pod Nr. 710, Jan Rybakowski robotnik, pracując przy reparacji studni, w skutku nieostrożności wpadł w takową i stłukł sobie biodro lewe.

* (Pogoda). Powietrze nieco się oziembiło. Wczoraj rano było przeszło 8 stopni ciepła, a dziś rano nie całe 6. Oziembienie to było następstwem wczorajszej burzy z gradem.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

	wczoraj				*dziś*			
Za talar	rs.	1	kop.	22	rs.	1	kop.	22.
Za frank	„	—	„	33	„	—	„	33.
Za złoty reń.	„	—	„	66	„	—	„	66.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła może tylko służyć za wskazówkę.

* (Ofiary). *Rygski Wiestnik* donosi, że Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca Tronu nadesłał do prawosławnego bractwa w Rydze 2,000 rsr. dla rusko-estońsko-łotyżskiej szkoły w Rydze. Na posiedzeniu towarzystwa złożono ofiarowany przez niewiadomego „rosjanina" bilet 5% bankowy rs. 1,000 na kupno gruntu i wybudowanie domu dla tejże szkoły.—Prawosławne bractwo w Tukum-Talsen otrzymało w darze od Najjaśniejszej Cesarzowej Marji Aleksandrównej 100 rsr. na budowę cerkwi w m. Tukkum i dla szkoły utrzymywanej przez to bractwo, 39 dzieł treści duchownej, w ilości 112 tomów.

* (Projekt ustawy warszawskiego towarzystwa ubezpieczenia wzajemnego). *Gołos* podaje pogłoskę, że oddany został pod zatwierdzenie ministerstwa projekt ustawy warszawskiego towarzystwa ubezpieczenia wzajemnego, ułożony przez założycieli: jenerał-adjutanta Krasnokuckiego, margrabiego Wielopolskiego, hrabiego Zamojskiego i pp. Epsztejna i Ostrowskiego. Towarzystwo podejmuje się: zabezpieczania majątku ruchomego i nieruchomego od ognia, wynagradzania strat poniesionych przez plantatorów buraków i przez właścicieli cukrowni, uchraniania inwentarza żywego od chorób zaraźliwych i przyjmowania ubezpieczenia na życie ludzkie. Środki materjalne tego towarzystwa mają zależeć na bieżących ratach ubezpieczenia, oznaczonych zapomocą osobnych tablic premij co do każdego rodzaju, oraz na źródłach pomocniczych i na kapitale zapasowym; kierunek interesów ma być powierzony zarządowi, radzie i zgromadzeniom ogólnym.

* (Kwestja dróg żelaznych). Na dniu 27 marca r. b. Najwyżej zatwierdzona została ustawa drogi żelaznej towarzystwa putiłowskiego, z mocy której rzeczywisty radca stanu Putiłow podjął się obowiązku utworzenia w ciągu trzech miesięcy domu handlowego pod firmą „towarzystwa putiłowskiego", zbudowania swoim kosztem i na swoje ryzyko, oraz zaopatrzenia w tabor i we wszelkie rekwizyta do eksploatowania, drogi żelaznej dla połączenia dwóch przystani mających być urządzonemi przez toż towarzystwo, mianowicie: jednej—na Newie, koło źródeł kanału obwodowego, naprzeciw huty szklannej, i drugiej — nad morzem, jak niemniej gałęzi do dróg żelaznych: mikołajewskiej, warszawskiej i peterhofskiej, i do fabryki relsów i przyrządów mechanicznych Putiłowa, położonej na 8-ej wiorście szosy narwskiej. Droga ta ma nosić nazwę „drogi żelaznej towarzystwa putiłowskiego." Budując drogę własnym kosztem i na swoje ryzyko, towarzystwo ma prawo, za zezwoleniem rządu,

sprzedać lub odstąpić takową innemu towarzystwu, lub jednej z istniejących kompanij dróg żelaznych, lecz nie inaczej jak całą drogę. Kapitał potrzebny na budowę drogi ze wszystkiemi rekwizytami, gałęźmi łączącemi i przystaniami, oznacza się na 2,000,000 rubli metalowych. Ogólna długość drogi głównej od brzegu Newy do końca drogi na brzegu morza, wynosi podług projektu 18 wiorst. Dla ruchu bezpiecznego i nieustannego na drodze żelaznej „towarzystwa putiłowskiego”, prowadzona będzie ona wyżej od poziomu istniejących dróg żelaznych: peterhofskiej, warszawskieji, carskosielskiej i mikołajewskiej, i przechodzić ma nad niemi zapomocą osobnych mostów.

* (Kwestja systemu miar metrycznych). Uzupełniając podane poprzednio wiadomości o komisji międzynarodowej do roztrząśnięcia systemu miar metrycznych, *Gołos* donosi, że w przeszłym tygodniu, zgodnie z opinją petersburgskiej akademji nauk, że główne państwa europejskie posłały każde po dwóch do czterech reprezentantów, którzy wezmą udział w posiedzeniach naukowych, wydany został Najwyższy rozkaz co do posłania do Paryża kosztem skarbu, w celu naukowym, akademików naszych Jacobi'ego, Struvego i Wild'a.

* (Poselstwo chińskie). Dnia 8 (20) kwietnia, o godzinie 11-ej z rana, poselstwo chińskie wyjechało z Petersburga za granicę pociągiem pośpiesznym.

*(Urządzenie parafji jednowierców w djecezji litewskiej). *Gaz. djecez. lit.* donosi, że 15 marca, biskup kowieński Józef, wyświęcił na djakona, a w następną niedzielę, 22 marca, na kapłana, byłego nauczyciela starowierców Artemiego Suchorukina, mieszczanina z m. Jakobsztatu, do nowej parafji w powiecie nowoaleksandrowskim w gub. kowieńskiej, uformowa[illegible]ej z rozkolników, przyłączonych do cerkwi prawosławnej na zasadach jednego wyznania. D. 22 marca wyświęcony został na djakona, a 25 tegoż miesiąca na kapłana, były nauczyciel starowierców Bazyli Darantow, włościanin wsi Karoliszek powiatu wiłkomirskiego. Pierwszą parafją jednowierców urządzono w m. Nowoaleksandrowsku, a drugą we wsi Karoliszkach. W m. Kownie urządza się trzecia parafja jednowierców. Dążność rozkolników w gubernjach kowieńskiej i wileńskiej, których liczba tam wynosi przeszło 30 tysięcy, do połączenia się z kościołem prawosławnym na zasadach jednego wyznania, rozpoczęła się jeszcze przed rokiem 1868, pod wpływem znanego zakonnika Pawła pruskiego, obecnie przełożonego klasztoru jednowierców w Moskwie. Do ś. p. metropolity Józefa rozkolnicy wsi Karoliszek wnieśli podanie, że pragną połączyć się z kościołem i upraszają o pomoc do założenia parafji i o wyświęcenie kapłana z ich grona. W roku zaś 1869 odebrano takież podanie od rozkolników m. Kowna i Nowoaleksandrowska. W trakcie tego kiedy zwierzchność djecezji litewskiej robiła gdzie należy kroki względem otwarcia parafji, utrzymania duchowieństwa i budowy cerkwi, odbywało się połączenie przez namaszczenie olejem św., przy pomocy pomienionego zakonnika Pawła i przybyłego z Petersburga kapłana tamecznej cerkwi jednowierców Aleksego Troickiego, z rozporządzenia najprzewielebniejszego metropolity petersburgskiego, na skutek wstawienia się arcybiskupa Makarego. Utrzymanie duchowieństwa trzech cerkwi jednowierców, z rozporządzenia świątobliwego synodu, wyznaczone zostało na rok 1870, od daty wyświęcenia i zainstalowania tego duchowieństwa, a na budowę cerkwi i domów dla duchowieństwa udzielono tymczasowo 5,000 rsr. Wkrótce ma być wyświęcony trzeci kapłan dla kowieńskiej cerkwi jednowierców.

* (Zaprzeczenie). *Wil. Wiest.* ogłosił następujący list policmajstra wileńskiego do redaktora *Głosu*: „Panie. W numerze 95 wydawanej przez was gazety, w artykule pod tytułem „wiadomości z Wilna,” znajduje się między innemi wzmianka poczerpnięta z *Sowr. Izw.* o nieustannych aresztowaniach osób noszących kapelusze szczególnego kształtu z piórami. Poczytuję sobie za obowiązek oświadczyć, że wiadomość ta pozbawiona jest wszelkiej zasady: nikt nie był aresztowany za kapelusze z piórami, które ukazały się w Wilnie, z początku na osobach, głównie studentach, przybyłych do Wilna z Petersburga na święta Bożego Narodzenia, i które weszły potem w modę pomiędzy niewielką liczbą mieszkańców tutejszych, którzy wszyscy bez wyjątku znani są policji wileńskiej i których nie ma najmniejszej zasady do podejrzywania o cokolwiek bądź.”

* (Komunikacja pocztowa). Czytamy w gazecie *Gołos*: Podług wiadomości z Taszkientu, jenerał-gubernator tameczny zwrócił szczególną uwagę na urządzenie komunikacji pocztowej pomiędzy Taszkientem, przez Czinaz, step, Dżizak, a Samarkandem, dla zapewnienia okręgowi zariawszańskiemu komunikacji bezpośredniej z siedliskiem zarządu. Na przestrzeni pomienionej urządza się dziewięć stacij; na każdej z nich znajdować się będzie po 5 par koni; oprócz tego, stacja taszkiencka mieć będzie o 4 konie więcej. Stacje te oddane zostaną w dzierżawę obywatelom; wydatki zaś na budowę stacij pocztowych i na urządzenie szałasów dla noclegów poniesione zostaną z dochodów okręgu zariawszańskiego.

* (Zakład piekarski). Słychać, że w Moskwie zakłada się stowarzyszenie akcjonarjuszów do wypieku chleba, pod firmą „chleb-sól”. Podług doniesienia *Rus. Wied.*, celem tego towarzystwa jest zaprowadzenie i rozwinięcie w Moskwie i innych miastach Cesarstwa udoskonalego wypiekania chleba.

* (Samobójstwo). *Goniec Urzędowy* pisze, że Karol Tetenborn, który zastrzelił się z pistoletu w traktjerni Pałkina, był obywatelem poczesnym i synem pocztmistrza z Hapsali. Mieszkał on w Petersburgu, w dzielnicy kazańskiej, w domu Ribopierre'a, prowadził się bardzo dobrze, lecz był nadzwyczaj ubogi. Ta ostatnia okoliczność spowodowała prawdopodobnie samobójstwo. Po konwulsjach, które trwały całą dobę, zmarł on w szpitalu marjińskim.

KORESPONDENCJE DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Gdańsk, 23 kwietnia.

W tym tygodniu prześliczna pogoda wiosenna. Wiatr południowo-zachodni.

Jak w przeszłym tygodniu tak i teraz targi zbożowe w Anglji są spokojne, pomimo małych dowozów, pszenicy angielskiej a średnich, zagranicznej. W innych latach brak dowozów był dostateczną rękojmią, że ceny się podwyższą, w tym roku przeciwnie jakaś oględność spekulantów na przyszłość trzyma handel na wodzy. Nadmienić tylko należy, że zagraniczny towar wyborowego gatunku był żądany i to od konsumentów, a na niektórych placach nawet podwyższenie cen tegoż notowano.

We Francji pszenica z każdym dniem drożeje, a mąka o 2 franki na worku w cenie się podniosła, dla tego, że dowozy są tak małe, że zaledwo wystarczają na potrzeby bieżące i powtóre, że dla ciągłej posuchy stan ozimin się pogarsza. Jęczmień bez zmiany.

Na naszym placu, pomimo, że żegluga na Wiśle już w przeszłym tygodniu otwartą została, dowozy pszenicy z Polski są małe i z tego powodu też pszenica wyborowego i średniego gatunku o 1 talar na 2,000 funtów w cenie się podniosła. Żyto utrzymało się po cenach zeszłotygodniowych. Jęczmień bez zmiany; groch droższy o 1 talar na 2,000 funtów. Sprzedano w tym tygodniu pszenicy centnarów 28,060 czyli ton 1,430, żyta centnarów 14,000 czyli ton 700.

Płacono za korzec wagi polskiej pszenicy wysoko-pstrej funtów 238 — 245 od złp. 45 gr. 12 do złp. 48 gr. 15; pszenicy jasno-pstrej funt. 228 — 241 od złp. 42 gr. 3 do złp. 45 gr. 3; pszenicy ordynaryjnej funt. 222 — 235 od złp. 35 gr. 21 do złp. 41 gr. 24; żyta funt. 226 — 241 od złp. 30 gr. 6 do złp. 34 gr. 3; jęczmienia czterorzędnego funt. 197 — 203 od złp. 22 gr. 6 do złp. 22 gr. 24; jęczmienia dwurzędnego funt. 205 — 219 od złp. 24 gr. 6 do złp. 26 gr. 12; grochu od złp. 31 gr. 18 do złp. 34.

Kursa zamian: Amsterdam $143^3/_4$. Hamburg $151^1/_2$. Londyn $6.23^7/_8$. Paryż 81. Warszawa $73^3/_4$.

Aleksander Makowski i Sp.

Austrja.

* (Amnestja i obecna sytuacja. — Proces prasowy.—Sprawy węgierskie.) *Wiedeń, 23 kwietnia.* Zaznaczyć nareszcie wypada jeden czyn ze strony nowego ministerstwa: zapowiadana od kilku dni amnestja za przestępstwa i przekroczenia prasowe została nareszcie ogłoszona i zakomunikowana dziś po południu osobom, które ona dotyczy. Lecz na wielką wdzięczność za ten czyn rząd nie może liczyć, albowiem z jednej strony takowy nie jest uznawany za dostatecznie rozległy, albowiem zdaniem niektórych polityków, należało rozciągnąć amnestję do wszystkich przestępstw i przekroczeń politycznych, z drugiej zaś strony publicystyka niemiecka odnosi z tego ułaskawienia bardzo małe korzyści. Uwolniono tu z więzienia na skutek amnestji tylko dwóch dziennikarzy, którzy atoli skazani byli nie za manifestacje polityczne, lecz na skutek skarg prywatnych. Większe znaczenie ma amnestja dla prasy czeskiej, i dla tego powodu łatwo zrozumieć, że organa takowej, w nadziei aktu łaski, przemawiają znowu w sposób bardziej przyjazny dla ministerstwa. Tak między innemi *Politik*, na wiadomość że hr. Potocki zamierza udać się wkrótce do Brna (Brünn) i Pragi, dla konferowania ze znakomitościami wszystkich frakcij politycznych w przedmiocie sytuacji obecnej, powiada, że „gościnna Praga nie będzie widzieć niechętnie prezesa ministrów”; pismo to cieszy się z nadziei tych odwiedzin dla tego głównie, że tym razem, jak zawsze, „okazany zostanie zamiarom pojednawczym prezesa ministrów grunt urodzajny, któremu Austrja szkodziła dotąd w sposób najkarogodniejszy i niemożebny do przebaczenia”. Zdaje się atoli, że gazeta *Politik* zawiedzie się w swej nadziei co do odwiedzin prezesa ministrów w Pradze, albowiem ze strony kompetentnej zaprzeczają projektowi podobnej podróży. Za to zapewniają dziś z wielką stanowczością, że tu w Wiedniu zgromadzi się za kilka dni konferencja przewódców stronnictw, o której tyle już mówiono. Wiadomość tę podają dziś wszystkie pisma tutejsze, lecz różnią się one wielce pomiędzy sobą co do punktów, które ma być przedłożone tej konferencji. Zapewniają, że w kwestji rozwiązania sejmów i rady państwa powzięta zostanie decyzja dopiero po ukończeniu konferencji pomienionej.—Nie brak tu nigdy takich wypadków, które zdolne są zwiększyć nienawiść pomiędzy stronnictwami, oraz przeszkodzić objektywnemu zapatrywaniu się na stan rzeczy lub przynajmniej opóźnić takowe. Wczoraj, nawet sala posiedzeń tutejszego sądu wyższego była widownią takiego wydarzania. Miały toczyć się rozprawy nad apelacją założoną przez prokuratora sądu prażskiego i żądającą unieważnienia wyroku uniewinniającego, wydanego przez sąd przysięgłych w sprawie prasowej *Narodnich Listów*. Oskarżony w tym procesie redaktor Arbes i jego obrońca Doktór Cziżek zgłosili się na to posiedzenie i zażądali, ażeby rozprawy sądowe odbywały się w języku czeskim. Prezydujący, radca dworu Wittmann, odrzucił to żądanie, przyczem powołał się na ustawę sądu wyższego, podług której rozprawy w nim mają toczyć się jedynie w języku niemieckim, poczem pp. Arbes i Cziżek zaprotestowali przeciw takiemu naruszeniu zasady równouprawnienia wszystkich narodowości i wyszli z sali posiedzeń. Wszystkie pisma wiedeńskie zastanawiają się dziś nad tą sceną ze swego stanowiska, lecz najtrafniej wyraża się w tym względzie sama tylko *Die Presse*, która powiada, że bądź nie należało włączać do konstytucji zasady równouprawnienia wszystkich narodowości, bądź też należy mieć staranie o to, ażeby zasada ta wykonywaną była wszędzie. Zresztą sąd wyższy nie uwzględnił rekursu co do nieuważnienia wyroku uniewinniającego p. Arbesa. — Agitacja narodowa, która spotęgowała się wielce w ostatnich czasach w prowincjach przedlitawskich, zaczyna już oddziaływać na kraje położone z tamtej strony Litawy. Zwłaszcza pomiędzy ludnością Siedmiogrodu dają się spostrzegać dążności do podania ręki narodowościom niezadowolonym Przedlitawji, i bez względu na układ z Węgrami, do postarania się o przeobrażenie całej monarchji na państwo federacyjne. Znając atoli energję rządu węgierskiego, można być pewnym tego, że przedsięwzięte zostaną niezwłocznie z Pesztu środki stosowne przeciw takim knowaniom; zdaje się atoli, że faktyczne wyjście na jaw takich knowań przyczyni się wielce do obudzenia w węgierskich mężach stanu życzenia, ażeby stosunki z tej strony Litawy zostały jak najprędzej uregulowane. *(Nordd. A. Z.)*.

Prusy.

* (Parlament celny). W Berlinie zwrócono uwagę na to, że przy otwarciu parlamentu celnego, w miejsce 385, było tylko obecnych 120 deputowanych. Zdaje się zresztą, że sesja tego zgromadzenia nie potrwa długo. Regulamin porządkowy parlamentu skraca w istocie rozprawy i przypuszcza do stanowczego głosowania po zbadaniu artykułów w komisji albo na ogólnych rozprawach. Zmniejszenie opłat celnych nie napotka na wielką opozycję, ale powiększenie opłat od pewnych przedmiotów ogólnej konsumcji wywoła z pewnością ożywione rozprawy. Sądzą nawet, że większa część projektów wypracowanych przez ministerstwo, zostanie odrzuconą, albo przynajmniej będzie miała tylko małoznaczną większość za sobą. *(La Fr.)*

Francja.

* (Proklamacja cesarska). *Paryż, 24 kwietnia. Journal officiel* ogłosił następującą proklamację cesarską: „Francuzi! Konstytucja z roku 1852, zredagowana z mocy upoważnienia danego mi przez was i ratyfikowana przez ośm miljonów głosów, które przywróciły cesarstwo, zapewniła Francji 18 lat spokojności i pomyślności, które nie były bez chwały; zapewniła ona porządek i pozostawiła drogę do wszelkich ulepszeń. Dla tego też, im bardziej

wzmacniało się bezpieczeństwo, tem bardziej była uwzględniania wolność. Lecz zmiany stopniowe naruszyły podstawy plebiscytu, które nie mogły być zmodyfikowane bez odwołania się do narodu; niezbędnem jest przeto, ażeby nowe pakta konstytucyjne zostały zatwierdzone przez lud, jak niegdyś uznane zostały konstytucje rzeczypospolitej i cesarstwa. W dwóch epokach żywiono przekonanie, które podzielam sam dziś, że wszystko, cokolwiek czyni się bez was, jest nielegalne. Konstytucja Francji cesarskiej i demokratycznej, ograniczona do małej liczby przepisów zasadniczych, które nie mogą uledz zmianom bez waszego przyzwolenia, posiadać będzie tę zaletę, że uczyni stanowczemi postępy dokonane i uchroni od zmienności politycznych zasady rządu. Czas, jaki tracono zbyt często na polemikę bezowocną i namiętną, będzie mógł być użyty odtąd pożyteczniej na wynajdywanie sposobów zwiększenia dobrobytu moralnego i materjalnego ogółu. Zwracam się do was wszystkich, ktorzyście przezwyciężyli od 10-go grudnia 1848 roku wszystkie trudności dla postawienia mnie na swojem czele, do was, ktorzyście od lat 22 przyczyniali się nieustannie do zwiększenia mojej powagi przez wasze głosy, ktorzyście podtrzymywali mnie przez wasze spółdziałanie i wynagradzali przez wasze przywiązanie. Dajcie mi nowy dowód waszego zaufania. Dając głosy twierdzące, zażegnacie groźby rewolucji, oprzecie na podstawie trwałej porządek i wolność, i ułatwicie na przyszłość przekazanie korony mojemu synowi. Powierzyliście mi, 18 lat temu, prawie jednomyślnie władzę jak najrozleglejszą; bądźcie dziś rownie licznymi w przystąpieniu do przeobrażenia rządów cesarskich. Wielki naród nie zdoła osiągnąć rozwoju bez oparcia się na instytucjach zdolnych zagwarantować zarazem trwałość i postęp. Na żądanie, które stosuję do was co do ratyfikowania reform liberalnych, urzeczywistnionych w ciągu ostatnich dziesięciu lat, odpowiedzcie: Tak. Co do mnie, wierny memu pochodzeniu, przeniknę się waszą myślą, wzmocnię się waszą wolą, i ufny w Opatrzność, nie przestanę pracować niezmordowanie nad pomyślnością i wielkością Francji. 23 kwietnia 1870. *Napoleon.*" (*Cor. Hav. Bul.*)

* (Znaczenie proklamacji). Proklamacja, którą cesarz francuzów wystosował do narodu z okoliczności głosowania powszechnego, odznacza się takąż osnową niezawiłą, jak i zakomunikowane już poprzednio pytanie, które ma być postawione głosującym i ktore zyskało pochwały nie tylko wszystkich sfer oddanych rządowi, lecz nawet samych przeciwników tego ostatniego. Cesarz chciał widocznie uniknąć odwoływania się w sposób patetyczny do uczuć ludności, i uważał raczej za dostateczne wykazać jej w prosty sposób zasługi, jakie zyskał w ciągu swoich rządów dwudziestoletnich, ażeby pozostawić jedynie rozsądkowi ludności decyzję, czy zgadza się ona na warunki liberalne, które rząd postawił obecnie samemu sobie. Spodziewać się należy, że to zespolenie szczęśliwe skromności w formie i przeświadczenia w samej osnowie, jakiem odznaczą się proklamacja cesarska, wywrze pomyślne wrażenie. Owa skromność wychodzi na jaw między innemi z oświadczenia, że przyjęcie nowej konstytucji ułatwi przekazanie korony synowi cesarskiemu, co mieści w sobie *implicite* przyznanie się, że przekazanie to wśród teraźniejszych okoliczności nie byłoby może całkiem wolne od trudności. Nie mniej także zasługuje na uwagę ta okoliczność, że proklamacja cesarska unika owych zwrotów mowy co do dotychczasowych lub na przyszłość osiągnąć się mających powodzeń polityki zagranicznej cesarza, lecz wynurza jedynie nadzieję, że przyjęcie nowej konstytucji przyczyni się do podniesienia dobrobytu moralnego i materjalnego narodu, który to ton mowy pozostaje w rażącej sprzeczności z niektoremi napomknieniami, które miały miejsce podczas rozpraw w senacie. (*Nordd. A. Z.*)

* (Ministerstwo.) *La Patr.* z dnia 24 kwietnia pisze: Dowiadujemy się, że rząd nie myśli wcale, jak o tem doniesiono, o utworzeniu nowych wydziałów ministerstwa; obecnie znajduje się dziesięć wydziałów i rząd nie ma zamiaru powiększać tej liczby. — Niektóre dzienniki donoszą, że komisja budżetowa żądać ma zniesienia ministerstwa sztuk pięknych i opierac się równocześnie rozdzieleniu na dwa osobne wydziały, ministerstwa rolnictwa i handlu. Wiadomości te według naszego zdania są przedwczesne i możemy zapewnić, że komisja budżetowa nie powzięła jeszcze co do tych dwóch ważnych kwestij żadnego postanowienia.

* (P. Rouher.—Zgromadzenia publiczne). *France* z dnia 24 kwietnia pisze: Dzienniki mieszają uporczywie p. Rouher'a do wszystkiego, co się obecnie dzieje. Możemy zapewnić, że p. Rouher nie należy do żadnych działań ministerstwa. Fałszywą jest mianowicie wiadomość, jakoby proklamacja cesarza czytaną była na radzie ministrów w obecności p. Rouhera. P. Rouher nie był nigdy obecnym na żadnej naradzie ministerjalnej. — Jutro rozpoczną się zgromadzenia publiczne w sprawie głosowania powszechnego i przeciągną się do 3 maja.

Włochy.

* (Nota austrjacka.) *Köln. Ztng* donosi, że jednocześnie z zakomunikowaniem kurji rzymskiej, przez ambasadora francuzkiego, osnowy noty francuzkiej, ambasador austrjacki hr. Trautmannsdorff doręczył także notę swojego rządu, dotyczącą spraw soboru. O ile wnosić można z treści tej noty, podanej przez pismo pomienione, ma ona zgadzać się co do wszystkich punktów z notą francuzką. Hr. Beust oświadcza w niej, że rząd austrjacki, tak samo jak i rząd francuzki, ma jak najzupełniejsze poszanowanie dla praw i swobód kościoła. Nie chce on bynajmniej wywrzeć nacisku na uchwały soboru, ani też mięszać się do którejkolwiek ze spornych kwestij dogmatycznych. Rząd austrjacki chce podnieść głos jedynie dla tego, ażeby w przeświadczeniu o swej odpowiedzialności, ostrzedz co do nieuniknionych prawie skutków takich czynów, które musiałyby być uważane jako zamach na prawa obowiązujące, ażeby zwrócić uwagę kurji na niebezpieczeństwa takiej drogi, na jaką wpływy potężne chcą zaprowadzić sobór. Nie obawa niebezpieczeństwa grożącego instytucjom austrjackim, lecz niebezpieczeństwo groźne dla spokojności umysłów i dla dobrych stosunków pomiędzy państwem i kościołem, zniewala rząd cesarsko-królewski do wystąpienia w ten sposób. Ta pobudka powinnaby wydawać się stolicy apostolskiej tem mniej podejrzaną, że podzieloną jest przez znaczną frakcję ojców soboru, z którą, jakkolwiek stojąc na całkiem innym gruncie, rząd zgadza się w życzeniu zapobieżenia pewnym ewentualnościom.—Rozprawy nad szematem *de ecclesia*, które mają rozpocząć się wkrótce, wykażą, o ile te noty mocarstw katolickich wywrą wpływ. (*Nordd. A. Z.*)

Hiszpanja.

* (Odezwa rejenta). W Madrycie obiega pogłoska, że rejent wystosować ma w maju odezwę do kortezów. Zwrócono także uwagę na to, że dzienniki poświęcone sprawie księcia Montpensier, napastują obecnie z gwałtownością marszałka Prima. Na wszystkich punktach półwyspu panuje zresztą głęboka cisza i spokojność umysłów. (*La Fr.*)

Danja.

* (Antylle duńskie). Wiadomo, że sprzedaż Antyllów duńskich na rzecz Stanów Zjednoczonych, może być obecnie uważana jako nie przyszła do skutku, albowiem senat waszyngtoński dał upłynąć dwom terminom wyznaczonym do ratyfikowania traktatu zawartego w tym względzie. Kwestja ta ma jeszcze inny szczególny interes. Wiadomo, że rząd duński wezwał ludność wyspy St. Thomas do głosowania w przedmiocie odstąpienia tej posiadłości i uzyskał pomyślny w tym względzie rezultat. Jeżeli zaś musi on uznać obecnie takowy za nie były, to mieszkańcy wyspy nie będą się na to użalać, albowiem przyszli oni przez ten czas do innego przekonania. Gdy głosowano, sądzono, że Stany Zjednoczone pozostawią nadal istniejący na tej wyspie port wolny, która to nadzieja okazała się płonną. Okazało się przytem, że w razie przyłączenia tej wyspy do Stanów Zjednoczonych, anglicy nie uważaliby już jej, jak dotąd, za stację dla komunikacji pomiędzy Ameryką środkową i Indjami zachodniemi, przez co mieszkańcy jej ponieśliby drugą stratę dotkliwą. Wbrew przeto swej uchwale poprzedniej, pozostaną oni chętnie nadal pod panowaniem Danji. Dla polityków atoli kopenhageńskich musi być bardzo niedogodnie, że dali tak jawny przykład tego faktu, iż tak zwane głosowanie wolne ludności co do pozostania nadal w związku państwowym lub też wyjścia z niego, ma jedynie bardzo małą wartość i zniewala nieraz ludność interesowaną do żałowania danej przez nią odpowiedzi przez „ja" lub „nie". (*Nordd. A. Z.*)

Ameryka.

* (Mormonowie.) Z powodu uchwały kongresu waszyngtońskiego, zabraniającej mormonom wielożeństwa, ciż wystosowali do kongresu protest, w którym, po oświadczeniu, że mormonowie zrobili w Utach z pustyni raj, powiedziano między innemi: „My, lud, który to uczynił, wierzymy w zasadę wielożeństwa, w której uznajemy nie tylko wzniosłe związki społeczne i obronę przeciw strasznemu złemu, lecz nawet zaleconą od Boga zasadę, na której oparta jest cała nasza nadzieja na wieczną szczęśliwość. Wierzymy, że małżeństwo powinno być uważane jako źródło legalne, z którego człowiek może poczerpnąć doświadczenie w swych próbach ziemskich, że związek małżeński istnieje na wieki, i że bez niego żaden człowiek nie będzie przyjęty do królestwa niebieskiego". (*Nordd. A. Z.*)

* (Kwestja przyłączenia Kolumbji do Kanady.) Podług wiadomości otrzymanej w Londynie, posiedzenia rady prawodawczej w Kolumbji otwarte zostały 16-go kwietnia, przyczem gubernator, w mowie mianej przy tem otwarciu, zalecił przyłączenie Kolumbji do Kanady pod następującemi warunkami: 1. Kanada podejmuje się długu publicznego; lecz ponieważ takowy jest stosunkowo mniejszy, niż dług Kanady, przeto różnica, która ma pochodzić ze stosunku liczby ludności do wysokości długów, ma być płaconą Kolumbji w wysokości 5 procent. 2. Na opędzenie wydatków na rząd miejscowy, Kolumbja otrzymywać będzie corocznie od Kanady 30,000 dolarów i oprócz tego dodatek 80 centów od głowy ludności. 3. Ma być natychmiast przystąpionem do budowy drogi żelaznej pomiędzy jezioranii kanadyjskiemi i oceanem Spokojnem, i po upływie trzech lat, ma być łożonem w Kolumbji corocznie na ten cel najmniej po 1 miljonie dolarów. 4. Kanada gwarantuje 5% od pożyczki 100,000 dolarów na zbudowanie doków w Esquinault. 5. Kanada ma zaprowadzić co dwutygodniową komunikację z San-Francisco zapomocą parostatków, oraz takąż komunikację z Nanaimo i samym kraju. 6. Kanada wybuduje w Kolumbji szpital marynarki, dom dla obłąkanych i więzienie. 7. Kanada ma opędzać wydatki na płacę dla jenerał-gubernatora, oraz na utrzymanie sądownictwa, oraz administracji poczt i poboru podatków w Kolumbji. 8. Kanada ma uzyskać zaprowadzenie w Kolumbji stacji dla marynarki angielskiej. 9. Po przyłączeniu Kolumbji, ta ostatnia korzystać będzie z wszelkich praw służących innym częściom konfederacji kanadyjskiej. Warunki te są wielce korzystne, lecz zalecone one zostały położeniem Kolumbji, i nawet mieszkańcy tej ostatniej zażądają prawdopodobnie większych jeszcze ustępstw, zanim zgodzą się na projekt przyłączenia. (*Nordd. A. Z.*)

Kronika Sądowa.

Rozbójnicy zdradzeni.

Rozboje i rabunki uplanowane, mimo smutnego w nich zawsze obrazu, należą do ciekawszych dramatów, jeżeli zwłaszcza, jak w obecnie przez nas opisać się mającym i niedawno przez rządzący senat ostatecznie zawyrokowanym wypadku, jeden ze współsprawców dowiódł, że tylko rolę rabusia odegrał, aby ofiary napadu od przypuszczalnej okropności ocalić.

Kacper Gosko właściciel folwarku Hyacentowo w gubernji augustowskiej, pod przysięgą podał: iż w nocy około godziny 11-ej, śpiąc w mieszkaniu, usłyszał kołatanie do drzwi siennych, a chcąc się przekonać kto sztuka, podniósł się, otworzył drzwi z pokoju do kuchni wiodące i zapytał, ktoby tam był, lecz gdy zaledwie to wyrzekł, nagle nieznani ludzie wpadli do kuchni i jeden z nich popchnąwszy drzwi wycelował do niego fuzję; napadnięty pochwycił jedną ręką za lufę, a drugą ręką chciał drzwi zamknąć, lecz uderzony kolbą w policzek upadł na ziemię, gdy zaś na zrobiony hałas, żona jego i córka przybiegły, napadający wszystkich troje pobili i pozadawali im obrażenia przez lekarza obducenta do cięższych zaliczane. Sprawcy takowi w liczbie pięciu mieli kożuchy i czapki poprzewracane, twarze powalane, z nich dwóch było uzbrojonych w fuzje, jeden w siekierę, a dwóch w pałki; krzykiem i biciem wymogli że im Gosko oddał rsr. 9, jakie miał w stoliku, sami zaś rozbiwszy siekierą komodę i kufer, zabrali z nich rublami srebrnemi i inną monetą 125 rsr.; poczem zażądali wódki, bułek, cukru a kiedy wraz z żoną Goski udali się na drugą stronę mieszkania, wówczas przez przybyłych na ratunek włościan pod kierunkiem sołtysa, dom został otoczony i przestępcy pojmani.

Pomoc tak nadspodziewaną i skuteczną, jeden z owych pięciu napadających, gospodarz rolny Romanowski wyjaśnił w ten sposób: że na dni 20 przed rabunkiem u Goski spełnionym wydarzył się podobny wypadek w tamtej okolicy u gospodarza Ludwika Bartnika, któremu zabrano gotowizną rs. 1,150 (istotnie rabunek ten dochodzony był łącznie z rabunkiem u Goski); że razu pewnego wychodząc z karczmy we wsi Igłówce, usłyszał z za węgła, jak Szymel i Jankiel Lepołaccy, Szymon Haławurda i Andrzej Rudwiło włościanie rozmawiali o jakimś napadzie. Dorozumiał się że to mowa o dokonanym

rabunku Bartnika, a że sołtys Giergiel Józef oznajmił mu, że za wykrycie sprawców tego rabunku naznaczono nagrody rs. 100, przeto postanowił wejść w ściślejsze stosunki z wymienionymi wyżej podejrzanymi, których zresztą znał; że był z nimi na jarmarku, wstępował do karczem i t. p., tak dalece, iż wzbudził ich zaufanie; że wreszcie wieczorem przed rabunkiem u Goski przybyli do niego Hałaburda, żyd Lepołacki i Rudwiło, a później przybyło jeszcze dwóch mu nieznanych, z których jednym był Kucewicz, wyrobnik leśny; Hałaburda przyniósł dwie fuzje, umawiali się, ze pójdą kraść za jezioro i zeznającego do tego namawiali; Romanowski domyślał się, że mają zamiar iść do Goski, oświadczył więc gotowość pójścia z nimi, a oddaliwszy się pod pozorem pilnego interesu, udał się do sołtysa i uwiadomił go o zamierzonym napadzie, doradził sposób schwytania złoczyńców, uprzedził, że mają broń nie nabitą i powrócił do nich; a gdy ci rozpoczęli rabunek, odstąpił od nich i połączył się z sołtysem, tudzież z przyprowadzonemi przez niego ludźmi i wspólnie przeciwko napastnikom działał.

Józef Giergiel sołtys, poświadczył, że istotnie uwiadomiony przez Romanowskiego, zabrał z sobą trzech ludzi, udał się do Goski i nieuprzedzając go o niczem, pobudził jego czeladź, i z tą w kuchni oddzielnie od domu stojącej, czekał na rabusiów. Jakoż niedługo posłyszeli łoskot przy domu Goski, a następnie w samym domu krzyk: mocne sztukanie. Wtedy kazał ludziom dom otoczyć i rabusiów ściśle pilnować, gdyż chcieli uciekać, i w tym celu okna powyłamywali. Sprowadził więcej ludzi, dał znać wójtowi i tak rabusiów aż do dnia wewnątrz domu trzymał, a po dniu dopiero gdy i wójt przybył, kazali każdemu z napastników pojedynczo oknem wyłazić i tym sposobem wszystkich pięciu ujęto. Niektórzy z nich odgrażali się zemstą, a mianowicie Hałaburda.

Wójt gminy, sługa Goskich i kilku świadków do chwytania użytych, jednozgodnie wyjaśnili opisane tu przestępstwo, którego się wreszcie i obwinieni wyprzeć nie mogli, tudzież trafne znalezienie się Romanowskiego.

Wszyscy pomienieni rabusie z mocy art. 1130 i 1132 związkowych K. K. G. i P., skazani zostali na pozbawienie wszelkich praw i zesłanie do robót ciężkich w twierdzach; Hałaburda przez lat dwanaście, Rudwiło przez lat dziesięć i miesiąc jeden, Żydkus na lat dziesięć. Lepołacki na lat sześć miesięcy ośm i wreszcie Kucewicz na lat dziesięć z osiedleniem potem na zawsze w Syberji.

Niewinność Romanowskiego została udowodnioną i uznaną zaraz przez sąd pierwszej instancji.

Φ.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 16 (28) Kwietnia.

KOLEJE ŻELAZNE

odchodzą:

Z Warszawy: Do Sosnowca i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 7 minut 16 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 min. 20rano. — Do Aleksandrowa, pociag osobowy o godzinie 7 minut 16 po południu i pociąg pospieszny o godzinie 2 minut 19 rano. — Do Terespola, pociąg osobowy o godzinie 1 z południa. — Do Petersburga pociąg pospieszny o godzinie 10 min. 30 rano i pociąg osobowy o godzinie 1 min. 0 w nocy.

przychodzą:

Do Warszawy: Z Sosnowic i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 8 minut 48 wieczór i pociąg osobowy o godzinie 5 minut 14 po południu. — Z Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 2 min. 18 po południu i pociąg pospieszny (razem z Granicznym). — Z Terespola pociąg osobowy o godzinie 2 po południu. — Z Petersburga, pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 5 po południu i pociąg osobowy o godzinie 4 min. rano.

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

od dnia 18 (30) listopada 1869 roku.

Pociąg osobowy wychodzić będzie: z Pragi o g. 1 po południu; z Miłosny o g. 1 m. 32; (z przyst.) z Dembe Wielkie o g. 1 m. 45; z Mińska o g. 2 m. 11; z Mrozów o g. 2 m. 45; z Kotunia o g. 3 m. 18; z Siedlec o g. 3 m. 50; z Łukowa o g. 4 m. 50; (z przyst.) z Szaniawy o g. 5 m. 8; z Międzyrzeca o g. 5 m. 41; z Biały o godz. 6 m. 26; z Chotyłowa o g. 6 m. 55; — przybędzie do Terespola o g. 7 m. 28 wieczór.

Z Terespola wychodzić będzie o g. 7 m. 35 rano; z Chotyłowa o g. 8 m. 8; z Biały o g. 8 m. 39; z Międzyrzeca o g. 9 m. 23; (z przyst.) z Szaniawy o g. 9 m. 51; z Łukowa o g. 10 m. 24; z Siedlec o g. 11 m. 19; z Kotunia o g. 11 m. 46; z Mrozów o g. 12 m. 21 po połud.; z Mińska o g. 12 m. 55; (z przyst.) z Dembe Wielkie o g. 1 m. 13; z Miłosny o g. 1 m. 31 — przybędzie do Pragi o g. 2 po południu.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o godz. 9 wieczór, a do Wrocławia o godz. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35 przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o godz. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o godz. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Kalendarz.

W piątek 17 (29) kwietnia, — św. Piotra męcz. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 36; zach. o godz. 7 min. 19.

W sobotę 18 (30) kwietnia, — św. Katarzyny Seneńskiej. Słońce wsch. o godz. 4 min. 34; zach. o godz. 7 min. 21.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 5.°7 R.

Wczoraj.	o g 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Barometr w milimetrach	746.9	744 0
Termometr Reaumura	+7.4	+13.°4
Stan nieba	na p.pogodny.	na p.pogodny.

Największe ciepło + 13,°8 R. Najmniejsze ciepło + 6,°9 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 3.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we czwartek, dramat w 3-ch aktach, **Salomon**. — Osoby: Salomon — p. *Rapacki*; Sara, jego córka — pani *Modrzejewska*; Janina — p. *Stolpe*; Ruben — p. *Tatarkiewicz*; Efraim — p. *Grzywiński*; Manasse — p. *Szober*; Aza — p. *Dąbrowski*. — *Jutro*, w piątek, **Widowisko bezpłatne**. — *Wczoraj*, we środę, dawano dramat **Salomon**, było osób 725. — *Onegdaj*, we wtorek, na **Koncercie** p. *Wieniawskiego*, było osób 622.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, w piątek, komedje **Fortepjan Berty**, **Ciężka próba** (odegrana przez panią Modrzejewską i p. Rapackiego); **Stary jegomość**. — *Onegdaj*, we wtorek, dawano komedje **Partja pikiety**, i **Trzewiki balowe**; krotochwilę **Ulicznik warszawski**, było osób 289.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim). — *Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia izraelskiej trupy dramatycznej, w języku niemieckim**. — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał artylerji *Staden*, z Brześcia; jenerał-majorowie: *Feichtner*, z zagranicy; *Macniew*, z Kalisza; — wyjechał: gubernator płocki pułkownik baron *Wrangel*, do Płocka.

* W dniach 14 i 15 (26 i 27) b. m., chorych w 8-u cywilnych szpitalach. przybyło 72, wyzdrowiało 56, umarło 4, pozostało 1614 (mężczyzn 796, kobiet 818) z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 129, kobiet 131.

* Dnia 15 (27) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 2, razem 20; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; **umarło**: *chrześcjan:* płci męzkiej 6, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3, razem 18.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 16 (28) Kwietnia 1870 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	-
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	-
Frydrychsdory Pruskie		—		-
Pruski kurant za 100 tal.	—		—	
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100.	-	—	89	83
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	-		
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—	—	
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	-	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	—	
„ „ „ bez kuponu	—	—	-	
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	94	28	93	95
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).	94	28	93	95
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 *).	95	17	94	75
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.				—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	76	87	76	62
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	-	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—		-	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—			
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	90	50		
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	101	17
„ Sierpniowe za rs. 100	—		101	33
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	152	50	152	-
„ „ „ z 1866 rs. 100	151		—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	110	50		
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	-	—		
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	69	50	68	75
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100.	73	—	72	--
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	-	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	115	50	115	
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—		108	
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	108	—	-	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	121	20	121	5
„	„ „	k. t.		--		--
Wrocław	„ „	2 m.		--	---	
Gdańsk	„ „	2 m.		—		—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	29	8	27
Paryż	300 Frank.	2 m.	98	85	98	70
Wiedeń	150 Zł. W A.	2 m.	100	$12\frac{1}{2}$	99	90
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	75	98	50
„	„ „	k. t.	100	—	99	75
Moskwa	„ „	1 m.		—	—	
„	„ „	k. t.	--			—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. $38\frac{8}{9}$.
* Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 1 k. $73\frac{11}{18}$.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. $63\frac{1}{3}$

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 14 (26) Kwietnia 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		74
Weksle na Warszawę		$73\frac{3}{4}$
„ Petersburg 3 tygodn.		$81\frac{1}{4}$
„ „ 3 miesięczny		81
„ Londyn 3 „		$623\frac{1}{8}$
„ Paryż 2 „		81
„ Hamburg 2 „		$150\frac{3}{4}$
„ Wieden 2 „		$81\frac{7}{8}$
4% Listy Zastawne		60
4% „ Likwidacyjne.		56
4% Obligacje Skarbowe		$69\frac{3}{8}$
5% Listy Zastawne Ruskie		$84\frac{7}{8}$
5-ta Pożyczka Stieglitza		$66\frac{1}{4}$
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		$84\frac{3}{8}$
5% 1° „ Premiowe „ 1864		$115\frac{1}{2}$
5% 2° „ „ „ 1866		$113\frac{7}{8}$
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz.		$91\frac{1}{8}$
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej		$56\frac{1}{8}$
„ „ „ „ Bydgoskiej		$59\frac{1}{2}$
„ „ „ „ Terespolskiej		—
„ „ „ Fabryczno-Łodzkiej		82
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej		$84\frac{1}{2}$
„ „ „ „ Terespolskiej		$82\frac{1}{2}$
Żyto w miejscu		45
„ na dostawę		$45\frac{3}{8}$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		123 50
„ Paryż		49 —
„ Hamburg		91 .
Akcje Banku Kredytowego		258 20
„ „ Anglo-Austr.		319 —
Pożyczka Narodowa		69 90
Lombardy		202 30
Losy z roku 1860		96 70
„ „ 1864		119 —
Z PARYŻA.		
Renta 3%		75 —
Renta Włoska		56 50
Akcje Kredytu Ruchomego		265 —
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		$94\frac{1}{8}$

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 2793. *Правительственная Коммисія Юстиціи.*

Примѣняясь къ 44 ст. Гражданскаго Уложенія объявляетъ: что рѣшеніемъ Калишскаго Гражданскаго Трибунала 9 (21) Декабря 1869 года, по иску Яна Кантаго Обржуда состоявшимся, отсутствующая жена его Маріянна Обржудъ урожденная Козеровская, признана пропавшею безъ вести.

Г. Варшава, 2 (14) Апрѣля 1870 года.
Начальникъ Отдѣленія, Пухальскій.

* * *

W zastosowaniu się do art. 44 K. C. P. podaje do wiadomości osób interesowanych, że Trybunał Cywilny w Kaliszu, wyrokiem z d. 9 (21) Grudnia 1869 r. na powództwo Jana Kantego Obrzud wydanym, zaginioną tegoż żonę Marjannę z Kozierowskich Obrzud uznał za znikłą.

Warszawa d. 2 (14) Kwietnia 1870 r.
Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 2932. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 153 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что выданная 31 Октября 1868 года иностранцу Беренсу 10-лѣтняя привилегія на усовершенствованія въ устройствѣ вращательной машины и переданная имъ, въ Декабрѣ того же года, княгинѣ Маріи Александровнѣ Долгорукой, нынѣ передана ею иностранцу Петру Тикстону.

2—3 3 Апрѣля 1870 года.

N. D. 2933. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 153 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что выданная 31 го Октября 1868 года иностранцамъ Вальтеру и Мѣллеру 10-лѣтняя привилегія на аппаратъ для нагрѣванія подъ названіемъ: „термотрансмитторъ" и переданная ими въ Декабрѣ того же года, княгинѣ Маріи Александровнѣ Долгорукой, нынѣ передана ею иностранцу Петру Тикстону.

2—3 4 Апрѣля 1870 года.

N. D. 2934. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 27 Февраля с. г. поступило въ оный прошеніе Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Шипова, о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на особую систему перевозки тяжестей.

2—3 3 Апрѣля 1870 года.

N. D. 2935. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 9 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе г. Берлинера о выдачѣ иностранцамъ Риттеру, Ф. Бергмюллеру и Вольтерсу 5 лѣтней привилегіи на новый способъ приведенія въ движеніе, помощью электричества, сигнальныхъ дисковъ, шлагбаумовъ, рогатокъ и т. п. сооруженій при желѣзныхъ дорогахъ.

2—3 4 Апрѣля 1870 года

N. D. 2936. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 статьи Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 28 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе Инженеръ-Технолога Каупе о выдачѣ иностранцу Бекку 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованную пудлинговую печь.

2—3 4 Апрѣля 1870 года.

N. D. 2937. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 23 Декабря 1869 года поступило въ оный прошеніе Инженеръ-Технолога Каупе о выдачѣ иностранцу Ло-Буту 10-лѣтней привилегіи на новаго устройства рельсы для желѣзныхъ дорогъ.

2—3 4 Апрѣля 1870 года.

N. D. 2938. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 24 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе г. Готхейля о выдачѣ иностранцамъ Нашу и Гримме 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованія въ швейныхъ машинахъ.

2—3 4 Апрѣля 1870 года.

N. D. 2939. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 23 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе о выдачѣ иностранцу Брею 5-лѣтней привилегіи на вращательную паровую машину и насосъ.

2—3 4 Апрѣля 1870 года.

N. D. 2940. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 10 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе Титулярнаго Совѣтника Отто, о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на снарядъ для переноски кулей безъ поврежденія оныхъ.

2—3 4 Апрѣля 1870 года.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 3018. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Do regulacji spadku po śmierci:

1. Heleny z Szpringerów Brünken wierzycielki sumy rsr. 3,750 na dobrach Gnojna, Okręgu Błońskiego ubezpieczonej.

2. Konstantego Żyzniewskiego, współwierzyciela sumy rsr. 4,500 w pierwotnej sumie rsr. 6,645 mieszczącej się na nieruchomości Warszawskiej Nr. 658 ubezpieczonej, tudzież wierzyciela sumy rsr. 6,575 w większej sumie rsr. 11,200 mieszczącej się i na tejże nieruchomości Nr. 658 zahypotekowanej, termin na dzień 20 Lipca (1 Sierpnia) 1870 roku w Kancelarji moiej wyznaczony zostaje.

Jan Masłowski.

N. D. 3040. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.

Po śmierci: Michała Truszkowskiego, niegdy właściciela dóbr Ciemin, z Okręgu Wartskiego, otworzył się spadek, do regulacji którego, wyznaczam termin ostateczny na dzień 5 (17) Listopada 1870 r. w tutejszej Kancelarji Ziemiańskiej.

Kalisz d. 13 (25) Kwietnia 1870 r.
Radca Dworu, J. Ziemięcki.

N. D. *507. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.*

Ogłasza, iż z powodu skonu:

1. Ksawerego Kotarskiego, współwłaściciela dóbr Kotarczyna Lit. D, w Mławskim, i

2. Piotra Nadrowskiego, właściciela dóbr Kordyszewa Lit. B, w Lipnowskim, Okręgach położonych, toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego termin na dzień 25 Lipca (6 Sierpnia) 1870 r. godzinę 10 rano, w mej Kancelarji w mieście Płocku wyznaczyłem.

Płock dnia 10 (22) Stycznia 1870 roku.
Kajetan Chodecki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 3032. Dyrekcja dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w czasie od dnia 16 (28) Kwietnia do dnia 28 Kwietnia (10 Maja) r. b. włącznie, będą przyjmowane w biurze Dyrekcji opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop. 15, deklaracje, na trzyletnią, poczynając od d. 19 Czerwca (1 Lipca) r. b., do tejże daty 1873 r. wydzierżawienie bufetów na stacjach dróg żelaznych, mianowicie: na stacji Pruszków, Grodzisk, Rokiciny, Kłomnice, Myszków, Gorzkowice, Ząbkowice, Łowicz, Pniewo, Kowal, Włocławek, Nieszawa i Aleksandrów.

Szczegółowe warunki dzierżawy, mogą być przejrzane w biurze Naczelnika Kancelarji Dyrekcji, każdodziennie od godziny 9 rano, do 3 z południa, z wyjątkiem dni świątecznych.

Warszawa d. 10 (22) Kwietnia 1870 r.

N. D. *2825. Dyrekcja Dróg Zelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko Bydgoskiej.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 20 Kwietnia (2 Maja) r. b. o godzinie 3 po południu, odbędzie się w Kancelarji Zawiadowcy stacji głównej Warszawa głośna in plus licytacja, na sprzedaż różnych przedmiotów w powozach i na stacjach dróg żelaznych w ciągu kwartału III. 1869 r., przez pasażerów pozostawionych przedmiotów, a dotąd mimo ogłoszeń nie odebranych.

Mający chęć kupna, zechcą się zebrać w dniu i miejscu wyżej oznaczonym, z kąd zalicytowane przedmioty po uiszczeniu gotowizną najwyżej postąpionej oferty, zaraz wydawane będą.

Warszawa d. 30 Marca (11 Kwiet.) 1870 r.

N. D. *2882. Комитетъ Кѣлецкаго Военнаго Госпиталя.*

Въ количествѣ Кѣлецкаго военнаго госпиталя будетъ производиться 14 (26) Мая сего года въ 1 часъ по полудни рѣшительный торгъ на поставку 70 желѣзныхъ съ окраскою госпитальныхъ кроватей, всего на сумму исчисленную помѣстнымъ справочнымъ цѣнамъ 700 руб. сер.

Торгъ назначается изустный, но допускается и присылка запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть доставлены въ госпитальный Комитетъ въ день торга не позже 12 часовъ полудня, съ приложеніемъ при этомъ залога въ 15% отъ показанной суммы, т. е. 150 руб. сер.

Залогъ какъ на изустныхъ торгахъ такъ и при запечатанномъ объявленіи долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или законныхъ процентныхъ бумагахъ.

Описаніе желѣзныхъ кроватей съ окраскою и условія поставки, можно читать въ Канцеляріи Кѣлецкаго Военнаго Госпиталя отъ 9 до 12 часовъ утра и отъ 3 до 6 полудни, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Кѣльцы, Апрѣля 1 д. 1870 г.
Смотритель Госпиталя,
2—3 Маіоръ Киницъ.

N. D. 3067. Inspektor Gimnazjum 2-go Męzkiego Klasycznego.

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że stosownie do rozporządzenia JW. Naczelnika Dyrekcji Naukowej Warszawskiej, w d. 21 Kwietnia r. b. o godzinie 4-ej po południu, w Kancelarji rzeczonego Gimnazjum, na Nowolipkach, odbywać się będzie licytacja na sprzedaż różnych wykreślonych z Inwentarza Gimnazjalnego przedmiotów, a mianowicie: książek, mebli szkolnych, sprzętów gospodarskich i szklannych chemicznych przyborów.

Warszawa dnia 16 Kwietnia 1870 roku.
Inspektor Gimnazjum, A. Szmurło.

N. D. 3039.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N. 549a zamieszkały, jako obrońca Bartłomieja Koprzywy z własnych funduszów utrzymującego się w mieście Błoniu Powiecie Grodziskim zamieszkałego, wiadomo czyni i ogłasza, że na skutek wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie z dat 22 Listopada (4 Grudnia) 1868, 10 (22) Kwietnia 1869, 26 Września (8 Października) 1869 r. i 2 (14) Stycznia 1870 r. sprzedaną będzie w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 78,

z gruntami i ogrodami, w mieście Błoniu Okręgu Błońskim położona, a składająca się:

1. Z domu drewnianego gontami krytego:
2. Z komórek drewnianych.
3. Trzech zagonów gruntu z naddatkami graniczącego z jednej strony z gruntami Jana Czubowicza, z drugiej zaś Bartłomieja Koprzywy.
4. Ogrodu w polu graniczącego z jednej strony z gruntami małżonków Konopków z drugiej strony z gruntami Wincentego Zielińskiego.
5. Ogrodu w polu graniczącego z jednej strony z gruntami sukcesorów Berentowej, z drugiej zaś Jana Czubowicza.

Współwłaścicielami tej nieruchomości są:

1. Bartłomiej Koprzywa,
2. Teodor Koprzywa,
3. Jan Krzyszkiewicz,
4. Piotr Krzyszkiewicz,
5. Ludwik Kossakowski,
6. Joanna z Lewartowskich 1-o voto Koprzywa, 2-o Ryszkowska wdowa, wszyscy w mieście Błoniu zamieszkali.
7. Scholastyka z Koprzywów Jana Sielskiego żona, w asystencji męża czyniąca, czyli oboje małżonkowie Sielscy we wsi Biskupicach Powiecie Grodziskim zamieszkali.

Szczegółowy opis sprzedawanej nieruchomości, znajduje się w taksie przez biegłego Mieczysława Lenkiewicza sporządzonej, którą oraz zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzeć można u Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału III. i u podpisanego Patrona.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniu 23 Lutego (7 Marca) 1870 r., termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia, oznaczony został na dzień 14 (26) Kwietnia 1870 r. godzinę $9^3/_4$, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale III. przed W. Kokowskim Sędzią delegowanym. Licytacja zacznie się od sumy rsr. 920, jako szacunku taksą biegłego wykrytego.

Warszawa d. 24 Lutego (8 Marca) 1870 r.
Kajetan Wałowski.

Po odbyciu w terminie powyższym drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a zarazem przygotowawczego przysądzenia, termin do ostatecznej sprzedaży wyż wyrażonej nieruchomości, oznaczony został na dzień 30 Kwietnia (12 Maja) 1870 r. godzinę 5 południu, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale III, przed W. Kokowskim Sędzią delegowanym. Licytacja zacznie się od sumy rs. 920, jako szacunku taksą biegłego wykrytego

Warszawa d. 14 (26) Kwietnia 1870 r.
Kajetan Wałowski, Patron.

N. D. 3058. Syndycy tymczasowi masy upadłości Franciszka Sandeckiego.

Podają do powszechnej wiadomości, że z mocy uchwały wierzycieli pod przewodnictwem W-go Simmler Sędziego Komisarza d. 14 (26) Kwietnia r. b. nastąpionej, sprzedane będą ryczałtowo przez publiczną licytacją w dniu 23 Kwietnia (5 Maja) r. b. o godzinie 5 z południa w Trybunale Handlowym w Warszawie, przed W-ym Sędzią Komisarzem odbyć się mającą, różne towary w sklepie galanteryjno-norymbergskim upadłego Franciszka Sandeckiego, w domu Nr. 496 istniejącym, znajdujące się, spisem inwentarza przez Syndyka sporządzonym objęte, a mianowicie: od poz. 1 do 2485 włącznie, w tymże spisie wyszczególnione.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 3,500, a na vadium złożyć potrzeba rs. 750.

Bliższą wiadomość o warunkach licytacyjnych i innych szczegółach, powziąść można w Kancelarji Obrońcy Sądowego Apolinarego Sadowskiego, w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 490 mieszkającego.

W celu obejrzenia towarów, chęć kupna mający, mogą się zgłosić w dniach 20 i 22 Kwietnia (2 i 4 Maja) r. b. między godziną 3 a 5 z południa do sklepu pod Nr. 496, w którym to czasie sklep ten otwartym będzie.

Warszawa d. 16 (28) Kwietnia 1870 r.
A. Sadowski, Obrońca Sądowy.
A. Hummel.

N. D. 2506. *Komornik Sądowy w Lublinie.*

Zawiadamia publiczność, że zajęta Sądownie nieruchomość miejska w osadzie i gminie Skierbieszów, jurisdykcji Sądu Pokoju i Powiecie Krasnostawskim Gubernji Lubelskiej położona, składająca się z domu drewnianego pod gontem o 4-ch izbach i domu drewnianego o 2-ch izbach Nr. 115 oznaczona, spichlerz, okulnik, szopy, stodoła, chlewki, ogrody warzywne, pola orne z zasiewami morgów 46 prętów 150 i łąk morgów 30 z inwentarzem żywym i martwym, w dzierżawę na lat 3, poczynając od d. 12 (24) Czerwca 1870 r. po tenże sam dzień i miesiąc 1873 r. kończyć się mającą, przez publiczną licytację w mieście powiatowem Krasnymstawie w kancelarji Rejenta Bulińskiego, w dniu 1 (13) Maja 1870 r. o godzinie 10 rano za gotowe pieniądze więcej dającemu, za czynsz rocznie postanowiony na pierwsze wywołanie rs. 90 za złożeniem vadium rs. 25, wedle warunków licytacyjnych, u podpisanego Komornika do przejrzenia gotowych, wydzierżawioną zostanie.

Lublin d. 16 (28) Lutego 1870 r.
Antoni Grochowski Komornik.
pod Nr. 3 zamieszkały.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 3064. Do dzisiejszego numeru Dziennika Warszawskiego dla prenumeratorów na prowincję, oraz i na Warszawę, dołącza się:

PRZEPIS

Ekstraktu mięsnego

Towarzystwa Liebiga,

Fabrykowanego w Fray-Bentos (Południowa Ameryka).

Dalszy ciąg Ogłoszeń w dodatku.

Dyrektor, **M. Pawliszczew.**

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Дозволено Цензурою.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 2993.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEKSANDRA II.
Cesarza Wszech Rosji Króla Polskiego
& & &
Rządzący Senat
wydał wyrok osnowy następującej:

Komplet zwyczajny.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Dziesiątego Departamentu Rządzącego Senatu, d. 9 (21) Września 1869 r.

Obecni:
White Generał-Lejtenant Senator, Przewodniczący.
Hr. Operman Generał-Lejtenant Senator.
Gościmski Radca Tajny Senator.
Andrault Radca Tajny Senator
Piątkowski Rzeczywisty Radca Stanu, Członek Senatu.
Łysiński Rzeczywisty Radca Stanu, Członek Senatu.
Broniewski Radca Stanu, P. N. Prok.
(podp.) White.
(podp.) Paszkowicz.

W sprawie przeciwko:

1. Grzegorzowi Molik, wyrobnikowi, z wsi Milicy w Powiecie Opoczyńskim w r. 1836 urodzonemu.
2. Władysławowi Bujakowskiemu, z miasta Proszowic, w roku 1842 urodzonemu
3. Józefowi Dyja, wyrobnikowi, z miasta Żarek, w 1838 r. urodzonemu.
4. Józefowi Pawlikowskiemu, czeladnikowi szewckiemu, z miasta Szkalbmierza, w r. 1845 urodzonemu.
5. Józefowi Gałubicko, z wsi Romnicy Powiecie Kieleckim.
6. Walerjanowi Czechowskiemu, z miasta Brzeska, Powiecie Miechowskim.
7. Aleksandrowi Rakowskiemu, kucharzowi, z miasta Szkalbmierza

Wyrokami Sądu Kryminalnego w Kielcach z dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r. i Sądu Apelacyjnego z dnia 13 (25 Stycznia 1868 r. za opuszczenie kraju bez pozwolenia Rządu z art. 339, 24, 25, 29, 30, K. K. na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu Państwa wygnanie, a wrazie samowolnego powrotu do kraju na mieszkanie w Sybirji skazanym w drodze rewizji przy obronie Dominika Żalińskiego Obrońcy przy Senacie pod wyrok Rządzącego Senatu przychodzącym.

Po wprowadzeniu sprawy, odczytaniu relacji przez referenta, przedstawieniu obrony, oraz wysłuchaniu wniosków Pomocnika Naczelnego Prokuratora osnowy następującej:

„Zarząd b. Jenerał-Policmajstra w Królestwie Polskiem, odezwą z dnia 10 (22) Lutego 1866 r. Nr. 6,586/15,914, zawiadowił Komisję Rządową Sprawiedliwości, że JW. Namiestnik Królestwa rozkazał względem wychodźców polskich: Grzegorza Molika, Władysława Bujakowskiego, Józefa Dyja, Józefa Pawlikowskiego, Józefa Hołubiczko, Walerjana Czechowskiego i Aleksandra Rakowskiego, którzy weszli do korpusu ochotników armji meksykańskiej postąpić stosownie do art. 339 K. K. G. i P.

W skutek tej odezwy, Komisja Rządowa Sprawiedliwości, poleciła właściwemu Prokuratorowi uczynić do Sądu Kryminalnego w Kielcach wniosek o zawyrokowanie tych osób podług powołanego przepisu prawa.

Wyprowadzone w sprawie tej śledztwo, ograniczyło się na ściągnięciu regestratur sądowych obwinionych, oraz aktów urodzenia co do czterech pierwszych, gdyż metryki trzech ostatnich wynalezione być nie mogły.

Ponieważ powołana na początku odezwa Zarządu b. Jenerał-Policmajstra i wyraźny rozkaz Namiestnika Królestwa, są dostatecznym dowodem przestępstwa podsądnych, a tem samem niezachodziła potrzeba czynienia przed wydaniem wyroków wezwań ich do powrotu, ponieważ dalej zawarte pod tym względem w Najwyższym Ukazie z dnia 25 Maja (7 Czerwca) 1850 r. przepisy odnoszą się tylko do wychodźców zwyczajnych o jakich mówią art. 340 i 341 K. K. lecz nie stosują się do tych, którzy weszli do służby zagranicznej bez pozwolenia Rządu i ulegają karze z art. 339 t. pr. ponieważ poprzednia karalność niektórych z tych podsądnych nie mogła wpłynąć na podwyższenie kary w art. 339 zagrożonej, jako niemającej stopniowania, ponieważ jedni z podsądnych jak wykazują ich metryki, są pełnoletni, a co do tych których aktów urodzenia niewynaleziono, niepodobna przypyścić nawet, aby weszli do armji meksykańskiej w wieku wymawiającym od poczytania winy i kary, ponieważ w tym położeniu Sąd Kryminalny skazując wszystkich 7 podsądnych z art. 339 K. K. na pozbawienie praw i bezpowrotne z kraju wygnanie, zasadnie wyrokował. wyrok swój w dwóch gazetach ogłosił i termin roczny skazanym do powrotu i usprawiedliwienia się zakreślił, a Sąd Apelacyjny również właściwie dopiero po upływie tego terminu wyrok I. Instancji zatwierdził i takowy pod ostateczne ocenienie Rządzącemu Senatowi przedstawił. Dla tego mam zaszczyt wnieść: aby Rządzący Senat przedstawione sobie co do Grzegorza Molika, Władysława Bujanowskiego, Józefa Dyja, Józefa Pawlikowskiego, Józefa Hołubiczko, Walerjana Czechowskiego i Aleksandra Rakowskiego wyroki Sądu Kryminalnego w Kielcach z d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r. i Sądu Apelacyjnego z d. 13 (25 Stycznia 1868 r. w drodze rewizji zatwierdził, koszta umorzył wyrokiem ostatecznym:

Rządzący Senat

Z w a ż y w s z y:

Że z rozkazu Hrabiego Namiestnika Jego Cesarskiej Mości w Królestwie Polskiem zakommunikowanego Komisji Rządowej Sprawiedliwości pod d. 10 (22) Lutego 1866 r. Nr 6586/15944 dostateczny jest dowód na to, iż obwinieni Grzegorz Molik, Władysław Bujanowski, Józef Dyja, Józef Pawlikowski, Józef Hołubiczko, Walerjan Czechowski i Aleksander Rakowski, wydaliwszy się z kraju ojczystego, weszli do korpusu ochotników armji meksykańskiej a tem samem służbę zagraniczną bez pozwolenia Rządu przyjeli.

Z w a ż y w s z y:

Za za czyn ten w art. 339 K. K. przewidziany, podsądni na karę w przepisie tym oznaczoną wyrokami poprzednich Instancji zasadnie skazani zostali, skutkiem czego rzeczone wyroki, po należytem ich przez pisma publiczne ogłoszeniu, w drodze rewizji pod rozpoznanie Rządzącego Senatu podane, zatwierdzonemi być muszą, przy umorzeniu kosztów jako w sprawie z urzędu przedstawionej. Dla tego zatem

Rządzący Senat

Wyroki Sądu Kryminalnego w Kielcach z d. 28 Lipca 9 Sierpnia 1866 r. i Sądu Apelacyjnego z d. 13 (25) Stycznia 1868 r. co do Grzegorza Molik, Władysława Bujanowskiego, Józefa Dyja, Józefa Pawlikowskiego, Józefa Hołubiczko, Walerjana Czechowskiego i Aleksandra Rakowskiego w drodze rewizji zatwierdza, koszta umarza, wyrokiem ostatecznym.

(podp.) Whitte.
(podp.) Paszkowicz.

Za zgodność świadczę.
Podpisarz Sądu Kryminalnego w Kielcach,
Domański.

N. D 3025.

MY ALEXANDER II-gi
Cesarz Wszech Rosji Król Polski
& & &
Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu Naszem
wydał wyrok następujący:

Obecni:		Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie dnia 28 Marca (10 Kwietnia) 1870 r.
Brzeziński V. Prezes.		
Lentz	Sędziowie	
Gebethner		

(podp.) Brzeziński V. Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu podania Jakóba Goldflam w dniu 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r. zaniesionego, w którem tenże przedstawia, że Rajzla Mundlak wdowa, handel drzewa i mięsa w mieście Nowym Dworze prowadząca i tamże zamieszkała, zaciągnąwszy od niego do weksłów dnia 17 Grudnia 1869 r. rs. 276, dnia 16 Stycznia 1870 r. rs. 300, dnia 6 Stycznia 1870 roku rs. 540 i daty 6 Grudnia 1869 r. rsr. 597 kop. 67, razem sumę rs. 1,713 kop. 67 wynoszącą, i że takowej mimo upływu terminów i zrobionych co do wekslów na rs. 540 i 597 kop. 67 w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. protestów dotąd niezaspokoiła, przez co, że stała się niewypłacalną i dla tego żąda ogłoszenia jej upadłości.

Zważywszy:

Że jakkolwiek weksel w dniu 17 Grudnia 1869 roku na rs. 276 przez Rajzlę Mundlak na rzecz R. Pfefer wystawiony i podającemu Goldflam w dniu 25 Grudnia 1869 r. zcedowany, nie jest jeszcze płatny, przecież skoro do innych wekslów wyż z daty powołanych, termin wypłaty już upłynał, a mimo tego i mimo zrobionych protestów co do wekslów na rs. 540 i 597 kop. 67, Rajzla Mundlak nietylko sum tych nie zaspokoiła, ale nawet do protestu wekslu na rs. 540 w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. sporządzonego oświadczyła, że zapłacić tej sumy jest w niemożności, przeto stała się niewypłacalną, w takim zaś stanie rzeczy, upadłość tejże Mundlak ogłosić i dalsze stosowne rozporządzenia wydać wypada, dla tego:

Trybunał Handlowy w Warszawie,

Upadłość Rajzli Mundlak wdowy handel drzewa i mięsa w mieście Nowym Dworze prowadzącej i tamże zamieszkałej ogłasza. Czas zaczęcia się takowej z dniem 5 (17) Marca 1870 r. jako datą upływu terminu wypłaty wekslu na rs. 300 wystawionego określa. Opieczętowanie wszelkiego majątku tak w powyższem mieście jak i gdziebądź indziej znajdować się mogącego, a do Rajzli Mundlak należącego rozporządza i do uskutecznienia tego Podsędka Sądu Pokoju Wydziału IV-go deleguje. Kuratorami upadłości Seweryna Chmielewskiego Obrońcę Sądowego i Jakóba Goldflam wierzyciela mianuje. Na Sędziego Komisarza W-go Lentz Sędziego Trybunału przeznacza. Osobę upadłej przez oddanie ją pod dozór policyjny zabezpieczyć nakazuje. Wpis na rubli sr. 3 jako w objekcie niepewnym tymczasowie ustanawia i opłatę takowego na masę wkłada. Mocą tego w I-ej Instancji pod tymczasową egzekucję mimo oppozycji i apelacji wydanego wyroku, zawieszenie którego na tablicy Trybunału i podanie go do pism Kuratorom poleca.

(podp.) Brzeziński V. Prezes.
( ) Andrychiewicz Podp.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom Sądowym, aby wyrok ten wyegzekwowali. Prokuratorom Królewskim aby tego dopilnowali. Komendantom i urzędnikom siły zbrojnej, aby dodali pomocy wojskowej gdy o to prawnie wezwani będą.

Za zgodność niniejszego głównego wyciągu wyroku z swym oryginałem na papierze bez stempla spisanym świadczę i dla Kuratorów wydaję.

Warszawa d. 30 Marca (11 Kwietnia) 1870 r.
Podpisarz Trybunału Handlowego w Warszawie
(M. P.) (podp.) Andrychiewicz.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2837. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что 1 (13) Мая сего года въ Присутственной залѣ Губернскаго Правленія, въ 2 часа по полудни, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ трехъ лѣтнее арендное содержаніе секвестрованнаго за казенныя недоимки частнаго имѣнія Пренчки съ фольварками Дембаны и Пржече, Рыпинскаго уѣзда, начиная съ 12 (24) Іюня 1870 по тоже число 1873 года.

Чистый годичный доходъ съ сего имѣнія исчисленъ на 1.429 руб. 84 коп., и отъ этой суммы, независимо отъ обязанности вносить текущія во время аренды казенныя подати, начнутся торги, каковые будутъ утверждены за лицемъ предложившимъ самую высшую сумму.

Желающіе торговаться обязаны представить или прислать къ выше означенному сроку запечатанное объявленіе, составленное по прилагаемой формѣ. Къ объявленію должны быть приложены узаконенныя квалификаціонныя свидѣтельства на право арендованія казенныхъ имѣній и предварительный залогъ въ количествѣ 360 руб., наличными деньгами или процентными бумагами.

Объявленія должны быть представлены на руки Вице-Губернатора а на конвертѣ должно быть написано „въ Плоцкое Губернское Правленіе, объявленіе для торговъ на аренду имѣнія Пренчки имѣющихъ быть произведенными 1 (13) Мая 1870 г.“ Объявленіе поданное по истеченіи означеннаго срока, или написанное не по формѣ, въ которомъ окажутся зачеркнутыя или подчищенныя слова и наконецъ къ которому не будетъ приложенъ залогъ и документы, будетъ считаться недѣйствительнымъ.

Лицу неустоявшему на торгахъ, залогъ будетъ возвращенъ по окончаніи оныхъ, или отосланъ по указанію въ объявленіи, лице же за коемъ останутся торги, обязано будетъ пополнить представленный залогъ до суммы полугодичной арендной платы предложенной имъ на торгахъ.

Торговыя кондиціи могутъ быть разсматриваемы въ Рыпинскомъ Уѣздномъ Управленіи и въ Юридическомъ Отдѣленіи Плоцкаго Губернскаго Правленія во время служебныхъ занятій, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Г. Плоцкъ. 2 Апрѣля 1870 г.
и. д. Совѣтника, (. . . . .)

Форма объявленія

Вслѣдствіе публикаціи Плоцкаго Губернскаго Правленія отъ 2 Апрѣля 1870 года за № 2568, подаю симъ объявленіе въ томъ что обязываюсь взять въ трехъ лѣтнее арендное содержаніе имѣніе Пренчки съ фольварками Дембаны и Пржече, начиная съ 12 (24) Іюня 1870 по тоже число 1873 г. за сумму (количество денегъ, написать цифрами и прописью), годичной арендной платы, независимо отъ уплаты текущихъ казенныхъ податей, подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ, помѣщеннымъ въ условіяхъ.

При семъ представляю на залогъ 360 руб. наличными деньгами (или такими то процентными бумагами), каковой залогъ, въ случаѣ, если торги не останутся за мною, я желаю получить обратно лично (или прошу отослать по почтѣ, на мой счетъ, въ такое то мѣсто).

Постоянное мѣсто жительства моего въ (поименовать мѣсто жительства).

Объявленіе написано въ городѣ (деревнѣ) N. N. число, мѣсяцъ и годъ.

Подписать имя и фамилію.

N. D. 2941. Варшавская Казенная Палата.

Объявляетъ симъ, что въ присутствіи оной 5 (17) Мая 1870 года съ 12 часовъ утра будутъ производиться публичные изъустные торги на отдачу въ двѣнадцати лѣтнее арендное содержаніе, слѣдующихъ подуховныхъ имѣній.

1. Состоящаго въ Блонскомъ Уѣздѣ, фольварка Хилички, отъ суммы 300 руб. годичной платы
2. Состоящаго въ Ловичскомъ Уѣздѣ, фольварка Міонсосна, отъ суммы 660 руб. годичной платы

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить квитанцію Губернскаго или Окружнаго Казначейства, во взносѣ наличными деньгами залога, въ размѣрѣ половины означенныхъ суммъ.

Ближайшія свѣдѣнія будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно, за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней, въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Варшавской Казенной Палаты.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dnia 5 (17) Maj 1870 r. o godzinie 12 w południe, odbyta będzie w jej biurze ogłośna in plus licytacja na dwunastoletnie wydzierżawienie następujących majątków po duchownych:

1. Folwarku Chyliczki położonego w Powiecie Błońskim, od sumy dzierżawnej rs. 300 rocznie.
2. Folwarku Miensosna, położonego w Powiecie Łowiczskim, od sumy dzierżawnej rsr. 660 rocznie.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest przedstawić kwit Kasy Guberjalnej lub Okręgowej na złożone vadium wynoszące połowę wyżej wymienionych sum, od których licytacja będzie rozpoczętą.

Bliższe objaśnienia interesenci otrzymać mogą każdodziennie z wyjątkiem świąt i niedziel w Wydziale dóbr i lasów Warszawskiej Izby Skarbowej.

Г. Варшава, Апрѣля 9 дня 1870 года.
Управляющій, Палатою, Михаловъ.
за Ассесора, Колодзинскій.
2—3 Дѣлопроизводитель, Шумлянскій.

N. D. 2812. *Радомская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что въ присутствіи ея 30 Апрѣля (12 Мая) с. г. будутъ производиться торги на продажу въ Радзицкомъ Лѣсничествѣ лѣсосѣки 1870 г., въ дачѣ Блоге, оцѣненной въ 761 р. 24½ коп., за исключеніемъ изъ оной подлежащихъ отпуску для лѣсныхъ чиновъ 24 сажень дровъ.

Желающіе участвовать въ этихъ торгахъ, должны явиться въ означенный срокъ въ Палату и представить залоги равняющіеся 10% торговой суммы.

Г. Радомъ, Марта 31 дня 1870 года.
Управляющій, Петровъ.
2—3 Ассесоръ, Вышковскій.

N. D. 2736. Сувалкская Казенная Палата.

На продажу 35 мор. 109 пр казенной земли въ г. Рачкахъ, Августовскаго Уѣзда, назначены публичные торги въ Магистратѣ сего города на 1 число будущаго Мая мѣсяца, которые начнутся отъ суммы 910 руб 6¾ коп.

Главнѣйшія условія на продажу означенной земли слѣдующія:

а) Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить залогъ равняющійся 1/10 части оцѣнки продаваемой статьи.

б) Торги будутъ производиться изустно, но не воспрещается подавать объявленія и въ запечатанныхъ конвертахъ, которые должны быть представлены въ день торговъ до 12 часовъ утра торговому присутствію и будутъ вскрыты по окончаніи изустнаго торга; представившіе же объявленія эти не будутъ допущены къ изустнымъ торгамъ.

в) Приторговавшій статью обязанъ не позже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ внести въ Губернское или Окружное Казначейство половину оцѣ-

ночной суммы, въ счетъ которой можетъ быть обращенъ представленный имъ залогъ въ наличныхъ деньгахъ, и $1/4$ часть оной дозваляется уплатить ликвидаціонными листами по нарицательной цѣнѣ, если только эта часть суммы можетъ быть внесена сполна ликвидаціонными листами, ибо давать съ нихъ сдачу казна не обязывается. Другую же половину оцѣночной суммы, по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ тотчасъ обеспечить внесеніемъ ея въ IV отдѣлъ ипотечной книги на первомъ мѣстѣ и уплачивать въ казначейство по 5% роста и 2% на погашеніе капитала впередъ, въ два полугодовые срока: въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ каждаго года, подъ опасеніемъ за неисправность уплаты, взысканія административнымъ порядкомъ со всѣми послѣдствіями изложенными въ подробныхъ торговыхъ условіяхъ § 8.

г) Продаваемая статья по окончательномъ совершеніи покупки, поступаетъ въ собственность покупщика съ 20 Мая (1 Іюня) сего 1870 г. со всѣми доходами и угодьями съ оной принадлежащими и съ такими правами и обязанностями, какія на оную имѣетъ казна. Подробныя же условія для торговъ на продажу выше поименованной статьи могутъ быть разсмотрѣны желающими до торговъ въ Августовскомъ Уѣздномъ Управленіи и Магистратѣ города Рачекъ.

Г. Сувалки, Марта 28 дня 1870 года.

Управляющій Сувалкскою Казенною
3—3 Палатою, (......).

N. D. 2809. Ломжинская Казенная Палата.

Казенная Палата объявляетъ, что съ разрѣшенія Г-на Министра Финансовъ, 27 Апрѣля (9 Мая) 1870 года, въ 11 часовъ утра, въ присутствіи ея, будутъ производиться публичные торги, съ узаконенною черезъ три дня переторжкою. 1. На оптовую продажу усохшаго отъ повреждения въ 1867 году сосновымъ шелкопрядомъ лѣса въ дачи Сосня Райгродскаго Лѣсничества, оцѣненнаго на сумму 3,543 руб. 40½ коп. 2. На продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ Брокскаго Лѣсничества по дачамъ:

1. Руда, N. 1 до 10 на 2,195 руб.
2. Лясковизна, N. 1 до 10 и 13 на 3,280 руб.
3. Журавенецъ, N. 1—13 на 4,006 руб.
4. Турка, N. 1—13 на 3,878 руб
5. Добѣхи, N. 1—10, на 1,392 руб.
6. Грабовница, N. 1—11, на 976 руб.
7. Сумежна, I округъ, на 1,009 руб.
8. Сумежна, N. 1—13, на 591 руб.
9. Орло, IV округъ, на 268 руб.
10. Орло, N. 1—13, на 1,405 руб.
11. Руда, N. 13—14, на 8 р. 30 коп.
12. Лясковизна, N. 14, на 766 руб. 85 к.
13. Турка, N. 14, на 311 р. 54 к.
14. Добѣхи, N. 14, на 237 р 34 к.
15. Грабовница, N. 14, на 118 р. 66 к.
16. Жахи, N. 15, 16, на 174 р. 27 к.
17. Каппуры, N. 15, 16 на 883 р. 5 к.
18. Жахи, N. 17, часть A, на 155 р. 53 к.
19. Жахи, часть B., на 183 р. 13 к.
20. Жахи, часть C, на 133 р. 21 к.
21. Жахи, N. 18, часть A, на 314 р. 54 к.
22. Жахи, часть C, на 169 р. 94½ к.
23. Жахи, часть D, на 192 р. 49 к.
24. Жахи, часть E, на 331 р. 84 к.
25. Калиново, N. 15—16, на 250 р. 64 к.
26. Калиново, N. 17, часть B, на 34 р. 10 коп.
27. Калиново, часть D, на 84 р. 74 к.
28. Калиново, часть E, на 81 р. 79 к.
29. Калиново, N. 18, часть C, на 68 р. 31½ коп.
30. Калиново N. 18, часть D, на 153 руб. 30 коп.
31. Калиново, часть E, на 163 р. 90½ к.
32. Струга N. 1—16, на 391 р. 5½ к.
33. Грузгѣ, N. 17, часть B, на 155 р. 77 к.
34. Грузгѣ, часть C, на 148 р. 18 к.
35. Грузгѣ, часть E, на 22 р. 87½ к.
36. Грузгѣ, N. 18, часть A, на 297 руб. 88 коп.
37. Грузгѣ, часть B, на 294 р. 40 к.
38. Грузгѣ, часть C, на 173 р. 73½ к.
39. Грузгѣ, часть D, на 104 р. 70 к.
40. Грузгѣ, часть E, на 11 р. 90 к.
41. Сумежна, N 14 и 16, на 1,209 р. 24 к.
42. Бленднида, N. 15 и 16, на 127 р. 27 к.
43. Бленднида, N. 17, на 75 р. 69 к.
44. Бленднида, N. 18, на 91 р. 67 к.
45. Данилово, N. 19, на 85 р. 99 к.
46. Смолево, N. 1—6, на 1,377 руб.

Всего на 28,384 руб. 84 коп.

Желающій участвовать въ торгахъ обязанъ до наступленія срока торговъ, представить залогъ въ суммѣ равной десятой доли стоимости. Условія могутъ быть разсмотриваемы въ Ломжинской Казенной Палатѣ въ Райгродскомъ и Брокскомъ Лѣсныхъ Управленіяхъ. Лѣсная стража желающимъ подробно покажетъ лѣсъ на мѣстѣ. Торги будутъ производиться изустно, но вмѣстѣ съ симъ допускается присылка и подача запечатанныхъ объявленіи на точномъ основаніи законовъ (Ст. 1996 и слѣд. Св. Зак. Т. X часть I Зак. Гражд.).

Г Ломжа, 31 Марта 1870 года.
2—3 Управляющій, (.......).

N. D 2615. Правленіе XI Округа Путей Сообщенія.

Объявляетъ симъ, что 23 Апрѣля (5 Мая) 1870 года въ 12 часовъ полудня, произведены будутъ въ общемъ присутствіи Правленія (in plus) посредствомъ объявленій торги, а 27 Апрѣля (9 Мая) 1870 года въ 12 часовъ полудня переторжка, а именно:

а) На продажу дома съ мѣстностью № 419 на Прагѣ принадлежащаго къ Александровскому мосту, начиная отъ суммы 2,780 рублей, и

б) На продажу другихъ строеній оставшихся отъ постройки Александровскаго моста, начиная отъ суммы 745 рублей.

Желающіе вступить въ торги обязаны при объявленіяхъ написанныхъ на обыкновенной гербовой бумагѣ отдѣльно на покупку дома № 469, и отдѣльно на покупку строеній оставшихся отъ постройки Александровскаго моста, представить залогъ равняющійся $1/3$ части вышеозначенныхъ суммъ, то есть 927 рублей на покупку дома № 419, и 248 рублей на покупку строеній.

Залоги могутъ быть представлены наличными деньгами или кредитными бумагами, считая таковыя по курсу опредѣленноиу для каждой бумаги Министерствомъ Финансовъ.

Желающіе торговаться могутъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни читать и списывать копіи предварительныхъ условій въ Правленіи Округа.

Г. Варшава, 27 Марта (8 Апрѣля) 1870 г.

Начальникъ Округа,
Генералъ-Лейтенантъ, Шуберскій.
3—3 Начальникъ Канцеляріи, Беневени.

N. D. 2884. Управленіе Новогеоргіевской Крѣпостной Артилеріи.

При Управленіи Новогеоргіевской Крѣпостной Артилеріи 24 Апрѣля будетъ производиться въ 11 часовъ утра торгъ безъ переторжки на устройство мостовой и насыпи изъ хряща для укладки въ кучи сферичесхъ снарядовъ вольнонаемными мостовщиками и рабочими.

Торгъ будетъ производится изустный но допускается и присылка запечатанныхъ объявленій. Желающіе торговаться должны представить залогъ въ 20% подрядной суммы т. е. 268 рублей.

Кр. Новогеоргіевкъ, Апрѣля 4 д. 1870 г.

Командиръ Новогеоргіевской Крѣпостной Артилеріи,
3—3 Полковникъ, Туношенскій.

N. D. 3029. Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній Липновскаго Уѣзда.

Симъ объявляетъ, что 18 (30) Мая сего года въ 12 часовъ полудня въ Липновскомъ Уѣздномъ Управленіи, будутъ производиться съ публичныхъ торговъ плоды и земли Липновской Уѣздной Больницы, а именно: 7 плацевъ расположенныхъ въ чертѣ города Липно и 20 мор. 135 пр. пахатной земли и луговъ.

Торги начнутся изустные, но кромѣ таковыхъ до 12 часовъ, могутъ быть представлены и письменныя декларации, которыя будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ и поступившій въ декларации самую высшую цѣну предположенной изустной суммы, удерживается при торгахъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ на плацы, должны представить залогъ въ количествѣ 8 руб. на земли же должны представить $1/10$ часть торговой цѣны, а именно 112 руб. 50 коп.

Залоги могутъ быть внесены въ одно изъ Государственныхъ Казначействъ или въ касу Липновской Уѣздной Больницы наличными деньгами, ликвидаціонныии или закладными листами, съ принадлежащими къ нимъ купонами.

Торговыя условія можно разсмотрѣть ежедневно въ присутственное время, кромѣ праздничныхъ и табелныхъ дней.

* * *

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 18 (30) Maja r. b. w biurze Naczelnika Powiatu Lipnowskiego o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż nieruchomości, będącej własnością Szpitala św. Jana Chryzostoma w Lipnie, składającej się z 7-miu placów, położonych w mieście Lipnie, gruntów ornych i łąk w ilości mórg 20, prętów 135, niezależnie od licytayji ustnej, mogą być podane i pismienne opieczętowane deklaracje, które po ukończeniu ustnej licytacji, będą otwarte i postąpiwszy sumę najwyższą od ustnej licytacji, utrzyma się przy kupnie placów lub gruntów ornych.

Pragnący uczestniczyć w licytacji placów, powinni przedstawić vadium w ilości rsr. 8, zaś pragnący nabyć grunta orne, winni przedstawić $1/10$ część sumy licytacyjnej, a mianowicie rs. 112 kop. 50, vadium może być złożone do kasy skarbowej lub do kasy szpitala w Lipnie, w papierach publicznych kurs w kraju mających, lub w listach likwidacyjnych i zastawnych z kuponami właściwemi.

Warunki licytacji można przejrzeć w biurze Naczelnika Powiatu Lipnoskiego codziennie w godzinach biurowych z wyjątkiem dni świątecznych i galowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Lipnoskiego z dnia 2 Stycznia 1870 r. oświadczam, że pragnę nabyć plac lub grunta, sprzedać się mające za sumę (tu wyrazić ilość pieniędzy postąpionych literami bez poprawki i skrobania) wszelkie warunki licytacji zobowiązuje się wypełnić i na ten cel składam rubli NN kopiejek NN., które wraz e gdybym się nie utrzymał przy licytacji proszę mi zwróć, lub przesłać na mój koszt.

(tu wyrazić datę, imię i nazwisko, oraz miejsce zamieszkania)

Г. Липно, Апрѣля 9 дня 1870 года.

За отсутствіемъ Предсѣдателя,
Членъ, Козловскій.
1—3 Секретарь, Каминскій.

N. D. 2769. Замостскій Уѣздный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Согласно предписанію Главнаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеніи отъ 24 Февраля (8 Марта) сего 1870 г. за N. 5613, основанному на рѣшенію г. Члена Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета, состоящемуся отъ 3-го Января 1870 г. симъ объявляется къ всѣобщему свѣдѣнію, что 11 (23) Мая сего 1870 г., начиная съ 12 чисовъ утра до 4 часовъ вечера, въ канцеляріи Замостскаго Уѣзднаго Совѣта благотворительныхъ заведеніи, въ городѣ Замостье, будутъ производиться аукціонные торги на продажу 237 морговъ и 80 прентовъ земли и луговъ въ Люблинской Губерніи, Яновскомъ Уѣздѣ, въ посадѣ Уржендовѣ положенныхъ, убѣжищному дому къ содержанію старцевъ и калекъ въ тойже посадѣ, принадлежащихъ, отъ суммы 4,012 руб. сереб. 50 к. сер. Торги эти будутъ производиться изустно; но дозваляется неявившимся на торги лицамъ, представить въ Замостскій Уѣздный Попечительный Совѣтъ до 12 часовъ утра, выше назначеннаго дня для торговъ, объявленія въ запечатанныхъ конвертахъ, на гербовой бумагѣ, по прилагаемой у сего формѣ, безъ подчистокъ и подскробокъ; каковыя объявленія будутъ вскрыты до окончанія изустныхъ торговъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны предварительно представить вадіяльные залоги въ 401 р. с. 25 к. с., равняющійся $1/10$ части назначенной для торговъ суммы въ касу Замостскаго Уѣзднаго Попечительнаро Совѣта благотворительныхъ заведеніи. При объявленіяхъ же въ запечатанныхъ конвертахъ приложить казначейскіе квитанціи, на вносъ таковыхъ залоговъ.

Подробныя условія для сей продажи, можно видѣть въ канцеляріи Замостскаго Уѣзднаго Попечительнаго Совѣта въ присутствующіе время.

Г. Замостье, 26 Марта 1870 года.

за Предсѣдателя Совѣта,
Членъ, Надворный Совѣтникъ,
2—3 Колосовскій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Замостскаго Уѣзднаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеніи отъ . . . . . за N. . . . о имѣющихъ производиться торгахъ на продажу 237 морговъ и 80 прентовъ земли и луговъ, принадлажащихъ къ убѣжищному дому къ содержанію старцевъ и калекъ въ посадѣ Уржендовѣ, симъ объявляю, что обязуюсь купить таковыя земли за сумму (писать сумму прописью и цифрами) съ соблюденіемъ всѣхъ установленныхъ для этой продажи условій. Ня представленный временный залогъ въ суммѣ (писать сумму прописью и цифрами) прилагаю квитанцію (такаго то казначейства). Настоящее объявленіе писано (таковаго то года и числа). Подписать четко имя и прозваніе; проживаю (указать мѣсто жительства).

N. D. 2990. Начальникъ Луковскаго Уѣзда.

Симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что 18 (30) Мая мца сего года въ 11 часовъ утра будутъ производиться въ присутствіи Луковскаго Уѣзднаго Управленія торги посредствомъ опечатанныхъ объявленій, на производство работъ по сооруженію въ настоящемъ году въ дальнѣйшемъ направленіи части шоссейной дороги II-го разряда Сѣдлецко-Люблинской въ Луковскомъ Уѣздѣ, на пространствѣ, отъ г. Лукова до границы Радинскаго Уѣзда, начиная отъ суммы 3,863 руб. 10¾ коп. сер. исчисленной по смѣтѣ, утвержденной журнальнымъ постановленіемъ Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія 1 Апрѣля 1870 года состоявшимся, за исключеніемъ уже суммы 154 руб. 52 к. с. опредѣленной въ пользу Техниковъ

Желающіе затѣмъ участвовать въ торгахъ, обязаны приложить къ своимъ объявленіямъ касовую квитанцію на внесенные въ залогъ деньги въ количествѣ 386 р. с., который то залогъ неудержавшемуся при торгахъ лицу тотчасъ будетъ возвращенъ, а заторговавшаго лица очправленъ будетъ на храненіе въ Польскій Банкъ, до окончательнаго производства работъ и утвержденія пріемно сдаточнаго протокола.

Объявленіе должно быть писано четко, чисто и безъ всякихъ ошибокъ по прилагаемой у сего формѣ, ибо въ случаѣ отступленія отъ тойже формы, а равно въ случаѣ несвоевременнаго представленнія объявленій, таковыя приняты не будутъ.

Подробная по сказанному производству работъ торговыя условія, а равно смѣта предполагаемымъ работамъ, могутъ быть разсмотрѣны въ Луковскомъ Уѣздномъ Управленіи во всѣ присутственные дни.

Форма объявленія

Вслѣдствіе объявленія Начальника Луковскаго Уѣзда, отъ 11 Апрѣля сего года за № 3376, даю свою росписку въ томъ, что обязуюсь произвести, соотвѣтственно утвержденной смѣтѣ работы, при сооруженіи части шоссейной дороги II-го разряда Сѣдлецко-Люблинской въ Луковскомъ Уѣздѣ, на пространствѣ отъ г. Лукова до границы Радинскаго Уѣзда, за сумму NN..... (прописью и номеромъ) принимая на себя всѣ условія изложенныя въ торговомъ заключеніи.

Касовую квитанцію удостовѣряющую внесеніе въ обезпеченіе родомъ залога 386 руб сер. прилагаю при семъ съ тѣмъ, что въ случаѣ непризнанія за мною торговъ, деньги эти возвращены мнѣ будутъ тотчасъ или же прошу отправить таковыя по почтѣ на мой счетъ въ NN......

Постоянное мое жительство есть въ NN. Писалъ въ NN..... мца N. .., дня N..., 1870 года.

Имя и прозваніе (писать ясно).

Г. Луковъ, 11 Апрѣля 1870 года.

Инженеръ Луковскаго Уѣзда,
1—3 Крушинскій.

N. D. 2861. Брезинское Уѣздное Управленіе.

Во исполненіе предложенія Петроковскаго Правленія отъ 18 (30) Декабря 1869 г., за N. 8370, объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что 5 (17) Мая 1870 г. въ 11 часовъ утра въ Брезинскомъ Уѣздномъ Управленіи будутъ производиться, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, торги на отдачу въ 3-лѣтнѣе арендное содержаніе частнаго имѣнія Држазгова воля, Брезинскаго Уѣзда, состоящаго въ разстояніи 18 верстъ отъ Губернскаго города Петрокова, 5 вер. отъ станціи желѣзной дороги Бабы, 8 вер. отъ стонціи Рокицины, срокомъ съ 12 (24) Іюня 1870 года по таково-ежъ число и мцъ 1873 года; торги начнутся отъ суммы годичной цѣны 602 р. 40 коп. Лица желающіе торговаться обязаны, до наступленія торговъ, внести въ одну изъ казенныхъ касъ залогъ равняющійся $1/4$ части предположенныхъ для торговъ годичнаго дохода, именно же въ 150 р. 60 к. и свидѣтельствующую въ томъ квитанцію пріобщить къ написанному по сей статьѣ объявленію, равно представить установленное квалификаціонное свидѣтельство.

Тотъ за которымъ останутся торги, обязанъ будетъ въ пять дней по полученіи объявленія объ утвержденіи торговаго производства, пополнить залогъ въ размѣрѣ установленной на торгахъ арендной годичной платы, равно годичныхъ по сей статьѣ податей и другихъ казенныхъ сборовъ подъ опасеніемъ объявленія новыхъ на его счетъ и рискъ торговъ и подверженія себя всѣмъ изложенныхъ въ торговыхъ условіяхъ послѣдствіямъ.

Торговыя условія могутъ быть пересмотрѣны въ Брезинскомъ Уѣздномъ Управленіи въ служебное время, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Брезинъ, 2 (14) Апрѣля 1870 г.

Начальникъ Бендинскаго Уѣзда,
1—3 Маіоръ, Шиманъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе публикаціи (отъ таковаго числа) подаю симъ объявленіе въ томъ, что я обязываюсь взять въ 3 лѣтнѣе арендное содержаніе имѣніе Држазгова воля за годичную семму (прописать прописью) подвергая себѣ всѣмъ обязательствамъ и кондиціямъ, помѣщеннымъ въ условіяхъ.

При семъ прилагаю квитанціи (того то казначейства) во взносѣ залога въ количествѣ (прописать) какой залогъ, я желаю получить обратно лично (или прошу отослать по почтѣ на мой счетъ въ такое то мѣсто).

Постоянное мое жительство въ (поименовать); объявленіе писано въ городѣ деревни) число и мцъ, годъ.

(Подписать имя и фамилію).

(Объявленіе написанное нечетко, исправленныя равно присланныя или представленныя позже 11 часовъ утра опредѣленнаго для торговъ дня, будутъ признаны недѣйствительными).

N. D. 2765. Начальникъ Сохачевскаго Уѣзда.

На основаніи предписанія Варшавской Казенной Палаты отъ 27 Марта с. г. за N. 7565, симъ объявляется, что на усадьбѣ лѣсной Грабина въ зданіи Кампиноскаго Лѣ-

снаго Управленія съ 23 Апрѣля (5 Мая) съ 9 часовъ утра будутъ производиться публичныя изустны торги, на продажу движимаго имущества б. Лѣсничьяго Кампиовскаго Лѣсничества въ счетъ растраченныхъ имъ казенныхъ суммъ.

Предположенное къ продажѣ имущество составляютъ слѣдующія предметы:

1. Бѣлье и гардероба.
2. Мебель и хозяйственныя домашнія принадлежности.
3. Живый инвентарь.
4. Мертвый инвентарь относящійся къ сельскому хозяйству и
5. Продовольственныя припасы натурою.

Всѣ упомянутыя предметы, оцѣнены экспертами въ 1,683 руб. 54 коп. сер.

Всякій желающій участвовать въ торгахъ обязанъ явиться къ означенному числу на мѣсто производства оныхъ.

Подробная опись имуществу долженствующемуся продать съ торговъ можетъ быть разсмотрѣна въ часы службы въ канцеляріи Сохачевскаго Уѣзднаго Управленія въ г. Сохачевѣ за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней

Г. Сохачевъ, 31 Марта 1870 года.

3—3 Начальникъ Уѣзда, Маіоръ, (......).

N. D. 2883. *Комитетъ Кѣлецкаго Военнаго Госпиталя.*

Въ Комитетѣ Кѣлецкаго Военнаго Госпиталя будетъ производиться 14 (26 Мая сего года въ 11 часовъ утра рѣшительный торгъ на поставку разныхъ деревянныхъ госпитальныхъ вещей съ окраскою ихъ, всего на сумму исчисленную по мѣстнымъ справочнымъ цѣнамъ 529 руб. 45 коп.

Торгъ назначается изустный, по допускается и присылка запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть доставлены въ госпитальный Комитетъ въ день торга не позже 10 часовъ утра, съ приложеніемъ при этомъ залога въ 15% отъ показанной суммы, т. е. 80 руб.

Залогъ какъ на изустныхъ торгахъ, такъ и при запечатанномъ объявленіи, долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или законныхъ процентныхъ бумагахъ.

Описаніе деревянныхъ вещей съ окраскою и условія поставки можно читать въ Канцеляріи Кѣлецкаго Военнаго Госпиталя отъ 9 до 12 часовъ утра и отъ 3 до 6 по полудни, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Кѣльцы, Апрѣля 1 д. 1870 г.

Смотритель Госпиталя,

2—3 Маіоръ Киницъ.

N. D. 2839. *Стопницкое Уѣздное Управленіе.*

На основаніи Указа Кѣлецкаго Губернскаго Правленія отъ 3 сего Марта за N. 920, Стопницкое Уѣздное Управленіе симъ объявляетъ, что 23 Апрѣля (5 Мая) с. г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи сего Управленія будутъ производиться гласные публичные торги на отдачу въ подрядъ всѣхъ предстоящихъ въ семъ году смѣтныхъ шоссейныхъ ремонтныхъ работъ по цѣлому Уѣзду, или по трактамъ, а именно:

1. Буско-Хмѣльницкому на сумму 334 р. 20 к.; 2. Буско-Корчинскому на сумму 1,203 руб. 50 к. и Буско-Стопницкому на сумму 443 руб. 92 коп., всего на сумму 1,981 руб. 62 к. за исключеніемъ 4% процентовъ на Техническое Отдѣленіе.

Условія къ симъ торгамъ могутъ быть ежедневно, кромѣ праздничныхъ и высокоторжественныхъ дней пересматриваемы въ семъ Управленіи у Городскаго Дѣлопроизводителя, отъ 9 часовъ утра до 3 по полудни. Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ обязаны явиться въ сіе Управленіе въ назначенный срокъ съ залогомъ равняющимся $^1/_{10}$ части торговой суммы и удержавшійся на торгахъ долженъ тотчасъ пополнить залогъ до $^1/_5$ части той суммы за которую удержиться.

Неудержавшимся на торгахъ представленные ими залоги будутъ тутъ-же возвращены.

Г. Стопница, 20 Марта 1870 года.

Помощникъ Начальника Уѣзда,

2—3 Капитанъ. Каменскій.

N. D. 2989. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе предписанія Калишской Казенной Палаты отъ 3 Апрѣля с. г. за № 4112 Кольское Уѣздное Управленіе доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что по случаю несостоящихся двоекратныхъ торговъ на отдачу въ арендное содержаніе дохода отъ пропинаціи на крестьянскихъ земляхъ въ частныхъ институтныхъ и маіоратныхъ имѣніяхъ, на время съ 1 (13) Января 1870 г. по 1 (13) Января 1873 года, производиться будутъ въ третій разъ публичные (in plus) торги въ присутствіи онаго Управленія 28 Апрѣля (10 Мая) с. г. съ 11 часовъ утра отъ пониженной въ $^1/_3$ часть суммы опредѣленной къ первымъ торгамъ, а именно:

1. Въ имѣніи Брудзевъ, отъ суммы 217 р. въ годъ.
2. Въ имѣніи Брудзынь, отъ суммы 65 р. 80 к. въ годъ.
3. Въ им. Берэквенна длуга, отъ суммы 141 р. 40 к. въ годъ.
4. Въ имѣніи Берэквенна крутка, отъ суммы 92 р. 47 к. въ годъ.
5. Въ им. Вулька Чепова, отъ суммы 30 р. 67 к. въ годъ.
6. Въ им. Вержхоцины, отъ суммы 21 р. въ годъ.
7. Въ им. Вонсоше, отъ суммы 131 р. 60 к. въ годъ.
8. Въ им. Вицелице, отъ суммы 37 руб. 33½ к. въ годъ.
9. Въ им. Воля розостова, отъ суммы 159 р. 60 к. въ годъ.
10. Въ им. Вржонца мала, отъ суммы 107 р. 80 к. въ годъ.
11. Въ им. Винцентово Галево, отъ суммы 128 р. 80 к. въ годъ.
12. Въ им. Гутовъ, отъ суммы 6 р. 66½ к. въ годъ.
13. Въ им. Глембокѣ, отъ суммы 134 р. 40 к. въ годъ.
14. Въ им. Домбровице, отъ суммы 636 р. въ годъ.
15. Въ им. Гоголы, отъ суммы 41 р. 33½ к. въ годъ.
16. Въ им. Држевце, отъ суммы 121 р. 70 к. въ годъ.
17. Въ им. Домбровка, отъ суммы 13 р. 65 к. въ годъ.
18. Въ им. Злота, отъ суммы 28 р. 35 к. въ годъ.
19. Въ им. Залѣсѣ, отъ суммы 19 р. 33½ к. въ годъ.
20. Въ им. Замесцъ, отъ суммы 28 р. въ годъ.
21. Въ им. Заблоцѣ, отъ суммы 57 р. 60 к. въ годъ.
22. Въ им. Закржевекъ, отъ суммы 82 р. 60 к. въ годъ.
23. Въ им. Келчевъ смужны и гурны, отъ суммы 135 р. 80 к. въ годъ.
24. Въ им. Кржевата, отъ суммы 79 р. 6½ к. въ годъ.
25. Въ им. Клодава, маіоратъ, отъ суммы 155 р. 40 к. въ годъ.
26. Въ им. Квятковъ, отъ суммы 292 р. 60 к. въ годъ.
27. Въ им. Козминъ, отъ суммы 497 р. въ годъ.
28. Въ им. Кржикосы, отъ суммы 47 р. 60 к. въ годъ.
29. Въ им. Каршевъ, отъ суммы 123 р. 20 к. въ годъ.
30. Въ им. Косцелецъ, отъ суммы 539 р. въ годъ.
31. Въ им. Кржишка, отъ суммы 10 руб. 66½ к. въ годъ.
32. Въ им. Любстовъ, отъ суммы 270 р. 20 к. въ годъ.
33. Въ им. Лисице и Кржево отъ суммы 116 р. въ годъ.
34. Въ им. Любстовекъ, отъ суммы 158 руб. 20 к. въ годъ.
35. Въ им. Леще, отъ суммы 228 р. 53½ к. въ годъ.
36. Въ им. Моржице, отъ суммы 39 р. 20 к. въ годъ.
37. Въ им. Мхувекъ, отъ суммы 204 р. 40 к. въ годъ.
38. Въ им. Мостки, отъ суммы 214 руб. 20 к. въ годъ.
39. Въ им. Начахово, отъ суммы 28 р. въ годъ.
40. Въ им. Ольшувка, отъ суммы 63 р. въ годъ.
41. Въ им. Островъ, отъ суммы 54 р. 80 к. въ годъ.
42. Въ им. Озоржинъ, отъ суммы 123 р. 20 к. въ годъ.
43. Въ им. Осѣкъ малый, отъ суммы 301 р. въ годъ.
44. Въ им. Понентовъ дольный, отъ суммы 104 р. 30 к. въ годъ.
45. Въ им. Поверцѣ, отъ суммы 135 р. 80 к. въ годъ.
46. Въ им. Пржибышевъ, отъ суммы 15 р. 40 к. въ годъ.
47. Въ им. Помаржаны, отъ суммы 56 р. въ годъ.
48. Въ им. Піотрковице, отъ суммы 263 р. 90 к. въ годъ.
49. Въ им. Полонишъ, отъ суммы 41 р. 26½ к. въ годъ.
50. Въ им. Раценцице, отъ суммы 178 р. 66½ к. въ годъ.
51. Въ им. Ргилевъ, отъ суммы 36 р. 40 к. въ годъ.
52. Въ им. Радошевице, отъ суммы 29 р. 33½ к. въ годъ.
53. Въ им. Рушковъ, отъ суммы 161 р. въ годъ.
54. Въ им. Сыцево, отъ суммы 135 руб. 80 к. въ годъ.
55. Въ им. Страшкувекъ, отъ суммы 32 р. 20 к. въ годъ.
56. Въ им. Скарбаново, отъ суммы 23 р. 6½ к. въ годъ.
57. Въ им. Смилы, отъ суммы 17 р. 33½ к. въ годъ.
58. Въ им. Тарновка полентовская, отъ суммы 152 р. 60 к. въ годъ.
59. Въ им. Тарновка веселовская, отъ суммы 81 р. 20 к. въ годъ.
60. Въ им. Туры, отъ суммы 65 р. 33½ к. въ годъ.
61. Въ им. Тржебуховъ каменный, отъ суммы 50 р. 40 к. въ годъ.
62. Въ им. Умѣнь, отъ суммы 135 р. 80 к. въ годъ.
63. Въ им. Цѣплины, отъ суммы 35 руб. въ годъ.
64. Въ им. Щковекъ, отъ суммы 35 р. въ годъ.
65. Въ им. Юзефово, отъ суммы 16 р. въ годъ.
66. Въ им. Янишевъ, отъ суммы 286 р. 66½ к. въ годъ.

Всякій затѣмъ желающій торговаться обязанъ прибыть лично въ означенный срокъ и мѣсто и имѣть съ собою деньги на залогъ равняющійся $^1/_4$ части суммы опредѣленной къ торгамъ.

При томъ предупреждается желающихъ торговаться, что евреи небудутъ допускаемы къ торгамъ.

Торговыя кондиціи могутъ быть пересматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Коло, Апрѣля 10 дня 1870 года.

за Начальника Уѣзда, (......).

N. D. 2967. *Начальникъ Западнаго Горнаго Округа.*

Доводиться до всеобщаго свѣдѣнія, что въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленіи 5 (17) Мая с. г. будутъ производиться торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій, а именно:

1. Въ 11 часовъ утра на поставку въ Домбровскій Окружный Магазинъ:

а) Смазочныхъ матеріаловъ отъ цѣнъ увеличенныхъ въ 20% противъ цѣнъ назначенныхъ на 1869 годъ всего на сумму 13,415 руб. 50 коп.

б) Кожъ разныхъ, отъ цѣнъ увеличенныхъ въ 20% противъ цѣнъ назначенныхъ на 1869 годъ, всего на сумму 9 2 руб.

в) Металическихъ и другихъ мелкихъ заводскихъ предметовъ, отъ увеличенныхъ цѣнъ въ 15% противъ цѣнъ назначенныхъ на 1869 годъ, всего на сумму 1,879 руб. 50 коп.

2. Торгъ въ 12 часовъ въ полдень, на поставку въ Домбровскій Окружный Магазинъ, досокъ разныхъ сортовъ и размѣровъ, отъ цѣнъ увеличенныхъ въ 10% противъ цѣнъ назначенныхъ къ послѣднимъ торгамъ, всего на сумму 8,226 руб. 90 коп.

Желающій принять на себя поставку выше означенныхъ матеріаловъ, обязанъ за полъ часа до начатія торговъ представить въ Бендинское Уѣздное Управленіе, объявленіе написанное на гербовой бумагѣ 30-копѣчнаго достоинства, на матеріалы подъ пунктомъ: а) б) в), порознь или сообща, а на доски непремѣнно отдѣльно, по ниже указанной формѣ и приложить къ этому объявленію, деньги на залогъ въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части подрядной суммы, наличными или процентными бумагами съ надлежащими купонами, и на торговые издержки наличными деньгами $^1/_2$ процента, считая по цѣнамъ для торговъ опредѣленнымъ.

При томъ присовокупляется, что при представленіи залога, суммы менѣе рубля считаются за рубль, на торговыя же издержки, суммы менѣе 50 копѣекъ за 50 к., а болѣе за рубль.

Условія на которыхъ торги эти будутъ производиться, съ показаніемъ въ нихъ количества нужныхъ къ поставкѣ матеріаловъ, а также цѣнъ на всякій сортъ, могутъ быть просматриваемы въ Горномъ Управленіи въ Домбровѣ, во время служебныхъ занятій за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе извѣщенія Начальника Западнаго Горнаго Округа отъ 8 Апрѣля с. г. за № 1365, симъ обязываюсь поставлять (смазочные матеріалы), (кожевенный товаръ), металическіе и другіе мелкіе заводскіе предметы, (доски разныхъ сортовъ и размѣровъ), въ Домбровскій Окружный Магазинъ, уступая съ торговыхъ цѣнъ процентъ (выписать уступленный процентъ цифрами и прописью) и соглашаюсь на всѣ обязательства изложенныя въ условіяхъ для торговъ, которыя мнѣ извѣстны.

При семъ представляю на залогъ (наличными деньгами, или процентными бумагами) (N. рублей) выписать количество залога цифрами и прописью а если залогъ представляется процентными бумагами, то поименовать процентныя бумаги съ означеніемъ ихъ нумеровъ, и на торговыя издержки наличными деньгами N. рублей.

Если торги за мною несостоятся, то деньги эти приму обратно самъ или чрезъ моего повѣреннаго.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. вблизи почтовой станціи N., Уѣзда N., Губерніи N. Писалъ въ N., дня и мца N., 1870 г.

(Подписать имя и фамилію)

Объявленія эти должны быть писаны четко, безъ подчистокъ и какихъ либо упущеніи, ибо поданныя не по указанной формѣ и не въ обозначенный срокъ, а также заключающія въ себѣ обусловленныя цѣны, будутъ считаться не дѣйствительными и приняты не будутъ.

дер. Домброва, 8 Апрѣля 1870 года.

1—3 и. д. Начальника, Нехыдовъ.

N. D 3038. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S wiadomo czyni, iż na żądanie Edwarda Rebandel obywatela, majstra piekarskiego w Warszawie pod Nr. 1491 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Wałowskiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 549*a* zamieszkałego, obrane mającego. w poszukiwaniu rs. 900 k. 53½ z procentem od dnia 5 Grudnia 1868 r. liczącym się, oraz kosztów od Teodora Franciszka Rebandel właściciela jatki rzeźniczej Nr. 17 na gruncie nieruchomości Nr. 504 w Warszawie położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1007 lit B zamieszkałego, protokołem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 23 Grudnia 1869 (4 Stycznia 1870) roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęta i zaaresztowaną została:

JATKA RZEŹNICZA

Nr. 17 oznaczona, na gruncie emfiteutycznym nieruchomości Nr 504 w Warszawie przy ulicy Podwal istniejąca, z której opłaca się rocznie czynszu do Magistratu m. Warszawy na Ś ty Jan rs. 5 k. 40, w Cyrkule Policyjnym I i XI. (Zamkowym), Administracyjnym I. i II. pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału I. w Warszawie położona, poszukiwaną wierzytelnością obciążona. prawem własności do Teodora Franciszka Rebandel należąca, zaś w dzierżawnem posiadaniu Feliksa Seweryna za kontraktem prywatnym od d. 1 Stycznia 1871 r. za cenę roczną rs. 180 zostająca, ogólnej powierzchni gruntu około łokci kwadr. 35 mieć mogąca. Na gruncie tym stoi:

Jatka rzeźnicza na 2-ch słupach murowanych w klęśle pod dachem dachówką holenderką krytym postawiona, o jednych drzwiach pojedynczych, obok których otwór z klapą, nad którą są grabki z haków żelaznych. W otworze stół sosnowy do nieruchomości przywiązany, zaś wewnątrz do obu ścian z bali przymocowane są belki, a w tych powbijane haki żelazne. Posadzka z cegły. Przed jatką trotoar kamieniem polnym brukowany.

Wyżej wspomnione słupy murowane i ściany z bali, są wspólne z jatkami graniczącemi t. j. z Nr. 16 i 18.

Dochód z tej jatki stanowi czynsz dzierżawny wyżej już podany w kwocie rs. 180.

Obszerniejsze opisanie znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Kajetana Wałowskiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 549*a* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi m. Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2 Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 2 (14) Stycznia 1870 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej jatki Nr 17 w nieruchomości Warszawskiej Nr. 504, w Warszawie d. 5 (17) Stycznia 1870 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wniesione zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnien i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana, w Wydziale I. dnia 17 (29) Marca 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Kajetan Wałowski, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 19 (31) Stycznia 1870 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 19 (31) Stycznia 1870 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w d. 17 (29) Marca, 31 Marca (12 Kwietnia, i 14 (26) Kwietnia 1870 r. 3 ch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży jatki rzeźniczej Nr. 17 oznaczonej, w nieruchomości Nr. 504 w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 14 (26) Kwietnia 1870 r. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia pomienionej jatki na d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1870 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr 549 urzędującego w Wydziale I. Licytacja zacznie się od sumy rs. 300.

Warszawa d. 14 (26) Kwietnia 1870 r.

Pisarz Trybunału.

Radca Dworu, Zgórski

N. D. *3027. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Tomasza Piwkowskiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 1347 F, zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego, Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 1776 zamieszkałego, obrane mającego, w miejsce Czajkowskiego Patrona ustanawiającego się, w poszukiwaniu sumy rs. 3,000 z procentem prawnym od dnia 1 Września n. s. 1859 r. liczącym się i kosztów egzekucyjnych od Jana Nepomucena Łastowieckiego, Mecenasa i właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 443 położonej, a wedle kontraktu przed Antonim Korzeniowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej, Gubernji Warszawskiej, dnia 17 (29) Grudnia 1859 r. zdziałanego, obecnie do Franciszka Luboradzkiego Referendarza Stanu, jako prawnabywcy tegoż w Warszawie pod Nr. 4760 mieszkającego, protokułem Antoniego Onufrego Szadkowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 12 (24) Lutego 1860 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczania zajęta i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod Nr. 443 na gruncie dziedzicznym, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym XI, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału II, w Powiecie i Okręgu Warszawskim, Gubernji Warszawskiej położona, prawem własności dawniej do egzekwowanego dłużnika Jana Nepomucena Łastowieckiego należąca, zaś obecnie z mocy kontraktu przed Antonim Korzeniowskim, Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej dnia 17 (29) Grudnia 1859 r. sporządzonego, Franciszka Luboradzkiego własnością będąca i w posiadaniu tegoż zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona. Zajmuje przybliżonej rozległości powierzchni gruntu około arszynów 864.

Zabudowania:

1. Zabudowanie od ulicy Krakowskie-Przedmieście masiv murowane o parterze, dwóch piętrach i facjatach, dachówką holenderką, a w części blachą kryte, z jednym kominem murowanym.

2. Zabudowanie od ulicy Koziej stojące masiv murowane, z kominem takimże nad dach wyprowadzonym, dachówką holenderką i częścią blachą żelazną kryte, o parterze i dwóch piętrach.

3. Oficyna masiv murowana blachą kryta, z piwnicą murowaną o parterze i piętrze.

4. Oficyna z przeciwnej strony masiv murowana dachówką holenderką kryta, o parterze i piętrze.

5. Podwórze małe kamieniami polnemi wybrukowane.

Lokatorzy opłacają rocznie jak następuje:

1. Szymon i Józef bracia Natansohn rsr. 345; 2. Marjanna Wysocka rsr. 300; 3. Zygmunt Stelmowski rs. 270; 4. Konrad Brandstetter rsr. 600; 5. Józefa Stark rsr. 120. Resztę lokali zajmuje egzekwowany Łastowiecki.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Patrona przy Trybunale tutejszym, w Warszawie pod N-rem 1776 zamieszkałego, w miejsce Czajkowskiego Patrona ustanowionego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Tomaszowi Kaliszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału II-go w Warszawie, pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne, dnia 29 Lutego (12 Marca) 1860 r.

2. JW. Teodorowi Andrault, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Dąbrowskiego, urzędnika, dnia 29 Lutego (12 Marca) 1860 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie, dnia 3 (15) Marca 1860 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10-ej z rana, dnia 4 (16) Maja 1860 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki, Patron Trybunału w miejsce Czajkowskiego Patrona, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 17 (29) Marca 1860 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 17 (29) Marca 1860 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniu 4 (16) Maja, 18 (30) Maja i 1 (13) Czerwca 1860 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 443 w Warszawie położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem dnia 1 (13) Czerwca 1860 roku, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości wyznaczył na dzień 6 (18) Lipca 1860 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej, licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia rozpocznie się od sumy rsr. 5,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia zacznie się od sumy $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa dnia 9 (21) Czerwca 1860 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie dnia 6 (18) Lipca 1860 roku po oddaleniu sporów Trybunał nieruchomość Nr. 443 w Warszawie położoną za sumę rs. 5,000 przygotowawczo Patronowi Łąckiemu przysądził i termin do ostatecznej sprzedaży takowej na dzień 29 Listopada (11 Grudnia) 1860 roku godzinę 10-tą rano wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywil. Gub Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej. Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa dnia 9 (21) Lipca 1860 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy z powodu zaszłych sporów nie mógł przyjść do skutku, zatem Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem dnia 13 (25) Stycznia 1861 r. z ilacji zapadłym, nowy termin do ostatecznej sprzedaży nieruchomości Nr. 443 w Warszawie położonej, wyznaczył na dzień 20 Lutego (4 Marca) 1861 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej, licytacja zacznie się od sumy rs. 10,361 kop. 52, jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa dnia 17 (29) Stycznia 1861 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 443 w Warszawie, z podwyższenia o $^1/_4$ część szacunku na zasadzie art. 710 K. P. S. dnia 16 (28) Października 1861 roku odbytym, nabywcą tejże nieruchomości za pośrednictwem Zygmunta Krysińskiego wówczas Adwokata, obecnie Obrońcy przy Senacie, stosownie do deklaracji przed Pisarzem Trybunału Cywilnego dnia 28 Lutego (12 Marca) 1861 r. przez samego Jana Nepomucena Łastowieckiego złożone, stał się tenże Jan Nepomucen Łastowiecki b. Mecenas, obecnie pod Nr. 443 w Warszawie zamieszkały, za n j wyżej postąpione licytum rs. 23,250.

Gdy tenże nabywca warunkom licytacyjnym dotąd zadosyć nie uczynił, jak o tem świadectwo przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 25 Lutego (9 Marca) 1870 r. wydane przekonywa, przeto Izabella z Hr. Mostowskich Starzyńska wdowa, w mieście Dreznie Królestwie Saskiem zamieszkała, wierzycielka hypoteczna sumy rs. 9,000 z procentem od dnia 1 Lipca n. s. 1865 r. należnej i na nieruchomości Nr. 443 w Warszawie zabezpieczonej, przez pełnomocnika swego Antoniego Nowakowskiego w Warszawie pod Nr. 343 mieszkającego, działająca, w myśl art. 737, 738, 739 i n. K. P. S. przez Henryka Hoffmann Patrona w Warszawie pod N-rem 1771*a* zamieszkałego, u którego prawne zamieszkanie sobie obiera, prawne kroki czyniąca, donosi i ogłasza, że nieruchomość Nr. 443 w Warszawie przy ulicy Krakowskie Przedmieście i Koziej położona, sprzedaną zostanie w drodze relicytacji na koszt i risico Jana Nepomucena Łastowieckiego b. Mecenasa w Warszawie pod Nr. 443 obecnie zamieszkałego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków powtórnej sprzedaży, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, w dniu 13 (25) Maja 1870 r. o godzinie 10 rano.

Licytacja w drodze relicytacji rozpocznie się od sumy rs. 15,500, jako $^2/_3$ części licytum przez tegoż Jana Nepomucena Łastowieckiego postąpionego.

Warszawa d. 14 (26) Kwietnia 1870 r.

Henryk Hoffmann, Patron.

N. D. *2037. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie:

1. Aleksandra Wojciechowskiego Urzędnika Sądowego, w mieście Łowiczu zamieszkałego, w imieniu własnem, oraz jako opiekuna głównego Stanisława i Konstantego nieletnich Wojciechowskich na rzecz tychże z mocy Uchwały Rady Familijnej pod dniem 28 Kwietnia (10 Maja) 1869 r. w Wydziale I. Sądu Pokoju w Warszawie wydanej działającego, i wreszcie jako pełnomocnika pełnoletnich Antoniego i Leopoldyny rodzeństwa Wojciechowskich z mocy aktu plenipotencji urzędowej pod dniem 17 (29) Września 1869 roku, przed Rejentem Romanem Wolskim zeznanej działającego.

2. Jana Wojciechowskiego, Studenta byłej Szkoły Głównej Warszawskiej, w Warszawie pod Nr. 40 $^5/_7$ zamieszkałego wszystkich zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Aleksandra Kraushara Patrona, w Warszawie pod Numerem 655 dawniej, a obecnie pod merem 739*a* zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu rs. 900 z większej sumy rs. 1.050 pochodzących, z procentem 6% od dnia 1 Kwietnia 1869 r liczącym się i kosztów od Wincentego Szajkowskiego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1538 położonej zaś w Warszawie pod Nr. 1047 lit. b zamieszkałego, protokółem Teofila Ejchler, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 18 (30) Grudnia 1869 r spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie, przy rogu ulicy Chmielnej i Wielkiej pod Nr. 1538, na gruncie czynszowym, z którego opłaca się rocznie do kasy dochodów skarbowych miasta Warszawy czynszu rs. 3 kop. 27½, w Cyrkule policyjnym VIII, administracyjnym VIII i IX, w jurisdykcji Sądu Pokoju miasta Warszawy Wydziału III położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Wincentego Szajkowskiego należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, księgą wieczystą objęta, przybliżonej rozległości około łokci kwadratowych 2204 mieć mogąca.

Na gruncie tej nieruchomości stoją następujące

Zabudowania:

1. Dom drewniany parterowy, o jednym kominie murowanym, nad dach gontami kryty wyprowadzonym.

2. Budynek z desek postawiony z dachem gontami krytym.

3. Budynek podobny, postawiony z desek, z dachem gontami krytym.

4. Budynek drewniany z desek, dach na nim gontami kryty, w budynku tym są komórki.

5. Studnia drewniana z takąż pompą.

6. Drzew na podwórku owocowych 8.

W domu tym mieszka trzech lokatórów z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Aleksandra Kraushara Patrona, w Warszawie pod Nr. 655 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego Wydziału I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr 462 urzędującemu, na ręce Józefa Stawińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie, tamże pod N-rem 405 urzędującemu, na ręce własne,

Obudwom, dnia 26 Grudnia (7 Stycznia) 1869/70 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 29 Grudnia 1869 (10 Stycznia 1870) r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana w Wydziale I. dnia 17 (29) Marca 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Aleksander Kraushar, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 10 (22) Stycznia 1870 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d 10 (22) Stycznia 1870 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1538 w Warszawie położonej, w dniach: 17 (29) Marca, 31 Marca (12 Kwietnia) i 14 (26) Kwietnia 1870 r, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 28 Kwietnia (10 Maja) 1870 roku godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w Wydziale I. Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych jego posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rsr. 750, którą popierający sprzedaż za subhastowaną nieruchomość postępuje, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 15 (27) Kwietnia 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. *3063. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Albina Radoszewskiego wicedyrektora wyznań w Królestwie Polskiem i jego małżonki Ludwiki z Radoszewskich Radoszewskiej, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, czyli obojga małżonków Radoszewskich w Warszawie pod Nr. 779 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy ogólnej rs. 20.928 k. 47 z procentem od dnia 1 Lipca 1868 r. (z możnością potrącenia upłaconej listami likwidacyjnemi sumy rsr. 1,800, oraz kosztów od Leopolda-Wilchelma dwóch imion Patzer obywatela właściciela dóbr Rogów w Powiecie Brezińskim Gubernji Petrokowskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokółem Antoniego Onufrego Sadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego z dnia 10 (22), a w kontynuacji 11 (23) i 12 (24) Października 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE,

Rogów z przyległościami Maryanów, dawniej w Okręgu Brezińskim, w Powiecie Brezińskim Gubernji Petrokowskiej, pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Brezinach w gminie Mroga-Dolna parafii Jeżów położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Leopalda Wilhelma Patzer należące, i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około włók 45 mórg 8 po odtrąceniu tego, co na rzecz włościan wedle Najwyższego Ukazu przeszło, zawierające.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Wjazd do dworu przez bramę masiv murowaną z wierzejami dwuskrzydłowemi sztachetowemi, nad którą umieszczony jest dzwonek metaliczny z sznurem.

2. Stodoła kamieniem polnym podmurowana, masiv murowana gontami kryta, przy której jest maneż okrągło z cegły na wapno obmurowany, gontami kryty.

3. Stodoła masiv murowana z maneżem czterokonnym gontami kryta, z młockarnią i sieczkarnią, pod stodołą tą jest piwnica.

4. Chlewy masiv murowane dachówką kryte.

5. Spichrz masiv murowany piętrowy, dachówką kryty, pod którym jest piwnica.

6. Szopa gontami kryta.

7. Zabudowanie dachówką pokryte, w którym tak jest urządzona, że z tyłu na dole, jakby suteryna, jest holendernia, a na wierzchu są stajnie dla koni przy zabudowaniu tem jest urządzona pompa drewniana, za pomocą której jest wydobywana gnojówka, która wznosi się na pola, przy budynku tym na zewnątrz iest urządzona kadź wielka w żelazne obręcze do wywozów.

8. Gorzelnia i browar masiv murowane dachówką kryte z kominem murowanym.

9. Suszarnia i drwalnia masiv murowane dachówką kryte z kominem murowanym.

10. Zabudowanie z drzewa gontami kryte z słupem drewnianym, na którym jest urządzony gołembnik, na kurniki przeznaczone.

11. Budynek z drzewa gontami kryty.

12. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym.

13. Szopa murowana dachówką kryta.

14. Dom z drzewa szabrowany, oficyną zwany, z gankiem, dachówką kryty z kominem murowanym.

Ogród obszerny, w części drzewem dzikiem, a po większej części drzewem owocowem obsadzony, w części warzywny, sztachetami z łat osłoniony, przy którym jest mała sadzaweczka, w ogrodzie tym jest 2 altanki z drzew, a z boku urządzona kloaka, po za ogrodem jest kawał muru z cegły, inspekta z pięciu skrzyń, 13 pni czyli uli z pszczołami.

15. Piwnica w ziemi murowana gontami kryta, przy której jest dół deskami na wapno pokryty.

16 Porządkownia z szopą masiv murowana gontami kryta.

17. Stodoła gontami i w części deskami kryta.

18. Owczarnia z kamienia polnego murowana dachówką kryta.

Studnia cembrowana z pompą, z której zarazem przez rury pod ziemią przeprowadzone, wydobywa się woda na górę do gorzelni i browaru.

19. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym przy którym jest kloaczka.

20. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym.

21. Kuźnia z kamienia murowana dachówką kryta, z kominem murowanym.

22 Zabudowanie z drzewa deskami i gontami częścią kryte, w którem jest dla służby dworskiej 7 chlewów urządzonych.

23. Dom z drzewa gontami kryty 2 kominy murowane mający.

24. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym.

25. Młyn wodny z drzewa gontami kryty, na rzeczce Mzoga, o trzech gankach, kamieniami i wszelkiemi rekwizytami.

26. Dwa domy z drzewa gontami kryte z kominami murowanemi.

27. Stajenka i obórka gontami kryte.

28. Stodoła z drzewa gontami kryta, w której jest urządzony spichlerek.

29. Chlewy z drzewa gontami kryte.

30. Kuczka żydowska z desek chrustem i choiną pokryta. Piwnica czyli dół na kartofle.

31. Dom z drzewa gontami kryty z dwoma kominami.

32. Obórka z drzewa gontami kryta.

33. Karczma z drzewa z zajazdem i stajnią gontami kryte, przed karczmą studnia cembrowana z żurawiem i kublem.

34. Oburka z drzewa gontami kryta.

35. Stodółka z drzewa gontami kryta.

36. Karczma z drzewa z zajazdem i stajnią dachówką kryta z kominem murowanym, przy której to karczmie jest studnia cembrowana z bali z kolem i kublem.

37. Stodółka z drzewa gontami kryta.

38. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym.

39. Dwa piece murowane gontami kryte, do wypalania cegły i jeden bez dachu.

40. Pięć szop do składania cegły, gontami a częścią deskami krytych.

41. Pięć dołów cembrowanych z maszynerjami.

42. Studnie czyli pompy do wyciągania wody. Przy piecach powyższych są ułożone szyny żelazne i jest urządzona kolej żelazna dla przewózki cegły do stacji na plant, która to kolej jest kosztem Dyrekcji urządzona.

43. Dom z drzewa gontami kryty, z trzema kominami.

44. Szopa deskami i klepkami kryta.

Inwentarz żywy i martwy, oraz aparat gorzelniany, w browarze kocioł miedziany i t. p., po szczególe w akcie zajęcia umieszczony.

Majer Wejnberger i Peretz Brałer, opłacają tytułem placowego rs. 30 rocznie. Każdy utrzymujący bufet na stacji kolei żelaznej w Rogowie, płaci rs. 350. Bendyk Wolfau dzierżawiący młyn, nic nie płaci, z powodu, iż takowy ma wypuszczony w procencie od pożyczonej sumy Patzerowi. Juljusz Oberlender i Jakób Ulmen, z karczem płacą po rs. 150, dochód z propinacji w całych dobrach ze sprzedaży okowity może być około rs. 750, a z ogrodu fruktowego rs. 150, zaś dochody z cegielni i browaru, oraz z pachtu krów i owiec, oraz rybołówstwa w miarę produkcji.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Wiktorowi Slusarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Brezinie tamże urzędującemu na ręce własne.

2. Antoniemu Nockowskiemu, Wójtowi gminy Mroga-Dolna, do której to gminy dobra ziemskie Rogów z Powiecie Brezińskim Gubernji Petrokowskiej położone należą, we wsi Mroga-Dolna urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 16 (28) Października 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 17 (29) Października 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 2 (14) Stycznia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 31 Paźdz. (12 Listopada) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 31 Paźdz. (12 Listopada) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 2 (14), 16 (28) Stycznia, oraz 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 r., oraz przygotowawczem przysądzeniu w dniu 3 (15) Marca 1869 r. nastąpiła w dniu 16 (28) Października 1869 r. ostateczna sprzedaż. Jakoż Trybunał Cywilny w Warszawie, w terminie tym dobra Rogów z przyległościami i przynależytościami w Powiecie Brezińskim położone, za sumę rs. 55,001 przysądził Teodorowi Dobieckiemu obywatelowi w dobrach Kołaczynku Okręgu i Powiecie Brezińskim, oraz Abrahamowi Hammer obywatelowi w mieście Rawie zamieszkałym, za pośrednictwem Juljana Czajkowskiego Adwokata. Gdy jednakże Dobiecki i Hammer w terminie prawem i warunkami oznaczonym, warunków tych nie dopełnili: 1. Marjanna z Draców Filipa Drac b. Urzędnika Zarządu Pocztowego Warszawskiego żona, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniąca, czyli oboje małżonkowie Drac pod Nr. 1249. 2. Anna z Draców Franciszka Makowskiego Urzędnika Warszawskiego Okręgu Naukowego małżonka, w asystencji i za upoważnieniem męża działająca, czyli oboje małżonkowie Makowscy pod Nr. 1583. 3. Ludwik Filipecki Asesor Sądu Poprawczego Wydziału II w Warszawie, w imieniu własnem, oraz jako ojciec i opiekun główny nieletniej Laury-Julji-Zofji 3-ch imion z niegdy Zofją z Draców spłodzonej córki, pod Nr. 1098c. 4. Jan Drac urzędnik Warszawskiej Izby Skarbowej w imieniu własnem, oraz jako opiekun przydany wyżej ad 3. wymienionej nieletniej Filipeckiej pod Nr. 2766c., wszyscy w Warszawie zamieszkali a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania relicytacyjnego u Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego sobie obierający, jako wierzyciele hypoteczni sumy rs. 4,996 kop. 37½, z większej sumy rs. 6,000 pochodzącej, z której to sumy należy się Janowi Drac, Marjannie Drac i Annie Makowskiej po rs. 1,251 kop. 48⅓ każdemu, a nieletniej Laurze-Julji-Zofji 3-ch imion Filipeckiej rs. 1,241 kop. 92½, oraz procentów zalegających od całej sumy rs. 6,000, od dnia 12 (24) Czerwca 1867 r. do dnia 17 (29) Stycznia 1868 r. od sumy rs. 5,254 kop. 45, od dnia 17 (29) Stycznia 1868 r. do dnia 6 (18) Lipca t. r., zaś od sumy rs. 4,996 kop. 37½, od dnia 6 (18) Lipca 1868 r. aż po obecną datę pozyskali świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie, daty 28 Marca (9 Kwietnia 1870 roku niedopełnienie warunków stwierdzające i na podstawie takowego w poszukiwaniu swoich należności, w myśl art. 737 i nast. K. P. S. przedsięwzięli relicytację dóbr ziemskich Rogów z przyległościami i przynależytościami, na odpowiedzialność i niebezpieczeństwo wzmiankowanych Teodora Dobieckiego i Abrahama Hammera.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków relicytacyjnych odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych jego posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I dnia 8 (20) Maja 1870 r. o godzinie 10 z rana lub za przywołaniem sprawy z wokandy subhastacyjnej.

Sprzedażą relicytacyjną dyrygować będzie Stanisław Rotwand Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, jako ustanowiony ze strony przedsiębiorących relicytacją Obrońca, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane i u którego też równie jak i w kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, zbiór objaśnień i warunki sprzedaży relicytacyjnej przejrzane być mogą.

Warszawa d. 8 (20) Kwietnia 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 3023. Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jakóba Loewenberg obywatela poczesnego w Warszawie pod Nr. 1062 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kazimierza Brzezińskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489b, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 36,017 kop. 94 z procentem 6% od dnia 1 Stycznia n. s. 1862 r. i kosztów egzekucyjnych od Władysława hr. Załuskiego obywatela, właściciela dóbr ziemskich Niegów, z przyległościami i przynależytościami w okręgu i powiecie Stanisławowskim gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokułem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 7 (19), 8 (20), 9 (21), 12 (24) Marca 1862 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Niegów, podług wykazu hypotecznego z folwarku Niegowa, z osad, Młynarze, Fiszor i Piekiełko, tudzież z folwarków Zielinów Szlubow i Mostkówka, wsi pańszczyźnianej Gaj, kolonji czynszowych Deskurów, Tumanek, Łucynów i Wólka Szlubowska oraz z lasów przyległych a podług zaprowadzonego gospodarstwa z folwarków Niegowa, Zielinów i Mostówka vel Florjanów, z osad: Młynarze Piekiełka, Fiszor, Korszlaki z wsi Szlubow, z wsi czynszowej Gaj, kolonji czynszowych, Deskurów i Grabnik, Tumanek i Rogówka, Łucynów, Wólka Szlubowska i lasów przyległych składające się w o-gu i p-cie Stanisławowskim, gubernji Warszawskiej, gminie Niegów, parafji Niegów pod okręgiem Sądu Pokoju, okręgu Stanisławowskiego położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Władysława hr. Załuskiego należące, w posiadaniu zaś dzierżawnem Antoniego Wilczyńskiego i Walentego Nizińskiego zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około włók 226, mórg 13 miary nowopolskiej czyli dziesiatyn 3481, sażeni 476 miary rosyjskiej mające.

Gleba gruntu w tychże dobrach jest klasy 2 pszennej i klasy I, II i III żytniej.

Folwark Niegów.

1. Dwór z drzewa na zewnątrz szabrowany gontami kryty, 2. kuchnia z drzewa w węgieł i słupy pod gontami, 3. piwnica murowana ziemią kryta, 4. kurniki z drzewa pod gontami, 5. kloaka z drzewa pod deskami, 6. budowla mieszcząca w sobie chlewy i magle, 7. spichrz z drzewa w węgieł pod słomą, 8. stajnie z drzewa w słupy pod słomą, 9. stajnia z drzewa w węgieł pod słomą, 10. stodoła z drzewa w węgieł słomą kryta, 11. obórka pod słomą pomiędzy ścianami spichrza i stajni, 12. obórka takaż pomiędzy budowlami, 13. stodoła z drzewa w węgieł słomą kryta z młockarnią, sieczkarnią i wiałnią, 14. maneż z dachem pod słomą, 15. zrąb do mającej się wystawić szopy, 16. podwórze pomiędzy zabudowaniami płotem z żerdzi otoczone, w podwórzu jest, 17. sadzawka i powysadzane wierzby, 18. studnia drzewem cembrowana, 19. podwórko przed dworem płotem z żerdzi otoczone, 20. gorzelnia i browar z piwnicami z cegły palonej pod gontami z kamieni murowane, ma dwa kilsztoki, parownik, kilfas, rezerwoar z pompą, w gorzelni znajduje się aparat Pistorjusza z przyrządami.

W browarze znajduje się kocioł piwny miedziany sześcio beczkowy i inne przyrządy.

21. Studnia wywarowa z żurawiem, 22. studnia drzewem cembrowana z pompą z rurami podziemnemi, 23. skład na drzewo do gorzelni, 24. holendernia i wolarnia w słupy z cegły palonej, 25. chlewek z drzewa pod słomą, 26. owczarnia z cegły palonej wymurowana, słomą kryta, 27. budowla z drzewa w węgieł pod słomą, w której urządzony jest młyn deptak do mielenia słodu, 28. chlewków dwa z desek, 29. ogród fruktowy płotem z żerdzi otoczony w którym znajduje się drzew rodzajnych sztuk około 15 drzew młodych szczepów około sztuk 157 i ul z pszczołami, 30. czworaków sześć z drzewa w węgieł pod słomą, 31. chlewków 2 z drzewa pod słomą a jeden pod deskami, 32. sernik na słupie drewnianym, 33. dołów w ziemi 5, 34. chlewy z drzewa w słupy pod słomą 2, 35. stodoły z drzewa w słupy pod słomą 2, 36. chałupa z drzewa w węgieł pod dranicami, 37. chlew z drzewa w słupy bez dachu, 38. obora i chlew z drzewa w słupy pod słomą, 39. parkan z bali, 40. dom z drzewa w węgieł pod gontami, 41. przybudowanie do lewego szczytu domu tego. 42. budowla z drzewa w słupy pod gontami, 43. tratownik okrągły do wyrabiania gliny, 44. kloaka z drzewa pod deskami, 45. kuźnia z wystawą z drzewa w słupy pod dranicami, 46. chlewków dwa z drzewa jeden deskami a drugi słomą kryte, 47. studnia drzewem cembrowana, 48. ogród fruktowy i warzywny, w którym znajduje się drzew owocowych sztuk około 50. 49. budka dla stróża z drzewa pod deskami, 50. karczma z wystawką z tyłu przybudowanie, 51. zajazd z drzewa w słupy pod gontami. 52. szopa z drzewa pod słomą.

Probostwo Niegów.

53. kościół rzymsko-katolicki parafjalny murowany blachą żelazną kryty niewykończony, 54. kaplica tymczasowa z drzewa w słupy pod gontami, 55. dzwonnica, 56, plebanja, 57. komórka, 58. piwnica, 59. kloaka, 60. studnia, 61. ogród warzywny, 62. sadzawka, 63. dół z wapnem, 64. stodoła i obory, 65. wozownia, 66. chlewków dwa, 67. dom (wikarjat), 68. przybudowanie, 69. chlewek, 70. ogródek warzywny, 71. szpital z drzewa, 72. chlewek.

Antoni Latoszek w karczmie szynkuje trunek dworski, Janasz Całka płaci suchej arendy rs. 75 rocznie, Chaim Kopczyński kowal własnemi narzędziami wykonywa roboty dla dworu.

Folwark Zielinów.

73. dom z drzewa w węgieł gontami kryty, 74. stodoła z drzewa w słupy pod słomą, 75. piec z cegły murowany do wypalania garnków, 76. obora z drzewa w słupy, 77. studnia drzewem cembrowana, 78. podwórze w środku zabudowań:

Franciszek Adamski mieszka w domu i płaci z mieszkania i pół morgi gruntu rocznie rs. 15. Franciszek Reciński za mieszkanie płaci rocznie rs. 5.

Folwark Zazdrość.

Probostwo w Niegowie w zamian za grunta łąki i zarośla powierzchni mórg 220 pr. 170, wynoszące otrzymało w innem miejscu, a mianowicie: w nomenklaturze Nakiel zwanej, grunt orny i łąki z których utworzyło folwark Zazdrość wynoszący około mórg 299, pr. 69, na gruncie tegoż folwarku egzystują własne probostwa następujące:

Zabudowania.

79. Dom z drzewa, 80. wołownia, 81. obora, 82. trzy stodoły, 83. pięć chlewków, 84. studnia, 85. czworaki, 86. dół na kartofle, 87. sernik, 88. obora, 89. dwie chałupy, 90. stodoła i dwa chlewiki pod jednym dachem, 91. ogrodzenie. Aleksander Drabiński dzierżawi folwark Zazdrość, z którego płaci proboszczowi w Negowie rs. 450 rocznie.

Folwark Mostówka vel Florjanów.

92. dom z drzewa w węgieł pod słomą, 93. stodoła z piwnicą z drzewa w słupy pod słomą, 94. stodoła z drzewa w słupy pod słomą, 95. wystawa na słupach, 96, spichrz z drzewa w węgieł pod gontami, 97. studnia, 98. kurniki i chlewy, 99. stajnia i wozownia, 100. chlewek z drzewa w słupy pod deskami, 101. kloaka, 102. obora z drzewa w słupy pod słomą, 103. czworaki takież, 104. buda z chrustu, 105. sernik z drzewa, 106. piwnica z drzewa, 107. dół na kartofle, 108. podwórze pomiędzy zabudowaniami, 109. ogrodzenia.

C e g i e l n i a.

110. Chałupa z drzewa w słupy pod dranicami, 111. szopa na słupach drewnianych, 112. piec z cegły murowany o trzech czeluściach, 113. studnia drzewem cembrowana, 114, trat dwie i dwa doły. Ignacy Zieliński zadzierżawił cegielnią do ś-go Jana 1863 r., z której obowiązany płacić od wypalonych 1000 sztuk cegły kop. 90. Antoni Słomczyński strycharz mieszka w chałupie i za wypalenie 1000 cegły bierze rs. 1 kop. 70.

Osada Piekiełko.

1. Chałupa z drzewa w słupy pod słomą, a) chlewek, b) stodoła, c) chlewek. Jan Framkiewicz posiada tę chałupę z zabudowaniami i gruntem mórg 5 prętów 124. Przeszedł na okup i oczekuje na oczynszowanie.

Osada Młynarze.

2. Chałupa z drzewa w słupy pod dranicami a) dwa chlewiki, b) stodoła i dwie obór pod jednym dachem, osadę tę posiada Jan Pacik, który oczekuje na oczynszowanie.

Osada Fiszor.

3. Młyn z młynicą i pomieszkaniem z drzewa w węgieł pod gontami, z wszelkiemi rekwizytami, 4. karczma z zajazdem z drzewa w węgieł i słupy pod słomą, 5. zrąb z drzewa bez dachu, młyn dzierżawi Mosiek Melnik, płaci rocznie rs. 120. Franciszek Przybylski w karczmie szynkuje trunek dworski Jan Szymański za mieszkanie płaci rub. sr. 15 kop. 60 rocznie.

Osada Forszlaki.

6. Karczma z zajazdem pod jednym dachem z desek, 7. dom z drzewa w słupy pod deskami. Kazimierz Grześkowicz mieszka w karczmie szynkuje trunek dworski. Abraham Fredman mieszka w domu, dzierżawi przewóz na Bugu, z którego płaci dzierżawy rs. 135 rocznie.

Karczma Nowa.

8. Karczma z zajazdem na podmurowaniu z cegły, z drzewa w węgieł i słupy pod dranicami, 9. studnia drzewem cembrowana. Józefa Kozerska w karczmie szynkuje trunek dworski, Jan Kozerski za mieszkanie i grunt płaci do dworu rs. 18 rocznie.

Smolarnia.

10. Chałupa i obora na drzewo w węgieł i słupy pod dranicami, 11. piwnica w ziemi, 12. chałupa z drzewa w słupy pod dranicami. 13. studzinka, 14. piec do wytapiania smoły, robienia terpetyny, przy takowym urządzona kadź drewniana, 15. studnia, 16. szopa na skład smoły, 17. zgliszcza po rozwalonym piecu. Szymsia Niedźwiecki, mieszka w chałupie dzierżawi smolarnią, płaci rocznie rs. 135.

Wieś Szlubów.

Zawiera ogólnej rozległości mórg około 545, pr. 32 miary nowo-polskiej czyli dziesiatyn 279, sażeni 339.

Włościanie w tej wsi nowo osiedli są tacy:

1. Jan Paź, 2. Antoni Jeziorski, 3. Paweł Kurzątek 4. Piotr Kurzątek, 5 Adam Szczęsny, 6. Kazimierz Zglitz, 7. Karol Staskowicz, 8. Jan Rocki, 9. Adam Czeski, 10. Franciszek Szymecki, 11. Grzegorz Staniszewski, którzy stosownie do umowy z dzierżawcą Wilczyńskim mają po pięć mórg gruntu, po 300 pr. łąki, posiedzenia, a za to każdy po rs. 22 kop. 50 rocznie ratami kwartalnemi z góry opłaca i odrabia po dwanaście dni żniwa.

Na gruncie tej wsi są zabudowania:

1. Dom z drzewa w węgieł pod gontami, 2. obora z drzewa wsłupy pod dranicami, 3. chlewów jedenaście z drzewa, 4. stodoły i obory pod jednym dachem słomianym z drzewa w słupy, 5. stodoła i obora, 6. chałup siedm z drzewa, 7. zrąb chlewka z drzewa, 8. stodoła z drzewa w słupy pod słomą, 9 brog na czterech słupach 10. ogródek w którym znajduje się uli pustych 9, 11. studnia drzewem cembrowana, 12. zrąb chałupy z drzewa bez dachu.

Franciszek Szymecki, w swojem mieszkaniu szynkuje trunek dworski.

Icek Stołak i Judka Szafran, za najem mieszkania płacą do dworu każdy z nich po rs. 7 kop. 50.

Wieś czynszowa Gaj.

1. Sześć chałup z drzewa w węgieł pod dranicami, 2. dwa chlewki, 3. dwa zręby po rozwalonych chlewkach, 4. trzy stodoły z drzewa w słupy, 5. słupy cztery drewniane po rozwalonym chlewku.

Włościanie w tej wsi osiedli są:

1. Tomasz Grochowski, 2. Bartłomiej Chudy, 3. Jan Girża, 4. Piotr Masiarski, 5. Adam Grochowski.

Josek Katz za mieszkanie we wsi Gaju i za grunt płaci do dworu rs 4 kop 50.

Kolonja Deskurów.

Posiada 13 kolonistów, którzy w miarę posiadanego prze siebie gruntu, płacą czynszu rocznie do dworu na św. Jan i Nowy Rok to jest w 2-ch ratach wszyscy razem rs. 266 kop. 25, i ci mają własne swoje zabudowania, w akcie zajęcia wyrażone.

Osada czyli kolonja Grabnik.

Posiada i czynszownika Tomasza Soche, który ma gruntu około mórg 30, z których płaci do dworu na św. Jan rs. 15, na Nowy Rok rs. 7 kop. 50.

Kolonja Tumanek.

Posiada 9 kolonistów, którzy w miarę posiadanego przez siebie gruntu płacą razem rs. 135 w 2-ch ratach półrocznych na św. Marcin i Nowy Rok, i ci mają swoje własne zabudowania:

Jedna chałupa stoi w bliskości kolonji Łucynów i należy do kolonisty Jakóba Nowak.

Osada czyli kolonja Rogówka.

Mieści w sobie 3-ch kolonistów, którzy posiadają grunta w ogóle mórg 60, obowiązani opłacać czynszu rocznie razem rs. 54.

Kolonja Łuczynów.

Posiada 2-ch kolonistów, którzy w miarę używanego gruntu płacą czynszu rocznie na św. Marcin i na Nowy Rok ogółem rs. 288 i odrabiają 16 dni pieszych do dworu, koloniści ci mają swoje własne zabudowania.

Kolonja Wólka Ślubowska.

Posiada 6 kolonistów, którzy w miarę nadanego sobie gruntu, opłacają czynszu w dwóch ratach na św. Jan i Nowy Rok razem rs. 56 kop. 25.

Na gruncie tej kolonji egzystują takie zabudowania:

1. Pięć stodół z drzewa w słupy, z tych jedna z oborą.
2. Cztery słupy w ziemię wkopane.
3. Sześć chałup z drzewa w węgieł, z tych jedna z chlewkiem.
4. Sień z drzewa w słupy chrustem przykryta.
5. Studni 2, 6. chlewów 5, 7. brog na 4-ch słupach, 8. obora z drzewa w słupy, 9. studnia 10. karczma z drzewa w węgieł pod dranicami.

Teofil Zygmuntowicz w karczmie powyższej szynkuje trunek dworski.

L a s y.

w zajętych dobrach będące, podzielone są na trzy obręby: Niegów, Mostkówka i Szlubów, każdy zaś obręb na cztery okręgi, a dalej na poręby do roku 1878/9.

Drzewa znajduje się panujące sosna tu i owdzie z pojedynczo brzozą. Lasu tego pilnują czterej gajowi.

W lasach tych obecnie odbywa się wyróbka drzewa przeznaczonego na spław do Gdańska dokonywanego przez Ludwika Rozenberga, który w takowych lasach zakupił drzewa na pokłady w ilości 40 000 do 50,000 sztuk.

W lesie opisanym znajduje, się także barci sztuk około 35 pszczołami obsadzonych, oprócz tych sztuk około 40 barci.

M a r c ó w k a.

Przy urządzeniu lasów przez Komisję Skarbu od ogólnej przestrzeni tychże odłączony został odpadek leśny, zwany Marcówka przy granicy kolonji Łucynów. Z odpadku tego posiadają prawem wieczystej dzierżawy gruntu, młanowicie:

1. Ksiądz Florjan Gieczyński jedną włókę, płaci czynszu rocznie po kop. 50 z morgi.
2. Józef hrabia Wolański dwie włóki, płaci czyszu rocznie po kop. 75 z morgi.
3. Ignacy Zieliński trzy włóki płaci czynszu rocznie po kop. 50 z morgi w dwóch ratach.

Resztę zaś tego odpadku należy do dominji.

Na gruncie odpadku leśnego Marcówka znajduje się.

1. Dom z drzewa w węgieł! pod dranicami.
2. Chlewek z drzewa w słupy.
3. Studnia.

J e z i o r a.

Jezioro Kółko zwane w blizkości gorzelni w Niega. ie, jezioro Prądowo pod Szlubowem.

Jezioro Wyprzątaniec przy granicy Rybieńkowskiej.

Pola Wrzecionki duże i małe.

Pomiędzy Szlubowem a Fiszorem wypuszczone w roczną dzierżawę za opłatą po rs. 1 z morgi.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych dóbr znajduje się w akcie zajęcia, u sprzedażą dyrygującego Kazimierza Brzezińskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489b, zamieszkałego zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Józefowi Siwickiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okr ęgu Stanisławowskiego w mieście Radziejowie rOkręgu Stanisławowskim urzędującemu, na ęce własne dnia 11 (23) Maja 1862 r.

2. Antoniemu Wilczyńskiemu, Wójtowi, gminy dóbr Niegowa w tychże dobrach Okręgu Stanisławowskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałemu i urzędującemu, na ręce własne dnia 11 (23) Maja 1862 r.

Wniesione do księgi wieczystej dóbr Niegów w Okręgu Stanisławowskim położonych, w Warszawie, d. 15 (27) Maja 1862 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na andjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 17 (29) Lipca 1862 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Kazimierz Brzeziński Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 29 Maja (10 Czerwca) 1862 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1862 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr powyższych, Trybunał w terminie przygotowawczego przysądzenia na dniu 4 (16) Października 1862 roku odbytym, dobra rzeczone Jakóbowi Lewenberg ekstrachentowi subhastacji za sumę rsr. 50,000 przygotowawczo przysądził, po sporządzeniu zaś taksy tych dóbr, Trybunał wyrokiem na ilacją dnia 9 (21) Kwietnia 1863 r. zapadłym, termin do ostatecznego tych dóbr przysądzenia na dzień 30 Maja (11 Czerwca) 1863 r. godzinę 10-ą z rana wyznaczył, gdy zaś w tym terminie licytacja od sumy rs. 90,000 jako $^2/_3$ części taksy, przez biegłych wykrytej, rozpoczęta dla braku licytantów odbytą być nie mogła i Jakób Lewenberg dalej subhastacji nie popierał, przeto Wiktorja z Olechowskich Marchwińska wdowa w imieniu własnem i na rzecz nieletnich Ignacego Macieja, Felicjana-Wojciecha, Julji Tercsy i Jana Kantego po dwa imiona mających, działająca, w dobrach Brzesce, Okręgu Czerskim, Gubernji Warszawskiej, Kazimiery-Ksawery 2-ch imion z Marchwińskich i Zygmunta małżonków Rościszewskich obywalcli w dobrach Borowice, Gubernji Płockiej, w reszcie Pauliny Teodozji 2 imion z Marchwińskich i Adolfa małżonków Wilczyńskich obywateli w dobrach Siecień, Gubernji Płockiej zamieszkałych, przez Ksawerego Karasińskiego Adwokata stawających, dwoma wyrokami Trybunału Cywilnego z dnia 30 Października (12 Listopada) 1864 r. zaocznie, i d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1864/5 r. ocznie zapadłemi upoważnioną została do dalszego popierania subhastacji rzeczonych dóbr w miejsce Jakóba Lewenberga, wierzyciela i ekstrachenta subhastacji, a zarazem nakazaną została rewizja taksy tychże dóbr w d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1862/3 r rozpoczętej, a w d. 9 (21) Marca 1863 r. ukończonej, przez biegłych Henryka Hülke, Franciszka Piotrowskiego i Stanisława Borkowskiego sporządzonej, wreszcie rewizja rewizji taksy tychże dóbr w d. 6 (18) Sierpnia 1863 r. rozpoczętej, a w d. 31 Sierpnia (12 Września) t. r. ukończonej, przez biegłego Muklanowicza dopełnionej, z uwzględnieniem ukazu z dnia 2 Marca 1864 r. i do odbycia tej czynności biegły w osobie Stanisława Dzięgielewskiego Adjunkta Ekonomicznego wydziału dóbr i lasów w Komisji Przychodów Skarbu mianowany, gdy zaś tenże biegły rewizją rewizji taks powyższych uskutecznił, na żądanie tychże zapadł w Trybunale Cywilnym tutejszym na ilację wyrok z d. 26 Lutego (10 Marca) r. b. oznaczający, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na d 13 (25) Kwietnia godzinę 10 z rana który się odbędzie na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie jak wyżej, sprzedażą zaś dyrygować będzie Ksawery Karasiński Adwokat w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkały. Licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rs. 83,600 jako $^2/_3$ części taksy przez biegłego Dzięgelewskiego wynalezionej.

Warszawa, dnia 1 (13) Marca 1865 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy dla zachodzących sporów odbytym być nie mógł, przeto Trybunał wyrokiem z d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1865 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 7 (19) Maja t. r. wyznaczył, lecz takowy dla braku licytantów spełzł bezskutecznie. Następnie Trybunał wyrokiem z dnia 10 (22) Maja 1865 r. nowy termin na dzień 1 (13) Czerwca 1865 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który również z powodu braku licytantów od bytym być nie mógł. Dalej wyznaczony wyrokiem Trybunału z d. 14 (26) Października 1865 r. termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 5 (17) Listopada 1865 r. dla tej samej przyczyny, to jest dla braku konkurentów nie przyszedł do skutku. Naostatek Trybunał wyrokiem ilacyjnym z d. 8 (20) Listopada 1865 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 25 Listopada (7 Grudnia) 1865 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie dobra Niegów z przyległościami i przynależytościami, przysądzone zostały za sumę najwyżej postąpioną rs. 83,600, Ksaweremu Karasińskiemu Mecenasowi, w imieniu i na rzecz Naftala Steinkalk handlującego w Warszawie pod Nr. 1822a, zamieszkałego, działającemu, jak o tem wyrok ostatecznego przysądzenia i deklaracje w biurze pisarza Trybunału d. 29 Listopada (11 Grudnia) 1865 r. złożona, przekonywają.

Następnie Naftal Steinkalk przez deklaracją urzędownie przed Wincentym Helcmanem Rejentem dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1865 r. zeznaną oświadczył: że dobra Niegów kupił na wyłączną własność Moritza Katz, który stając osobiście do powyższego aktu deklaracją przez Steinkalka złożoną, zaakceptował.

Ponieważ ani Steinkalk, ani Katz warunków licytacyjnych nie dopełnili, jak dowodzi świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie d. 10 (22) Stycznia 1868 r. wydane, przeto na żądanie Józefa Zbikowskiego wierzyciela hypotecznego dóbr ziemskich Niegów, w Warszawie pod Nr. 489b, zamieszkałego, a za mieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 549a. u Juljana Czajkowskiego Patrona Trybunału obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs 15,000 z procentem od dnia 7 Czerwca n. s. 1867 r. liczącym się, wystawiają się na publiczną sprzedaż w drodze resubhastacji dobra ziemskie Niegów, z przyległościami i przynależytościami, wyżej zpołożenia i szczegółów opisane, a to na risicoi niebezpieczeństwo Naftala Steinkalk, oraz Moritza Katz obywatela w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, na zasadzie powołanego świadectwa Trybunału oraz art. 737, 738, 739 i następnych. K. P. S.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych powtórnej sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I w miejcu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana w dniu 14 (26) Marca 1868 r.

Sprzedażą tą dyrygować będzie Juljan Czajkowski Patron, w imieniu Józefa Zbikowskiegoskiego działający, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 55,733 kop. 33$^1/_3$ jako $^2/_3$ części licytum przez Naftala Steinkalk postąpionego.

Warszawa d. 8 (20) Lutego 1868 r.

Pisarz Trybunału,
w zast. Ju jan Swierczewski.

Po odbyciu w dniu 14 (26) Marca 1868 r pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków subhastacyjnych dóbr Niegów Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem w tymże samym dniu wydanym termin do drugiej publikacji a zarazem przegotowawczego przysądzenia na dzień 9 (21) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I wyznaczył a licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 55,733 kop. 33$^1/_2$ jako $^2/_3$ części licytum przez Naftala Steinkalk postąpionego.

Warszawa, d. 18 (30) Marca 1868 r.

w z. Pisarza Trybunału J. Swierczewski.

Następnie po odbyciu w dniu 9 (21) Kwietnia 1868 r. przygotowawczego przysądzenia, w którym to dniu wniesiono ze strony Morytza Katz i Naftala Stejnkalk spory o nieważność przedsięwziętej resubhastacji oddalone zostały. Trybunał tutejszy wyrokiem z dnia 9 (21) Kwietnia 1868 r. zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia dóbr ziemskich Niegów na dzień 11 (23) Czerwca 1868 r. godzinę 10 rano wyznaczył, a licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 55,733 kop. 33$^1/_3$ jako $^2/_3$ części licytum przez Naftala Stejnkalk postąpionego.

Warszawa d. 10 (22) Kwietnia 1868 r.

za Pisarza Trybunału,
Świerczewski.

Powyższy termin do ostatecznego przysądzenia oznaczony, z powodu zaszłych sporów spełzł bezskutecznie, następnie zaś decyzją Komisji Likwidacyjnej w wykonaniu Najwyższego Ukazu z dnia 18 Lutego (2 Marca) 1864 r. na dzień 26 Lipca (7 Sierpnia) 1868 r. zapadłą, za grunta od dóbr Niegów odpadłe i na własność włościan przeszłe, przyznane zostało wynagrodzenie likwidacyjne w ilości ogólnej rs. 17,354 kop. 95, wynagrodzenie to w chwili wypłaty podług kurgu giełdy Warszawskiej z dnia 5 Listopada 1868 r. po rs. 69 kop. 62 za sto wynosiło.

a. Listy likwidacyjne w ilości rs. 17,350 po rs. 69 kop. 62 za sto rs. 12,079 kop. 7.

b. W gotowiznie końcowej rs. 4 kop. 95.

Razem rs. 12,084 kop. 2.

Stosownie przeto do § 12 warunków licytacyjnych w drodze resubhastacji położonych, szacunek na rs. 55,733 kop. 33$^1/_3$ do licytacji oznaczonej, ulega zmniejszeniu o rs. 12,084 kop. 2 czyli że licytacja w nowym terminie rozpocznie się od sumy rs. 43,649 kop. 31$^1/_3$.

Ponieważ zaś spory ze strony Sukcesorów Naftala Stejnkalk oraz Morytza Katz o nieważność popierania resubhastacji wyniesione wyrokiem Rządzącego Senatu z dnia 27 Lutego (11 Marca) 1870 r. oddalone zostały, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem ilacyjnym z dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r., nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr ziemskich Niegów z przyległościami w jurisd kcji Trybunału tutejszego położonych, wyznaczył na dzień 12 (24) Maja t. r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 43,649 kop. 31$^1/_3$.

Warszawa d. 1 (13) Kwietnia 1870 r.

za Pisarza Trybunału,
Betley Podpisarz.

N. D. 3060 Pisarz Trybunału Cywi nego w Lublinie.

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ks Tomasza Tokarskiego Proboszcza Parafli Wysokie tamże w Powiecie Krasnostawskim zamieszkałego, zamieszkanie prawne w Lublinie u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie pod Nr. 11 obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 4,500 w listach zastawnych z właściwemi kuponami z procentem prawnym od dnia 12 (24) Czerwca 1866 r. zalegającym od współwłaścicieli dóbr Potok lit. G. a mianowice od Wiktorji z Pawłowski Cędziwód Edmunda Cędziwoda małżonki, Joanny Bronisławy z Pawłowskich Józefa Stadnickiego małżonki, Zenona Tomasza Błażeja 3-ch imion Pawłowskiego, Wincentego Pawłowskiego jako opiekuna nieletniego Józefa Wojciecha Pawłowskiego, w dobrach Potoku lit. G zamieszkanie prawne obrane majacych, tudzież Franciszka Wołowskiego Patrona jako kuratora spadku wakującego po Marjannie Pawłowskiej pannie, w Lublinie zamieszkałego protokółem Komornika Sądowego Antoniego Grochowskiego w d. 14 (26) Marca 1870 r. rozpoczętym a w d. 16 (28) Marca t. r. ukończonym zajęte zostały w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE,

Potok lit. G. w gminie Potok, Powiecie Janowskim, Gubernji Lubelskiej, jurissykcji Sądu Pokoju w Kraśniku położone, od wyż wymienionych dłóżników prawem własności należące i przez nich posiadane

Dobra te obejmują ogółem przestrzeni mórg 1258, w szczególności zaś: w gruntach ornych żytnich mórg 369, w łąkach mórg 59, w lasach mórg 815, reszta pod zabudowaniami, wodami, nieużytkami. Grunta są porozrzucane W zajętych dobrach znajdują się następujące budowle: 1. Dwór drewniany pod słomą. 2. Owczarnia z drzewa pod słomą. 3. Czworak pod słomą. 4. Nowo stawiająca się chałupa. 5. Spichrz z drzewa pod słomą. 6. Dwie stodoły z szopą i manężem z drzewa słomą kryte 7. Stajnia, wozownia, obora. 8 Bydynek drewniany mieszczący w sobie sieczkarnię 9. Chlewki. 10. Karczma we wsi Potoku z drzewa pod słomą 11. Obórka pod gontem. 12. Stodoła pod słomą. 13. Kuźnia naprzeciw karczmy z drzewa pod gontem 14. Chałupa na ogrodzie do kuźni należąca stara zniszczona. 15. Stodoła takaż. 16 Karczma przy drodze na Brzezinach. z drzewa gontem kryta. 17. Chałupa na Brzezinach dla gajowego pod słomą.

Wraz z dobrami sprzedaży ulega inwentarz żywy i martwy na gruncie znajdujący się, protokółem Komornika szczegółowo opisany. Obszerniejsze opisanie znajduje się u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie pod N. 11, zaś zbiór objaśnień i warunki licytacyjne w kancelarji Pisarza Trybunału w Lublinie przejrzane być mogą.

Zajecie w kopiach doręczone:

1. Janowi Spaleniec Wójtowi gminy Potok pod d. 2 (14) Kwietnia 1870 r.
2. Robertowi Przegalińskiemi Pisarzowi Sądu Pokoju w Kraśniku d. 2 (14) Kwietnia 1870 r
3. Wniesiono do księgi hypotecznej dóbr Potok lit. G. d. 11 (23) Kwietnia 1870 r.
4. Wpisano do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału w Lublinie utrzymywanej d. 11 (23) Kwietnia 1870 r

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 19 (31) Maja 1870 r. o godzinie 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń.

Sprzedażą dyryguje Emilja Bóbr Patron w Lublinie pod Nr 11 zamieszkały.

Lublin d. 11 (23) Kwietnia 1870 r.

Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Lublinie.

Lublin d. 11 (23) Kwietnia 1870 r.

Barchwic

N. D. 3059. Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Moszka Lejb i Icka Gerenrechów kupców w mieście Kraśniku zamieszkałych, zamieszkanie prawne u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie pod Nr. 11 obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 2 033 kop. 12 z procentem od 3 (15) Listopada 1866 roku i kosztami od Józefa Pruszyńskiego właściciela dóbr Potok Wielki Stany małe w tychże dobrach zamieszkałego, należnej, protokułem Komornika Sądowego Antoniego Grochowskiego w dniach: 8 (20), 9 (21), 10 (22) i 11 (23) Października 1869 r. dopełnione zostało zajęcie dóbr ziemskich Potok Wielki Stany małe, położonych w Powiecie Janowskim, Okręgu Sądowym Kraśnickim, gminie Potok, Gubernji Lubelskiej.

Dobra te odległe od Lublina o mil 8, od miast Zaklikowa i Modliborzyc o milę, składają się z kawała ziemi popielatki sapowatej, porozrzucanego pomiędzy sąsiedniemi i włościańskiemi polami. Obejmują ogółem przestrzeni: w placach i pod zabudowaniami morgów 2, w ogrodach morgów 6. w gruntach ornych morgów 287, w łąkach morgów 16, w lasach i zaroślach morgów 809, w pastwiskach morgów 22, w wodach morgów 1, w drogach i nieużytkach morgów 4, razem morgów 1,147.

Dobra Potok Stany małe trzyma w dzierżawie Wawrzyniec Rzętkowski. Niwy Długoszczyzną zwaną zajmuje w zastawnem posiadaniu Magdalena Pawełkiewiczowa. Prócz tego półłanek pola z zaroślami dzierżawi Stanisław Gibalski.

Włościanom wsi Stany małe służy prawo wolnego wrębu i pasania bydła w lesie Osinki i na ugorach dworskich.

W zajętych dobrach znajdują się następujące zabudowania: 1. Dwór z drzewa pod gontem na podmurowaniu; 2. dom czeladni; 3. kuźnia; 4. stodoła z okrąglaków pod słomą; 5. spichlerz z drzewa pod słomą; 6. dom czworak z drzewa pod gontem; 7. obora i stajnia z drzewa pod słomą; 8. budynek z drzewa pod słomą stary dziurawy; 9. stodoła z drzewa dranicami kryta; 10. stodoła pod słomą z manężem; 11. karczma z drzewa pod gontem.

Inwentarz żywy i martwy na gruncie znajdujący się własnością jest dzierżawcy Rzętkowskiego.

Obszerniejsze opisanie znajduje się u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie pod Nr. 11, zaś zbiór objaśnień i warunki licytacyjne w

Kancelarji Pisarza Trybunału w Lublinie przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Janowi Spaleniec Wójtowi gminy Potok, dnia 6 (18) Stycznia 1870 r.; 2. Robertowi Przegalińskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Kraśniku dnia 7 (19) Stycznia 1870 roku; 3. Wniesiono do księgi hypotecznej dóbr Potok Wielki Stany małe, dnia 14 (26) Stycznia 1870 roku, a w dniu 15 (27) Stycznia 1870 roku do księgi zaaresztowań na ten cel w kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie, dnia 24 Lutego (8 Marca) 1870 roku o godzinie 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń.

Sprzedażą dyryguje Emiljan Bóbr Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Lublin dnia 15 (27) Stycznia 1870 roku.

Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału w Lublinie, dnia 15 (27) Stycznia 1870 r.

Barchwic.

Po odbyciu trzech publikacji przygotowawcze przysądzenie odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie, w miejscu zwykłych posiedzeń o godzinie 10 rano, dnia 7 (19) Maja 1870 roku. Licytacja rozpocznie się od rs. 7,500.

Lublin, dnia 11 (23) Kwietnia 1870 roku.

Emiljan Bóbr, Patron Tryb.

N. D. 3043. Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Kurmanowicza Naczelnika Poczt, w mieście Warszawie zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne u Witolda Głogowskiego Patrona w Lublinie pod Nr. 3 obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rub. sreb. 4,000 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1868 roku od Dawida Wahrman należnej, protokułem Komornika Sądowego Antoniego Grochowskiego w dniu 27 Październik 8 Listopada) 1869 roku rozpoczętym i w d. 4 (16) Listopada tegoż roku ukończonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte zostały nieruchomości w mieście Lublinie pod Nr. 200, 201 i 237 położone, a hypotecznie Nr. 138, 137 i 160 oznaczone, Dawida Wahrmana obywatela w mieście Lublinie w nieruchomości wyżej wymienionej zamieszkałego, własność stanowiące, hypotecznie dochodzoną sumą obciążone.

Nieruchomości powyższe w mieście Gubernjalnem Lublinie pod Nr. 200, 201 i 237 położone, a mianowicie hypotecznemi 138, 137 i 160 oznaczone, prawem własności do Dawida Wahrmana należące, stanowią jedną całość, frontem na wschód od ulicy Królewskiej, a od strony zachodu front do ulicy Bernardyńskiej na plac Panny Marji ku zachodowi wychodzi. Graniczą od wschodu z ulicą Królewską, od południa z kamienicą Borkowskiego, od zachodu z ulicą Bernardyńską i placem Panny Marji, od północy z posesją Paskowskiej. Murowane na 2 piętra z kominami murowanemi, nad dach wyprowadzonemi, dachy blachą kryte rynnami blaszanemi, ze sklepami, z sienią zajezdną na podwórze, w środku domów tych będącą, z oficynami w tymże podwórzu będącemi, lokalów na parterze, pierwszem i drugiem piętrach, lokale zajmujących, składy, piwnice, które po szczególe opisane są w protokule powyższym zajęcia.

Zajęcie w dniu 15 (27) Listopada roku bieżącego w kopjach doręczone Prezydentowi miasta Lublin Henrykowi Wolińskiemu i Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Lubelskiego Władysławowi Turchettiemu.

Wniesiono do księgi hypotecznej zajętych nieruchomości, w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału.

Obszerniejsze opisanie zajętej nieruchomości, tudzież zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, przejrzeć można u Witolda Głogowskiego Patrona sprzedaż popierającego, którego zamieszkanie wyżej wskazane, tudzież u Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie, w d. 13 (25) Stycznia 1870 r.

Lublin d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1869 r.

Barchwic.

Wywieszono na tablicy w izbie ustępowej, d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1869 r.

Barchwic.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych sprzedaży wyżej wyrażonej nieruchomości, termin do jej przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 12 (24) Maja 1870 roku, które odbędzie się w dniu tym o godzinie 10-ej rano przed Trybunałem Cywilnym w Lublinie za sumę rs. 40,364. Gdyby przecież po spaleniu się trzech świeczek nikt takiej sumy nie postąpił, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 9,000, którą popierający subhastację postępuje.

Lublin dnia 9 (21) Kwietnia 1870 roku.

Witold Głogowski.

N. D. 3051. Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcu.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Albiny z Paderewskich Rużyczka de Resenwerth właścicielki dóbr Wólka Okrąglik, w assystencji męża Józefa Rużyczki de Resenwerth czyniącej, we wsi Wólce Okrąglik, Powiecie Sokołowskim, Gubernji Siedleckiej i Benjaminy Sybilli z Resenwerthów Iwanowskiej, w asystencji męża Antoniego Iwanowskiego Naczelnego Kontrolera Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, działającej, w mieście Warszawie pod Nr. 758 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Karola Łuniewskiego Patrona Trybunału Cywilnego w Siedlcu, w temże mieście zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 9,560 kop. 38, należnej procentu 5 od sta, od 30 Marca (11 Kwietnia) 1867 r. i kosztów od Matyldy z Płauszewskich Nowińskiej, Macieja Nowińskiego małżonki, we wsi Kossowie Lackim, Powiecie Sokołowskim i Macieja Mucharskiego w mieście Warszawie pod Nr. 1335 zamieszkałych, współwłaścicieli dóbr ziemskich miasto Kossów Lacki, protokułem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu, Franciszka Łagowskiego, w dniach 4 (16), 5 (17) i 7 (19) Sierpnia 1867 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymusowego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały dobra ziemskie miasto Kossów Lacki, które składają się: a) z folwarku Kossów Lacki; b) z folwarku Henrysin; c) z folwarku Guty v. Albinów; d) z osady leśnej Dębe, odległe są od miast: Sterdyni wiorst 10, Sokołowa wiorst 21, Siedlca wiorst 49, Warszawy wiorst 84, od rzeki spławnej Buga wiorst 10, od stacji drogi żelaznej Warszawsko-Petersburgskiej w Małkini wiorst 12.

Rozległość ogólna tych dóbr w przybliżeniu gdyż subhastowani mapp ani regestrów pomiarowych nie okazali, wynosi włók 90, albo mórg 2700, czyli dziesiatyn ruskich 1350, wliczając w to i grunta przez Dawida Grudkę, Icka Korytnickiego i Tomasza Jakóbik, prawem wieczystej dzierżawy posiadane.

Przestrzeń zaś wyłącznie dworska około mórg $2689\frac{3}{4}$, czyli dziesiatyn $1344\frac{7}{8}$.

Szczegółowa zaś rozległość posiadłości dworskich w tych dobrach podobnież w przybliżeniu zebrana wynosi: a) pod zabudowaniami, placami, dziedzińcami i podwórzami, mórg $12\frac{1}{2}$; b) w ogrodach, owocowym i warzywnym mórg 27; c) w gruntach ornych mórg 1456; d) w łąkach polnych grondowych i oddzielnych Prośniska żyznych w $\frac{1}{4}$ części chróstem zarosłych mórg 24; e) w pastewnikach w części chróstem sosnowym i brzozowym zarosłych morg 120; f) w lesie grabniaku do zupełnego wycięcia sprzedanym Sameulowi Konitz, a przez tegoż aktem cesji Janklowi Blaksztejn na własność odstąpionym morg 540; g) w lasach: grabowym, dębowym, z budulcem sosnowym, oraz drugim w żerdziach i krokwiach mięszanym sosniną z dębiną i brzeziną, znacznie przerzadzonym mórg 114; h) pod siedliskiem karczemnem na wsi Kossowie Ruskim pręt. 70; i) pod klinem łąki grondowej na mieście Kossowie pr. 5; k) pod drogami wygonami i nieużytkami mórg 173, gatunek ziemi w $\frac{1}{4}$ części klasy II, pszennej w $\frac{1}{2}$ kl. I, a w $\frac{1}{4}$ części kl. III żytniej, łąki $\frac{1}{3}$ części grondowe, w $\frac{2}{3}$ żytne w części chróstem zarosłe.

Na gruncie dóbr powyższych są następujące zabudowania dworskie:

w FOLWARKU KOSSÓW LACKI.

1. Dwór stary z drzewa w węgły pod gontem, w nim mieszka współwłaścicielka Matylda Nowińska. 2. Kuchnia stara z drzewa w węgły pod gontem. 3. Tranzet z tarcic zbudowany tarcicami pokryty. 4. Inspekt z trzech drewnianych skrzyń dobrych oknami opatrzonych złożony. 5. Budka w ogrodzie owocowym z drzewa w słupki z desek pod gontem. 6. Oficyna na przeciwko dworu z drzewa w węgły dranicami pobita stara. 7. Chlew nowy z kamieni w narożniki ceglane murowany pod gontem. 8. Kuchnia i dymnik z cegły murowane po domu zgorzałym pozostałe. 9. Stajnia nowa z kamieni, narożniki ceglane murowane pod słomą. 10. Gorzelnia nowa z cegły i kamieni murowana pod gontem. 11. Studnia drzewem cembrowana z pompami dwoma żelaznemi jedną drewnianą. 12. Studnia brażna drzewem cembrowana z sochą, żurawiem i kluczyskiem. 13. Czworak stary drewniany w węgły pod gontem. 14. Chlew drewniany w węgły pod słomą. 15. Dom stary z drzewa w węgły pod słomą. 16. Obora z drzewa w węgły pod słomą. 17. Owczarnia na podmurowaniu kamiennem z drzewa w łątki pod słomą. 18. Stodoła z szopą meneżową i spichrzem z drzewa w łątki na podmurowaniu pod słomą. 19. Szopa do suszenia cegły z drzewa pod słomą. 20. Piec do wypelania cegły na drewnianych słupach deskami przykryty.

we wsi Kossowie Lackim.

21. Kuźnia z kamieni w narożniki ceglane murowana pod gontem, zostaje w dzierżawie Joska Kossower, który płaci dworowi rocznie rs. 33. 22. Dom z drzewa w węgły dranicami kryty. 23. Obora z drzewa w słupy pod słomą. 24. Sernik z tarcic na słupie pod gontem. 25. Dom z drzewa w węgły pod słomą. 26. Obora z drzewa w słupach pod słomą. 27. Dom z drzewa w węgły pod słomą.

w folwarku Henrysin.

28. Dom z drzewa w węgły pod słomą. 29. Dwa chlewki z drzewa w słupy pod słomą 30. Studnia drzewem cembrowana z sochą, żurawiem i kluczyskiem.

w folwarku Albinów v. l Guty.

31. Dom z drzewa w łątki dranicami kryty. 32. Piwnica w ziemi z kamieni murowana pod gontem. 33 Zrąb owczarni z kamieni w narożniki ceglane murowany. 34. Stodoła z drzewa w łątki pod słomą. 35. Studnia drzewem cembrowana. 36. Piec w ziemi do palenia wapna z kamieni wymurowany bez nakrycia.

w osadzie leśnej Dębe.

37. Chałupa z oborą z drzewa w słupy dranicami kryta. 38. Stodoła, obora i chlew z drzewa w słupy pod słomą. 39. Pirsk w ziemi z drzewa ziemią nakryty. 40. Studnia drzewem ocembrowana. 41. Mostków w obrębie dóbr miasto Kossów Lacki drewnianych na palach i legarach dwa, na legarach dwa, z kamieni murowany jeden. 42 Ogrodzenia około dworu i dziedzińca z parkanu kamiennego na wapnie murowanego, z statuą św. Jana, z bramą sztachetową z furtką z tarcic, na froncie ogrodu owocowego z sztachet w słupach z cegły murowanych i takiejże bramy, a wreszcie około podwórz i zabudowań z płotów żerdzianych w koły i słupki składają się.

Przestrzeń lasu grabniak zwanego włók 18, za kontraktem 9 (21) Lipca 1862 r. przedana Sameulowi Konitz do wyrąbania, wyrąb ten służy do 9 (21) Lipca 18?2 r. prawo to Samuel Konitz aktem cesji 26 Września (8 Październik) 1864 r. Janklowi Blaksztejn na własność odstąpił.

W dobrach zajętych znajdują się następujące aparata i machiny gruntowe:

1. Apparat Pistorjusza do wypalania okowity ze wszystkiemi przyrządami, 2. Młocarnia o sile czterech koni z kieratem, maneżem i zastosowaną do niej sieczkarnią w dwa noże opatrzoną. 3. Młynek do czyszczenia zboża.

Wysiewy coroczne w dobrach zajętych pszenicy korcy 40, żyta korcy 200, jarzyny ilość odpowiednia oziminie, w gatunku zależna od nawozów na gruncie przysposobionych; siana w połowie grundowego i błotnego około 200 wozów pojedynczych zebrać można.

Na dobrach ciążą służebności w dziale III i IV wykazu hepotecznego wyjaśnione.

Dobra ziemskie miasto Kossów Lacki za kontraktem urzędowym przed Rejentem Michałem Przysieckim w dniu 3 (15) Czerwca 1867 r. zeznanym, wydzierżawione na lat 6 od 12 (24) Czerwca t. r. Antoninie Płauszewskiej pannie pełnoletniej za czynsz roczny rs. 2,000 prócz podatków.

Podatki roczne Skarbowe i składki gruntowe wynoszą ogółem rs. 758 kop. 86, obok tego dwór opłaca na administracją gminy rsr. 48 kop. 64.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dobr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Karola Łuniewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu, oraz w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży.

Zajęcie powyższe w kopjach doręczone zostało:

1. Wincentemu Lebert Pisarzowi Sądu Pokoju w Sokołowie, do rąk własnych. 2. Ignacemu Truskowskiemu Naczelnikowi Powiatu Sokołowskiego, na ręce Ludwika Oleśkiewicza Sekretarza tegoż biura. 3. Sewerynowi Lisieckiemu p. o. Burmistrza miasta Kossowa do rąk własnych. 4. Adamowi Poślada Wójtowi Gminy Kossów do rąk własnych, w obecności Pisarza tej Gminy Aleksandra Kamionowskiego w d. 4 (16) Września 1867 r. przez Woźnego przy Sądzie Pokoju w Sokołowie Michała Kryńskiego.

Zajęcie to wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr ziemskich miasto Kossów Lacki d. 18 (30) Września 1867 r., a do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Siedlcu na ten cel przeznaczonej dnia 22 Września (3 Października) 1867 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcu w miejscu zwykłych posiedzeń w temże miescie pod Nr. 147 o godzinie 10 z rana dnia 7 (19) Listopada 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Karol Łuniewski Patron przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu, w temże mieście z urzędu zamieszkały.

Siedlec, d. 22 Wrześ (3 Paździer.) 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Siedlcu.

Siedlec, d. 22 Września (3 Paźd.) 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski,
Pisarz Trybunału.

W dniach 7 (19) Listopada, 21 Listopada (3 Grudnia) i 5 (17) Grudnia r. b. odbytę zostały trzy publikacje zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych. Termin do przygotowawczego przysądzenia oznaczony jest na d. 6 (18) Lutego 1868 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach od być się mianego. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 38,400, którą popierająca przedaż postępuje, lub od $\frac{2}{3}$ części szacunku przez biegłych ustanowić się mającego, jeśli taksa będzie nakazana, vadium wynosi rs. 4,500.

Siedlec, d. 5 (17) Grudnia 1867 roku.

Krzeczkowski, Pisarz.

W terminie przygotowawczego przysądzenia 6 (18) Lutego 1868 r. odbytego, dobra miasto Kossów Lacki, przygotowawczo przysądzone zostały popierającemu przedaż Patronowi za sumę rs. 38,400 i od tej sumy albo $\frac{2}{3}$ części szacunku, jeśli taksa będzie nakazana, rozpocznie się licytacja w terminie stanowczego przysądzenia na d. 11 (23) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Siedlcach wyznaczonym.

Siedlec, d. 7 (19) Lutego 1868 roku.

Krzeczkowski, Pisarz.

Termin stanowczej przedaży w d. 11 (23) Kwietnia 1868 r. spadł dla założonej apelacji od wyroku przygotowawczego przysądzenia, Sąd Apelacyjny wyrokami 4 (16) Maja 1868 r., 19 (31) Lipca t. r. Senat wyrokiem 17 (29) Maja 1869 r., wyrok Trybunału 6 (18) Lutego 1868 r. zatwierdzili, Trybunał wyrokiem ilacyjnym 24 Czerwca (6 Lipca) 1869 r., termin do stanowczej przedaży dóbr ziemskich miasto Kossów Lacki na dniu 7 (19) Sierpnia 1869 roku godzinę 10 z rana oznaczył, w tym terminie licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 38,400, albo $\frac{2}{3}$ taksy, jeśli będzie nakazana i zrobiona.

Vadium rs. 4,500. Licytacja odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Siedlec, d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1869 r.

Krzeczkowski.

Termin ten spadł, po rozsądzeniu sporów, Trybunał wyrokiem ilacyjnym 14 (26) Kwietnia r. b., termin do stanowczego przysądzenia wyznaczył na 2 (14) Czerwca r. b. godzinę 10 z rana, które się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach. Licytacja zacznie się od rs. 38,400.

Siedlec, dnia 14 (26) Kwietnia 1870 r.

Krzeczkowski, Pisarz.

N. D. 3036.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 551 zamieszkały, ogłasza, że na podstawie trzech wyroków powyższego Trybunału: jednego z dnia 27 i 30 Stycznia (8 i 11 Lutego) 1867 r., przez wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 10 (22) Maja 1868 r. i Rządzącego Senatu z dnia 10 (22), 11 (23) i 12 (24) Marca 1869 r. potwierdzonego, dział dóbr Góry z przyległościami i miasta Wyśmierzyc po niegdy Teresie z Brochockich Witkowskiej pozostałych, nakazującego; drugiego z dnia 1 (13) Sierpnia 1869 r biegłych do udzielenia opinji i sporządzenia taksy mianującego; trzeciego z d. 5 (17) Listopada 1869 r., taksę biegłych potwierdzającego, sprzedane zostaną w drodze działu:

DOBRA ZIEMSKIE

I. Góry z przyległościami, w gminie i parafji Promna, Powiecie Grójeckim, Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Grójcach położone, z folwarku i wsi Góry składające się, po uwłaszczeniu włościan na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. ogólnej przestrzeni folwarcznej w gruntach ornych, łąkach, pastwiskach, ogrodach, placach pod zabudowaniami i wodach mórg miary nowopolskiej 1,089, prętów 167, pręcików 41 obejmujące.

Na gruntach folwarcznych znajdują się zabudowania:

1. Dwór z drzewa pobudowany, otynkowany, gontami pokryty.
2. Dom z drzewa w węgieł postawiony.
3. Dwie stodoły.
4. Dwie owczarnie.
5. Obora.
6. Stajnia.
7. Wołownia.
8. Trzy szopy, z których jedna do młocarni.
9. Wozownia.
10. Chlewy, komórki i kurniki.
11. Parkan z żerdzi.
12. Chałupa czworak, w połowie własność dominium, a w drugiej połowie uwłaszczona.
13. Dom dla pachciarza o czterech mieszkaniach, z których jedno uwłaszczone.
14. Karczma nad rzeką Pilicą.
15. Karczma przy trakcie.
16. Wiatrak zwany Koźlak.
17. Chałupa dwojak.
18. Kuźnia.
19. Spichrz.
20. Studnia wycembrowana balami z żurawiem
21. Zrąb po owczarni zrujnowanej.

Wszystkie powyższe zabudowania z drzewa są postawione.

II. Miasto Wyśmierzyce, w gminie Magistratu i parafji miasta Wyśmierzyce, Powiecie i Gubernji Radomskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Radomiu położone.

Miasto to, na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 1 Czerwca 1869 r. i Postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem z dnia 17 (29) Października 1869 r. na osadę Wyśmierzyce przemianowane i do gminy Radzanów przyłączone zostało.

Po zniesieniu na zasadzie Najwyższego

Ukazu z d. 28 Października (9 Listopada) 1866 r stosunków dominjalnych, obejmuje przestrzeni w ogóle mórg miary nowopolskiej 96 prętów 129.

W tej przestrzeni mieszczą się:

1. Dwa place w rynku położone, mórg nowopolskich 2. prętów 79.

2. Pięć ogrodów, mórg nowopolskich 3, prętów 67.

3. Siedm kawałków gruntu ornego, mórg nowopolskich 81, prętów 241, i

4. Pięć kawałków łąki, mórg nowopolskich 9, prętów 192.

Grunta, łąki, ogrody i place, przedzielone są gruntami uwłaszczonych mieszczan.

Na placach znajdują się zabudowania:

1. Karczma wraz z zajazdem z drzewa pobudowana, służy do propinacji, z której płacą dzierżawy rocznie rs. 450.

2. Dom czworak.

Dobra powyższe należą do sukcesorów testamentowych niegdy Teresy z Brochockich Witkowskiej, mianowicie:

a) do Karoliny Marjanny z Szamowskich Otockiej, Mikołaja Otockiego małżonki, w Warszawie pod Nr 1372 lit. a.

b) do SS-ów po Julji z Brochockich Gumowskiej: Heleny, Marjanny i Jana nieletnich Gumowskich, przy Adamie Gumowskim ojcu, opiekunie głównym, w folwarku Bednarówce, Powiecie Proskurowskim, Gubernji Podolskiej;

c) do SS-ów po Antonim Brochockim, to jest nieletniego Tadeusza Brochockiego, przy Adeli Brochockiej matce, opiekunce głównej. w Warszawie pod Nr. 585;

d) do SS-rów Józefa Brochockiego:

aa. Ludwika Brochockiego, w mieście Grójcach Powiecie Grójeckim;

bb. Władysława Brochockiego, we wsi Jasionna Gubernji Radomskiej.

e) do Pelagji z Brochockich Niewmierzyckiej, Lucjana Niewmierzyckiego małżonki, w mieście Żytomierzu Gubernji Wołyńskiej, wszystkich jak wyżej zamieszkałych, na których tytuł własności dóbr Góry hypotecznie przepisany został.

Opiekunem przydanym nieletnich Gumowskich jest Seweryn Pruszkowski, w Woli Zbigniewskiej, Powiecie Grójeckim, a nieletniego Tadeusza Brochockiego Józef Drachol, urzędnik, w Warszawie pod Nr. 803 zamieszkali.

Miasto, obecnie osada Wyśmierzyce, ma wspólną księgę hypoteczną z dobrami Kiełbów w Okręgu Radomskim, Powiecie i Gubernji Radomskiej położonemi.

Bliższą wiadomość o stanie sprzedawanych dóbr powziąść można na gruncie, z taksy i wykazu hypotecznego.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne, oraz taksę, przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału w Wydziale I., lub u podpisanego Patrona.

Dla dogodności kupujących i otrzymania korzystniejszego szacunku, sprzedaż odbędzie się w dwóch oddziałach:

Oddział I-szy. Dobra Góry z przyległościami.

Oddział II gi. Miasto, obecnie osada Wyśmierzyce.

Termin przygotowawczego przysądzenia, odbędzie się w d. 27 Maja (8 Czerwca) 1870 roku, przed W-ym Józefem Sadkowskim. Asesorem Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 o godzinie $9\frac{1}{2}$ z rana.

Licytacja oddziału I. dóbr Góry z przyległościami zacznie się od sumy rsr. 32,410 kop 80.

Licytacja oddziału II. miasta, obecnie osady Wyśmiarzyce. zacznie się od sumy rs. 6 147 kop. 10, taksą biegłych wykrytej.

Vadium do licytacji oddziału I. wynosi rs. 3,000.

Vadium do licytacji oddziału II. wynosi rs. 1,500.

Warszawa d. 13 (25) Kwietnia 1870 r.

Wincenty Mellerowicz. Patron.

N. D. 3041.

Podpisany Adwokat w Warszawie pod Nr 572/3 zamieszkały, wiadomo czyni i ogłasza: że na zasadzie wyroków mianowicie:

a. Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 8 (20) Kwietnia 1868 r. zaocznie zapadłego pomiędzy Julją Walentyną dwóch imion z Gąsowiczów Jancewiczową, po Pawle Jancewiczu Podpułkowniku Wojsk Cesarsko-Ruskich pozostałą wdową, w Warszawie pod Nr. 2374*a* zamieszkałą z jednej, a sukcesorami po tymże Pawle Jancewiczu pozostałemi, jako to: 1. Napoleonem Jancewiczem właścicielem dóbr Trzeciaki w Powiecie i Gubernji Grodzińskiej, Cesarstwie Ruskiem położonych, tamże zamieszkałym, czasowo w Warszawie pod Nr. 2374*a*. przebywającym. 2. Kalikstem Jancewiczem obywatelem we wsi Narkiszki Powiecie i Gubernji Kowieńskiej, wedle wzajemnego zapozwu, obecnie w wsi Surpiszki Powiecie Rosiańskim, Gubernji Kowieńskiej, w Cesarstwie Ruskim zamieszkałym. 3. Anielą z Jancewiczów Sacewiczową wdową, w wsi Narkiszki Powiecie i Gubernji jak wyżej, zaś wedle wzajemnego pozwu, w miasteczku Gorżdy Powiecie Teleszewskim w Cesarstwie Ruskiem obecnie zamieszkałą, wreszcie 4. Michałem Wyszomirskim obywatelem, przez głowę matki swej Marjanny z Jancewiczów Wyszomirskiej, do spadku przychodzącym, w mieście gubernjalnem Wilnie Cesarstwie Ruskiem zamieszkałym, z drugiej strony.

Trybunał wyrokiem tym, po uznaniu zaocznemi wymienionych sukcesorów Pawła Jancewicza, wzajemnych powodów i pozwanych w osobie ich obrońcy Marcelego Pawłowskiego Adwokata do rozprawy przywołanych, wzajemne powództwo stron obudwóch połączył, następnie powództwo sukcesorów jako niepopierane odrzuciwszy, pierwszeństwo do popierania działów i sprzedaży dwóch nieruchomości spadkowych w Warszawie pod Nr. 2374*a* i 2383 położonych, Franciszkowi Siateckiemu Adwokatowi, obrońcy wdowy Jancewiczowej przyznał i dział całego majątku po Pawle Jancewiczu pozostałego, z powyższych dwóch nieruchomości, oraz ruchomości inwentarzem przez Michała Przysieckiego Regenta w dniu 23 Lutego (6 Marca) 1868 r. zaczętym, a dnia 2 (14) Marca 1868 r. ukończonym, objętych, składającego się z zwykłemi formalnościami rozporządził, dalej z mocy:

b. Wyroku tegoż Trybunału z opozycji ocznie dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1868 r. pomiędzy temiż samemi stronami to jest: Julją Walentyną Jancewiczową wdową, a Napoleonem Jancewiczem w imieniu własnem oraz jako nabywcą praw Kaliksta Jancewicza i Michała Wyszomirskiego czyniącym, tudzież Anielą Sacewiczową zapadłego, którym wszelkie wnioski Napoleona Jancewicza i Sacewiczowej, oraz opozycja tychże przeciwko powyższemu zaocznemu wyrokowi założona, jako bezzasadne oddalone i tenże zaoczny wyrok w swej mocy utrzymany został.

c. Wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1868 r., w którym apelacja od pomienionych dwóch wyroków Trybunału, przez Napoleona Jancewicza i Sacewiczową złożona, jako bezzasadna oddaloną została.

d. Wyroku Senatu dnia 11 (23) i 12 (24) Czerwca 1869 r. zapadłego, skargę Napoleona Jancewicza i Sacewiczowej na powyższe wyroki Sądu Apelacyjnego i Trybunału zaniesioną, oddalającego, nadto:

e. Wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 16 (28) Stycznia 1869 r. zapadłego, zatwierdzającego opinję biegłych i oszacowanie pomienionych nieruchomości, wreszcie.

f. Wyroku Trybunału z dnia 20 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. ustalającego warunki licytacyjne pod tymczasową egzekucją.

Na zasadzie przeto tych wyroków sprzedaną zostanie w drodze działów przez publiczną licytację:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod N. 1374*a*, przy ulicy Dzielnej i Nowokarmelickiej narożnie, na gruncie emfiteutycznym położona, składająca się z dwóch oficyn drewnianych parterowych, dwóch oficyn murowanych o parterze i piętrze blachą krytych, oraz zabudowań gospodarskich, wreszcie gruntu pod całą nieruchomością łokci kwadr. 25,813 wynoszącego. Wszystko to przez biegłych sądowych na rs. 24 149 k. 37 oszacowane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2374*a* przed W. Sadkowskim Asesorem Trybunału delegowanym odbyła się, termin zaś drugiej publikacji i zarazem przygotowawczego przysądzenia tej nieruchomości, odbędzie się w dniu 16 (28) Września 1869 r. o godz. $9\frac{1}{2}$ rano, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II właściwym.

Warunki sprzedaży, zbiór objaśnień oraz taksa, przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału II, lub u podpisanego Adwokata pod Nr. 572/3 (nowy 49) przy ulicy Długiej zamieszkałego.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 24,149 kop. 37, jako przez biegłych ustanowionej wartości.

Na vadium złożyć potrzeba sumę rs. 2,000 w gotowiźnie.

Po odbyciu w dniu 16 (28) Września 1869 roku drugiej publikacji warunków i razem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 2374*a*., delegowany Asesor Trybunału wyznaczenie terminu do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości wstrzymał aż do rozsądzenia wiszącego o zmianę warunków sprzedaży sporu w IX. Departamencie Rządzącego Senatu z strony Napoleona Jancewicza uczynionego.

Następnie po rozsądzeniu tego sporu wyrokiem Rządzącego Senatu dnia 9 (21) Grudnia 1869 r. zapadłym, delegowany Asesor Trybunału rezolucją dnia 8 (20) Stycznia 1870 r. wydaną, termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 3 (15) Lutego 1870 r. godzinę 2 po południu wyznaczył. Lecz ponieważ w terminie tym, nikt z chęcią do kupna się nie zgłosił i termin spaść musiał, przeto Trybunał wyrokiem dnia 20 Lutego (4 Marca) 1870 r. na działanie Julji Walentyny Jancewiczowej, przeciwko Napoleonowi Jancewiczowej w imieniu własnem, oraz jako nabywcy praw Kaliksta Jancewicza, Michała Wyszomierskiego i Anieli z Jancewiczów Sacewiczowej zapadłym, wymieniony powyżej szacunek tej nieruchomości przez biegłych na sumę rsr. 24,149 kop 37 ustanowiony, do sumy rsr 18,112 kop. 50 obniżył i że licytacja od tak zniżonego szacunku, w terminie ostatecznego przysądzenia rozpocząć się ma postanowił i zarazem tenże termin ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2374*a*. na dzień 16 (28) Marca 1870 r. godzinę drugą po południu wyznaczył. Lecz gdy i ten termin z powodu braku licytantów spaść musiał, przeto Trybunał wyrokiem dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. zapadłym, szacunek tej nieruchomości z sumy rsr 18,112 kop. 50 do sumy rs 13,584 kop. $37\frac{1}{2}$ powtórnie obniżył i że licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia, od tej powtórnie obniżonej sumy rozpocząć się ma postanowił, a zarazem tenże termin ostateczny na dzień 24 Kwietnia (6 Maja) 1870 r. godz. 2 po połudn. wyznaczył, który odbędzie się przed wymienionym Asesorem w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 odbywanych, w Wydziale II m właściwym.

Warszawa d. 7 (19) Kwietnia 1870 r.

Fr. Siatecki Adwokat.

N. D. 3042.

Podpisany Adwokat w Warszawie pod Nr. 572/3 zamieszkały, wiadomo czyni i ogłasza, że na zasadzie wyroków mianowicie:

a. Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 8 (20) Kwietnia 1868 r. zaocznie zapadłego, pomiędzy Julją Walentyną dwóch imion, z Gąsowiczów Jancewiczową, po Pawle Jancewiczu Podpułkownikowi Wojsk Cesarsko-Ruskich pozostałą wdową w Warszawie pod Nr. 2374*a*. zamieszkałą z jednej, a Sukcesorami po tymże Pawle Jancewiczu pozostałemi, jako to: 1. Napoleonem Jancewiczem właścicielem dóbr Trzeciaki w Powiecie i Gubernji Grodzińskiej, Cesarstwie Ruskiem położonych, tamże zamieszkałym, czasowo w Warszawie pod Nr. 2374*a*. przebywającym. 2. Kalikstem Jancewiczem obywatelem we wsi Narkiszki Powiecie i Gubernji Kowieńskiej, zaś wedle wzajemnego zapozwu, we wsi Surpiszki Powiecie Rosiańskim Gubernji Kowieńskiej w Czesarstwie Ruskiem obecnie zamieszkałym. 3. Anielą z Jancewiczów Sacewiczową wdową we wsi Narkiszki Powiecie i Gubernji jak wyżej, zaś wedle wzajemnego pozwu, w miasteczku Gorżdy Powiecie Teleszewskim w Cesarstwie Ruskiem obecnie zamieszkałą; wreszcie 4. Michałem Wyszomirskim obywatelem, przez głowę matki swej Marjanny z Jancewiczów Wyszomierskiej, do spadku przychodzącym, w mieście gubernjalnym Wilnie Cesarstwie Ruskiem zamieszkałym, z drugiej strony:

Trybunał wyrokiem tym, po uznaniu zaocznemi wymienionych Sukcesorów Pawła Jancewicza, wzajemnych powodów i pozwanych w osobie ich Obrońcy Marcelego Pawłowskiego Adwokata do rozprawy przywołanych, wzajemne powództwa stron obudwóch połączył, następnie powództwo Sukcesorów jako niepopierane odrzuciwszy. pierwszeństwo do popierania działów i sprzedaży dwóch nieruchomości spadkowych w Warszawie pod № 2374*a*. i 2383 położonych Franciszkowi Siateckiemu Adwokatowy, Obrońcy wdowy Jancewiczowej, przyznał i dział całego majątku po Pawle Jancewiczu pozostałego, z powyższych dwóch nieruchomości, oraz ruchomości inwentarzem przez Michała Przysieckiego Rejenta, w dniu 23 Lutego (6 Marca 1868 r. zaczętym, a dnia 2 (14) Marca 1868 r. ukończonym, objętych, składającego się z zwykłemi formalnościami prawnemi rozporządził; dalej z mocy:

b. Wyroku tegoż Trybunału z opozycji ocznie dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1868 r. pomiędzy temiż samemi stronami, to jest Julją Walentyną Jancewiczową wdową, a Napoleonem Jancewiczem w imieniu własnem, oraz jako nabywcą praw Kaliksta Jancewicza i Michała Wyszomirskiego czyniącym, tudzież Anielą Sacewiczową zapadłego, którym wszelkie wnioski Napoleona Jancewicza i Sacewiczowej oraz opozycja tychże przeciwko powyższemu zaocznemu wyrokowi założona, jako bezzasadne oddalone i tenże zaoczny wyrok w swej mocy utrzymany został.

c. Wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1868 r. w którym apelacja od pomienionych dwóch wyroków Trybunału, przez Napoleona Jancewicza i Sacewiczową złożona, jako bezzasadna oddaloną została.

d. Wyroku Senatu dnia 11 (23) i 12 (24) Czerwca 1869 r. zapadłego, skargę Napoleona Jancewicza i Sacewiczowej na powyższe wyroki Sądu Apelacyjnego i Trybunału zaniesioną, oddalającego, nadto:

e. Wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 16 (28) Stycznia 1869 r. zapadłego, zatwierdzającego opinję biegłych i oszacowanie pomienionych nieruchomości, wreszcie

f. Wyroku Trybunału z dnia 20 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. ustalającego warunki licytacyjne pod tymczasową egzekucją.

Na zasadzie przeto tych wyroków, sprzedaną zostanie w drodze działów przez publiczną licytację

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod N. 2383 przy ulicy Nowolipki na gruncie emphiteutycznym położona, składająca się z domu frontowego od ulicy Nowolipki, z drzewa postawionego, z pawilionem murowanem z cegły na wapno, gontami krytych. z zabudowań po warsztacie zduńskiem w części z drzewa w części z cegły palonej na wapno, gontami pokrytych. Oficyny drewnianej o parterze, gontami krytej. Komórki i sklepiku drewnianych, oraz gruntu pod całą nieruchomością łokci kwadratowych $1{,}501\frac{1}{2}$ powierzchni obejmującego. Wszystko to przez biegłych sądowych na sumę rs. 3,062 kop. $69\frac{1}{2}$ oszacowane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2383 przed W-ym Sadkowskim Asesorem Trybunału delegowanym odbyła się, termin zaś do drugiej publikacji i zarazem przygotowawczego przysądzenia tej nieruchomości, odbędzie się w dniu 16 (28) Września 1869 r. o godzinie $9\frac{1}{2}$ rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II właściwym.

Warunki sprzedaży, zbiór objaśnień oraz taksa, przejrzane być mogą w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału II lub u podpisanego Adwokata pod Nr. 572/3 (nowy 49) przy ulicy Długiej zamieszkałego.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,062 kop. $69\frac{1}{2}$ jako przez biegłych wynalezionej wartości.

Na vadium złożyć potrzeba sumę rsr. 600 w gotowiźnie.

Po odbyciu w dniu 16 (28) Września 1869 r. drugiej publikacji warunków i zarazem przygotowawczego przysądzenia, delegowany Asesor wyznaczenie terminu do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2383 wstrzymał aż do rozsądzenia wiszącego o zmianę warunków sprzedaży sporu w IX departamencie Rządzącego Senatu, ze strony Napoleona Jancewicza uczynionego.

Następnie po rozsądzeniu tego sporu wyrokiem Senatu dnia 9 (21) Grudnia 1869 r. zapadłym, delegowany Asesor Trybunału, rezolucją dnia 8 (20) Stycznia 1870 r. wydaną, termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości wyznaczył na dzień 3 (15) Lutego 1870 r. godzinę 2 po południu.

Gdy zaś w terminie tym nikt z chęcią do kupna nie stawił się i termin spaść musiał, przeto Trybunał wyrokiem dnia 20 Lutego (4 Marca) 1870 r. na działanie Julji Walentyny Jancewiczowej przeciwko Napoleonowi Jancewiczowi w imieniu, oraz jako nabywcy praw Kaliksta Jancewicza, Michała Wyszomirskiego i Anieli z Jancewiczów Sacewiczowej zapadłym, wymieniony powyżej szacunek tej nieruchomości przez biegłych na sumę rs. 3,062 kop. $69\frac{1}{2}$ ustanowiony, do sumy rs. 2,296 kop. 50 obniżył, i że licytacja od tak zniżonego szacunku w terminie ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2383 rozpocząć się ma postanowił, a zarazem tenże termin ostatecznego przysądzenia na dzień 16 (28) Marca 1870 r. godzinę 2 po południu wyznaczył.

Lecz gdy i ten termin z powodu braku licytantów spaść musiał, przeto Trybunał wyrokiem dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. zapadłym, szacunek tej nieruchomości z sumy rs. 2,296 kop. 50 do sumy rs. 1,722 kop. $37\frac{1}{2}$ powtórnie obniżył i że licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości, od tej powtórnie obniżonej sumy rozpocząć się ma postanowił, a zarazem tenże termin ostateczny na dzień 24 Kwietnia (6 Maja) 1870 roku godzinę 2 południu wyznaczył, który odbędzie się przed wymienionym Asesorem w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 odbywanych w Wydziale II właściwym.

Warszawa d. 7 (19) Kwietnia 1870 r.

Fr. Siatecki, Adwokat.

LISTY GONCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 2876. *Судъ Простой Полиціи въ Радомѣ.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти тщательно слѣдить Юліана Гузинскаго 34 лѣтъ отъ роду имѣющаго вѣроисповѣданія католическаго женатаго, поденщика грамотнаго, прежде въ городѣ Едлинскѣ проживающаго а теперь неизвѣстнаго мѣста пробыванія, а въ случаѣ поимки доставить его въ сей Судъ подъ стражею.

г. Радомъ, дня 26 Мар. (7 Апр.) 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Костерскій

*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe aby Juljana Guzińskiego lat 34 liczącego, katolika, dzietnego żonatego wyrobnika, pisać i czytać umiejącego, poprzednio w mieście Jedlińsku zamieszkałego, a obecnie pobytu niewiadomego, ściśle śledziły a w razie ujęcia go Sądowi tutejszemu pod strażą dostawiły.

Radom d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r.

Sędzia Prezydujący, Kosterski.